

BL-B-87

ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ

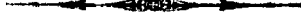
(ಕವಿತೆ)

212

1728.

ಕೆ. ಸು. ಪಾಟೀಲ

ಶಿವಾನುಭವ ಗ್ರಂಥಮಾಲಾ ನಂ|| ೧೧

ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಪರಮಾತ್ಮ.

ಸಂಪಾದಕರು

ರಾ|| ಸಾ|| ಘ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ

ಬಿ. ಎ. ಎಲ್ ಎಲ್. ಬಿ. ವಕೀಲ

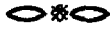
ವಿಜಾಪುರ.

೧೯೨೭

ಬೆಲೆ ೧೨ ಆಣೆ.

ಇದನ್ನು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ರಾ|| ಸಾ|| ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟಿ ಇವರು ತಮ್ಮ
ಹಿತಚಿಂತಕ ಪ್ರಿಂಟಿಂಗ್ ಪ್ರೆಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮುದ್ರಿಸಿದರು ಮತ್ತು
ಅವರು ವಿಜಾಪುರದಲ್ಲಿ ಉಸಲೇಬುರಜದ ಹತ್ತರ ತಮ್ಮ
೧೬೨೦ (ಆ) ನೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದರು.
(ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸ್ವಾಮೀತ್ವವು ಗ್ರಂಥಕರ್ತರಿಂದ ಕಾದಿಡಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ.)

1728.

ಪ್ರಸ್ತಾವನೆ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ, ಲಿಂಗ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಇರುವ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಶಿವಶರಣರ ಉಕ್ತಿಗಳ ಮೂಲಕ ವಿವರಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳಿಗನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಭಾಗಗಳು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಈ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ವಿವರಿಸಿದ ವಿಚಾರಗಳು ಎಷ್ಟು ಘನತರವಾದವುಗಳೂ ಸುಂದರವೂ ಇರುತ್ತವೆಂಬುದು ಇವುಗಳನ್ನು ಓದಿದ ಕೂಡಲೆ ವಾಚಕರ ನಿದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಬರದೆ ಇರಲಾರದು. ಈ ಕಾಲಕ್ಕೆ ವೀರಶೈವರಲ್ಲಿ ಈ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನಾವಿಧ ವಿಚಾರಗಳು ವಾಡಿಕೆಯಲ್ಲಿವೆ. ಇವುಗಳು ಎಷ್ಟು ಅಕ್ರಮವಾದವುಗಳೆಂಬುದು ಈ ಉಕ್ತಿಗಳಿಂದ ವಾಚಕರಿಗೆ ಕೂಡಲೆ ತಿಳಿದು ಬರುವಂತೆ ಇದೆ. ಒಂದು ಧರ್ಮದ ಶುದ್ಧ ಸ್ವರೂಪವು ಆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮ ಮತ್ತು ಮೋಕ್ಷ ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಚಲಿತವಿರುವ ವಿಚಾರಗಳ ಮೇಲೆ ಬಹಳ ಅವಲಂಬಿಸಿರುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಈ ವಿಷಯಗಳ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ವೀರಶೈವರು ಅರಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯವೆಂದು ನಾನು ಈ ಗ್ರಂಥವನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿದ ವಚನಗಳು ನಾನು ಈ ಮೊದಲಿಗೇ ರಚಿಸಿರುವ “ವಚನಶಾಸ್ತ್ರಸಾರ” ಗ್ರಂಥದೊಳಗಿಂದ ಬಹುತರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ.

ತಾ|| ೧೪-೪-೨೨
ವಿಜಾಪುರ

}

ಫ. ಗು. ಹಳಕಟ್ಟೆ

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪು
ಭಾಗ ೧

ಪರಮಾತ್ಮನ ಸ್ವರೂಪ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ಮೂಲಸ್ವರೂಪ.

೧. ಅಯ್ಯಾ, ನಿರವಯ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿಯ ನಿಲುಕಡೆ ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಸಾಕಾರನಲ್ಲ ನಿರಾಕಾರನಲ್ಲ ನೋಡಾ. ನಿರವಯ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಆದಿಯಲ್ಲ, ಅನಾದಿಯಲ್ಲ, ಇಹಪರದವನಲ್ಲ, ಸುಖದವನಲ್ಲ, ದುಃಖದವನಲ್ಲ. ನಿರವಯ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಪುಣ್ಯಪಾಪದವನಲ್ಲ, ಕರ್ತೃಭೃತ್ಯನಲ್ಲ, ಕಾರಣಕಾರ್ಯನಲ್ಲ, ಧರ್ಮಿ ಕರ್ಮಿಯಲ್ಲ, ಪೂಜ್ಯ ಪೂಜಕನಲ್ಲ, ಇಂತು ಉಭಯವಳಿದು ಬೆಳಗುವ ನೋಡಾ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೨. ಅಯ್ಯಾ ನಾಟಕನಲ್ಲ, ಬೂಟಕನಲ್ಲ, ಶೀಲಿಗನಲ್ಲ, ಕಪಟ ನಾಟಕನಲ್ಲ, ರುಂಡಮಾಲಿಗ ಪುಲಿಚರ್ಮ ಗಜಚರ್ಮನಲ್ಲ, ದಕ್ಷಧ್ವಂಸನಲ್ಲ, ತ್ರಿಪುರಾರಿಯಲ್ಲ, ನಂದಿವಾಹನನಲ್ಲ, ಸರ್ಪಧರ ಚಂದ್ರಶೇಖರನಲ್ಲ, ಗಂಗಾಧರ ಗೌರಿವರನಲ್ಲ, ಗಿರಿಜಾವಲ್ಲಭ ಪಾರ್ವತೀಪ್ರಿಯನಲ್ಲ, ಯೋಗಿ ಜೋಗಿಯಲ್ಲ, ಶ್ರವಣಸನ್ಯಾಸಿಯಲ್ಲ, ಕಾಳಾಮುಖಿಯಲ್ಲ, ಪಾಶುಪತಿಯಲ್ಲ, ನೋಡಾ ನಿರವಯ ಶೂನ್ಯಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೩. ಧರೆಯಾಕಾಶವಿಲ್ಲದಂದು, ತ್ರೈಮಂಡಲ ನೆಲೆಗೊಳ್ಳದಂದು, ಹೋಮ, ನೇಮ, ಜಪ, ತಪವಿಲ್ಲದಂದು ನಿಮ್ಮನ್ನಾರು ಬಲ್ಲರು? ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರಿಗೆ ಅಗೋಚರ, ನಿರ್ಲೇಪ, ನಿರಂಜನನಾಗಿ, ವೇದಂಗಳರಿಯವು. ಶಾಸ್ತ್ರ, ಶೃತಿ, ಸ್ಮೃತಿಗಳು ನಿಮ್ಮನರಿಯವು. ಗಗನಕಮಳ

ಕುಸುಮ ಪರಿಮಳದಿಂದತ್ತಲು. ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ನ ನಿಲವನಾರು ಬಲ್ಲರು ?

೪. ಆದಿ ಅನಾದಿ ಇಲ್ಲದಂದು, ಅಜಾಂಡ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿಲ್ಲದಂದು ತಾನೆ. ನಾದಬಿಂದು ಕಳಾತೀತನು ಜನಪರಮರಿಲ್ಲದಂದು ತಾನೆ. ನಾಮರೂಪು ಕ್ರಿಯಾತೀತನು ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲ ರಚನೆಗೆ ಬಾರದಂದು ತಾನೆ. ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣನು, ಅಪ್ರಮಾಣ, ಅಗಮ್ಯ, ಅಗೋಚರದತ್ತಲಾದ ಮಹಾಘನ ಜೈತನ್ಯಲಿಂಗ ನೋಡಾ ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ದ್ವೀಪಾದ್ವೀಪವಿಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ, ಕಾಲಕರ್ಮವಿಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ, ಮಾಯಾ ನೋಹವಿಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ, ಏನೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ, ಆದಿ ಮೂವರಿಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ, ಸಿಮುಲಿಗೆಯ ಚನ್ನಾ ಮನೆಂಬ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಲಿಂದತ್ತತ್ತ.

೬. ಅಂಡಜ ಒಡೆಯದುದರಿಂದ ಮುನ್ನ, ದ್ವೀಪಾದ್ವೀಪವಿಲ್ಲದರಿಂದ ಮುನ್ನ, ಅನಲಪವನವಿಲ್ಲದರಿಂದ ಮುನ್ನ, ರವಿಶಶಿಗಳಿಲ್ಲದರಿಂದ ಮುನ್ನ, ಇಂತೀ ಚತುರ್ವಿಧ ಒಂದಾಗದ ಮುನ್ನ, ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದರಿಂದ ಮುನ್ನ.

೭. ಶೂನ್ಯಕೃದಯ ನಿಶ್ಯೂನ್ಯವಿಲ್ಲದಂದು, ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರಿಲ್ಲದಂದು, ಹದಿನಾಲ್ಕು ಭುವನದಿಗ್ವಳಯವಿಲ್ಲದಂದು, ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನೆಂಬ ಹೆಸರು ಮುನ್ನಿಲ್ಲದಂದು.

ಸೃಷ್ಟಿಯ ರಚನೆ.

೧. ಮಹಾ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಜಗವ ನಿರ್ಮಿಸಿದ. ಅನಂತ ಲೋಕಂಗಳನ್ನು, ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ನಕ್ಷತ್ರ ಸಿಡಿಲು

ಮಿಂಚುಗಳನ್ನು, ಕಾಲಕರ್ಮ ಪ್ರಳಯಗಳನ್ನು, ಹೆಣ್ಣು ಗಂಡು. ಜಾತಿ ವಿಜಾತಿಗಳಾದ ನರಸುರತಿಯು ಗ್ವಾತಿ ಸ್ಥಲ ಭೋಗ ಆಯುಷ್ಯ ನಿಂದ್ರೆ ಮೊದಲಾದ ಸಮಸ್ತ ಪ್ರಪಂಚಗಳನ್ನು, ಎಂಬತ್ತುನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ. ಯಂತ್ರವಾಹಕನು ಮಾಡಿದ ಕಟ್ಟಣೆಯನಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯಬಾರದು ನೋಡಾ. ಸರ್ವಾತ್ಮರು ಮಲಪಾಶದಿಂದ ಬಂಧಿಸಿಕೊಂಬ ಪಶುಗಳಾದರು, ತಾ ಪಶು ಪತಿಯಾದ ನಮ್ಮ ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೨. ಮರದೊಳಗಣ ಪತ್ರ ಫಲಂಗಳು ಮರಕಾಲವಶದಲ್ಲಿ ತೋರುವಂತೆ, ಹರನೊಳಗಣ ಪ್ರಕೃತಿ ಸ್ವಭಾವಂಗಳು ಹರಭಾವದಿಚ್ಛೆಗೆ ತೋರುವವು. ಲೀಲೆಯಾದಡೆ ಉಮಾಪತಿ, ಲೀಲೆ ತಪ್ಪಿದಡೆ ಸ್ವಯಂಭು ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೩. ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಸಕಲ ಪ್ರಪಂಚನು. ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ತಾನೇ ತಿರುಗಿಸಿದ ಅನಂತ ದುಃಖಂಗಳಲ್ಲಿ. ಇಂತೆನ್ನ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ಪರಶಿವನು ಜಗದ್ವಿಲಾಸ ಸಾಕಾದಡಿ, ಮತ್ತೆ ಪರಿವನಾಮಾಯಾ ಪಾಶವನು.

೪. ಹೊದ್ದುಹೊದ್ದೆಂಬುದು ಇಲ್ಲದ ದೇವಾ, ನಿಮ್ಮಿಂದ ನೀವೇ ಶೂನ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂದು, ಸ್ವಯಂಭುವಾದಿರಲ್ಲಾ! ಬೀಜವೃಕ್ಷದಂತೆ ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರವು ನೀವೇಯಾದಿರಲ್ಲಾ! ಮಹಾ ಕರ್ತನು ತನ್ನ ಶಕ್ತಿಯ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ಜಗವ್, ನಿರ್ಮಿಸಿದ ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ.

೫. ಘನಗಂಭೀರ ಮಹಾ ವಾರುಧಿಯಲ್ಲಿ ಘೇನತರಂಗಳುದ್ಭವದ ಗಳುದಯವಲ್ಲದೆ, ಬೇರಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಆತ್ಮನೆಂಬ ಅಂಬುಧಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳಾದವಲ್ಲದೆ ಬೇರಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಇದು ಬೇರೆಂಬ ಅರಿಮರುಳುಗಳ ನೇನೆಂಬೆ? ವಿಶ್ವವನರಿದು ನೋಡಲು, ಸಿಮುಲಿಗೆಯ ಚನ್ನ ರಾಮನೆಂಬ ಲಿಂಗವು ಬೇರಿಲ್ಲ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ನಿಜವನ್ನರಿಯುವುದು ಕಷ್ಟವು.

೧. ಅರಿದೆವೆಂದಡೆ ಅರಿಯಬಾರದು ನೋಡಾ. ಘನಕ್ಕೆ ಘನ ತಾನೇ ನೋಡಾ. ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಿರ್ಣಯವಿಲ್ಲದೆ ಪೋದೆನು.

೨. ನಿಮ್ಮ ತೇಜವ ನೋಡಲೆಂದು ಹೆರಸಾರಿ ನೋಡುತ್ತಿ ರಲು, ಶತಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯರು ಮೂಡಿದಂತೆ ಇದ್ದುದಯ್ಯ. ಮಿಂಚಿನ ಬಳ್ಳಿಯ ಸಂಚವ ಕಂಡಡೆ ಎನಗಿದು ಸೋಜಿಗವಾಯಿತ್ತು. ಗುಹೇ ಶ್ವರಾ, ನೀನು ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗವಾದಡೆ, ಉಸಮಿಸಿ ನೋಡಬಲ್ಲವ ರಿಲ್ಲವಯ್ಯ.

೩. ಕಾಲಕಲ್ಪಿತಂಗಳಿಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನಿಂದ ನೀನೇಯಾಗಿದೆಯಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಪರಮಾನಂದದ ಪ್ರಭಾವದ ಪರಿಣಾಮದಲ್ಲಿ ಅನಂತಕಾಲ ವಿದ್ದಿರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಆದ್ಯಂತವನೀವೇ ಅರಿವುತಿದ್ದಿರಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ನಿಜ ಭಾವವ ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರಿ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಅಸುರರ ಮಾಲೆಗಳಿಲ್ಲ, ತ್ರಿಶೂಲ ಡಮರುಗವಿಲ್ಲ, ಬ್ರಹ್ಮ ಕಪಾಲವಿಲ್ಲ, ಭಸ್ಮಭೂಷಣನಲ್ಲ, ಋಷಿಯ ಮಗಳೊಡನಿದಾರ್ತ ನಲ್ಲ. ಎಸಗುವ ಸಂಸಾರದ ಕುರುಹಿಲ್ಲದಾತಂಗೆ ಹೆಸರಾವುದೆಂದ ನಂಬಿಗ ಚೌಡಯ್ಯ?

೫. ತರುಗಳ ಮುರಿದು ಗಗನಕ್ಕೀಡಾಡುವ ಅನಿಲ ರೂಪೋ ನಿರೂಪೋ ಬಲ್ಲರೆ, ನೀವು ಹೇಳಿ ಭೋ. ಗಜಸಿಂಹ ಶಾದೂಲವೆಂಬ ಅಧಿಕ ವ್ಯಗಂಗಳ ಮುರಿದೊತ್ತಿ ಕೆಡಹುತ್ತಿಪ್ಪ ವ್ಯಾಧ ರೂಪೋ ನಿರೂಪೋ, ಬಲ್ಲರೆ ನೀವು ಹೇಳಿಭೋ. ಕಾಣಲೀಯದೆ ಕೇಳಲೀ ಯದೆ ಅವಿಧಾನಂಗಳ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ನಿಜ್ರೆ ರೂಪೋ ನಿರೂಪೋ, ಬಲ್ಲರೆ ನೀವು ಹೇಳಿಭೋ. ಇಂತಾಳಿವಾಳಿನ ಕೇಳಾಳಿನ ಅಂತಸ್ತವನಾರಿಗೂ ಅರಿಯಬಾರದು. ಅನಾದಿ ಮೂಲದೊಡೆಯನ ಬಲ್ಲೆನೆಂಬ ಸರಿ ಇನ್ನೆಂ ತೋ? ರೂಪೆಂದಡೆ ಶಬ್ದ ನಿರೂಪೆಂದಡೆ ಶೂನ್ಯ. ಈ ಎರಡರ ಆದಿ

ಯಿಂದತ್ತತ್ತ ಕಾಣಾ. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವು ಗುರುಕರುಣವುಳ್ಳವರಿಗಲ್ಲದೆ ಅರಿಯಬಾರದು.

೬. ಸನಕ ಸನಂದ ಮುನಿಜನಾದಿಗಳು ಅರಿಯರ ಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಅಂತುವನು. ಒಂದರಲ್ಲಿ ಹಲವಾಗಿ, ಹಲವರಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿ, ಸಾಕಾರ ನಿರಾಕಾರವಾಗಿಪ್ಪಲ್ಲಿ ಏಕವಾಗಿಪ್ಪ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ನೀವೇ ಯಾಗಿ.

೭. ವೇದಾತೀತ, ಷಡ್ವರ್ಣರಹಿತ, ಅಷ್ಟತ್ರಿಂಶತ್ ಕಳಾತೀತ, ವ್ಯೋಮಾತೀತ, ಅಗವ್ಯ, ಅಗೋಚರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ರುದ್ರ, ಈಶ್ವರ, ಸದಾಶಿವ ಪರಮೇಶ್ವರ ವೆಂಬ ಸಂದಣಿ ತಲೆದೋರದ ಮುನ್ನ, ಅಲ್ಲಿಂದತ್ತತ್ತ ಬಯಲೇ ಸ್ವರೂಪವಾಯಿತ್ತು. ಆ ಸ್ವರೂಪಿನ ಘನತೆಯನುಪಮಿಸಬಾರದು. ನೋಡ ಬಾರದ ಬೆಳಗು, ಕೂಡಬಾರದ ಮೂರ್ತಿ ಅಖಂಡ ಆಸ್ರತಿಮ ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗದ ಬೆಳಗಿನ ಮೂಲವ ಲಿಂಗ ಸಂಗಿಗಳಲ್ಲದ ಮಿಕ್ಕಿನ ಅಂಗವಿಕಾರಿಗಳೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು?

೯. ತೋರುವನಯ್ಯ ಶಿವನು, ಅಡಗುವನಗಲುವನಯ್ಯ ಶಿವನು. ಕಂಗಳ ಮುಂದೆ ಕಾಯಗೊಂಡು, ಮನದ ಮುಂದೆ ಕಸವಾಗಿ ಕಾಡುವನಯ್ಯ ಶಿವನು. ಒಲ್ಲದಡೆ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು, ಹಲವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ತೋರುವನು. ಹಲವೆಡೆಯಲ್ಲೆದಿ ಒಂದೇರೂಪಾಗಿರ್ಪನು. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನು ಚಿನ್ಮಯನಾಗಿ ಎನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯನಾದನು.

ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಿಯು.

೧೦. ವಿಶ್ವದೊಳಗೆಲ್ಲ ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವಭರಿತನು ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವರೂಪನು ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವಪತಿ ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವಾತೀತನು ನೀನೇ ದೇವಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೨. ಎತ್ತಿತ್ತ ನೋಡಿದಡತ್ತತ್ತ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಸಕಲ ವಿಸ್ತಾರದ ರೂಪು ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವತೋಚಕ್ಷು ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವತೋಮುಖ ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವತೋಬಾಹು ನೀನೇ ದೇವಾ. ವಿಶ್ವತೋಪಾದ ನೀನೇ ದೇವಾ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ಕುರುಹುಂಟೇ ಮರಳಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ? ತೆರಹುಂಟೇ ಮರಳಿ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ? ಎಲ್ಲೆಡೆಯೊಳು ಪರಿಪೂರ್ಣವಾದ ಪರಾತ್ಪರ ಲಿಂಗದ ನಿಲವನರಿಯದೆ, ಹುಸಿಯಕಲ್ಪಿಸಿ, ಹುಸಿಯನೇ ಪೂಜಿಸಿ, ಹುಸಿಯ ಫಲ ಪದವನುಂಡು, ಹುಸಿಯಾಗಿ ಹೋದವರ ಕಂಡು ನಗುತಿರ್ದನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೪. ಗಿರಿಗಳ ಗುಹೆಗಳ ಕಂದರದಲ್ಲಿ ನೆಲಹೊಲದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆ ದೇವಾ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟೆ ದೇವಾ. ಮನಕ್ಕುಗಮ್ಯ ಆಗೋ ಚರವಾಗಿ, ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿಯೂ ನೀನೇ ಇಷ್ಟೆಯಯ್ಯಾ. ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ನಗಲಕ್ಕೆ ಹರಿವೆಂದು ಕಂಡೆ ನಾನು.

೫. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಲ್ಲಿ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಪಿಂಡಾಂಡಂಗ ಕೊಳಗೆಲ್ಲ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಮಹದಾಕಾಶರೂಪ, ನಿರುಪಾಧಿಕ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಉಪಮಾತೀತ ವಾಜ್ಮನಕ್ಕಗೋಚರ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಸ್ವಾನುಭೂತಿ ಸ್ವರೂಪ ಶರಣ ಜನಮನೋವಲ್ಲಭ ನೀನೇ ದೇವಾ, ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ.

೬. ಅಣುವಿಗೆ ಅಣು, ಮಹತ್ತಿಗೆ ಮಹತ್ತಾಗಿ, ಎಣಿಸಬಾರದ ಬಹುಳ ಬ್ರಹ್ಮಕ್ಕೆ ಎಣೆಯಾವುದು ಹೇಳಾ? ಅಗಣಿತ ನಕ್ಷಯ, ಸರ್ವಜೀವ ಮನಃ ಪ್ರೇರಕ ಸರ್ವಜ್ಞ, ಏಕೋದೇವ ಸಂವಿತ್ ಪ್ರಕಾಶ ಪರಮೇಶ್ವರನು ಮನವೆಂಬ ದರ್ಪಣದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದವಾಕಾಶ ರೂಪವಾಗಿ ಬೆಳಗಿ ತೋರುವ ಶಿವನ ಅಂದವ ತಿಳಿದು ನೋಡಿ ಕೂಡ ಬಲ್ಲಾತನೇ ಪರಶಿವಯೋಗಿ. ಆತ ಜನನ ಮರಣವಿರಹಿತ, ಆತನೇ ಸರ್ವಜ್ಞನು. ಆತನೇ ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ತಾನೇ.

೭. ಪಾತಾಳದಿಂ ಕೆಳಗೆ ಸಾದ, ಸುವರ್ಣೋಕದಿಂ ಮೇಲೆ ಉತ್ತುಮಾಂಗ, ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವೇ ಮಕುಟ, ಗಗನವೇ ಮುಖ, ಚಂದ್ರಾ, ಕಾರ್ತಿಕೇ ನೇತ್ರ, ದಶದಿಕ್ಪಗಳು ಬಾಹುಗಳು, ಮಹದಾಕಾಶವೇ ಶರೀರ, ತರುಗಳೇ ತನೂರುಹ, ಶೂನ್ಯವೇ ಕರಸ್ಥಲದ ಲಿಂಗ, ನಕ್ಷತ್ರಗಳೇ ಪುಷ್ಪ, ನಿತ್ಯವೇ ಪೂಜೆ, ಮೇಘವೇ ಜಡೆ, ಬೆಳದಿಂಗಳೇ ವಿಭೂತಿ, ಸರ್ವತಗಳೇ ರುದ್ರಾಸ್ತ್ರ, ಪಂಚಬ್ರಹ್ಮವೇ ಪಂಚಾಕ್ಷರ, ತತ್ವಂಗಳೇ ಜಪಮಾಲೆ, ಮೇರುವೇ ದಂಡ, ಜಗವೇ ಕಂಠಾ, ಅನಂತನೇ ಕೌಪೀನ, ತ್ರಿಗುಣ ಒಂದಾದುದೇ ಕರ್ಪೂರ, ಚತುರ್ಯುಗಂಗಳೇ ಗಮನ, ಮಿಂಚೇ ಅಂಗರುಚಿ, ಸಿಡಿಲವೇ ಧ್ವನಿ, ವೇದಾಗಮವೇ ವಾಕ್ಯ. ಜ್ಞಾನಮುದ್ರೆಯೇ ಉಪದೇಶ, ಪೃಥ್ವಿಯೇ ಸಿಂಹಾಸನ ದಿವಾರಾತ್ರಿಯೇ ಆರಮನೆ, ಶಿವಜ್ಞಾನವೇ ಐಶ್ವರ್ಯ, ನಿರಾಳವೇ ತೃಪ್ತಿ ಇಂಥ ಜೈತನ್ಯಜಂಗಮಕ್ಕೆ ನಾನು ನಮೋ ನಮೋ ಎಂತುತಿರ್ದನಯ್ಯ ಸೌರಾಸ್ತ್ರ ಸೋಮೇಶ್ವರಾ.

೮. ವನವೆಲ್ಲ ನೀವೇ. ವನದೊಳಗಣ ದೇವತರುವೆಲ್ಲ ನೀವೇ. ತರುವಿನೊಳಗಾಡುವ ವೃಗವೆಲ್ಲ ನೀವೇ. ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಸರ್ವ ಭರಿತನಾಗಿ ಎನಗೆ ಮುಖಮೋರ.

೯. ಇಳಿ ನಿಮ್ಮದಾನ, ಬೆಳೆ ನಿಮ್ಮದಾನ, ಸುಳಿದು ಬೀಸುವ ವಾಯು ನಿಮ್ಮದಾನ, ನಿಮ್ಮದಾನವನುಂಡು ಅನ್ಯರ ಹೊಗಳುವ ಕುನ್ನಿಗಳನೇನೆಂಬೆ ರಾಮನಾಥಾ?

೧೦. ಕಾಯ ನಿಮ್ಮದಾನ, ಜೀವ ನಿಮ್ಮದಾನ, ಕಾಯ ಜೀವ ವುಳ್ಳಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜಿಸದ ಅನ್ಯಯಿಗಳನೇನೆಂಬೆ ಹೇಳಾ ರಾಮನಾಥಾ?

೧೧. ಎತ್ತು ನಿಮ್ಮದಾನ, ಬಿತ್ತು ನಿಮ್ಮದಾನ, ಸುತ್ತಿ ಹರಿದು ಸಾಗರವೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮದಾನ, ನಿಮ್ಮದಾನವನುಂಡು ಅನ್ಯರ ಹೊಗಳುವ ಕುನ್ನಿಗಳನೇನೆಂಬೆ ಹೇಳಾ ರಾಮನಾಥಾ?

೧೨. ಇಂತೆಂದ ಭೂಮಿಯ, ಇಂತೆಂದ ಗಗನವ, ಇಂತೆಂದ ಸಸ ಸಾಗರವ ಇಂತೀ ಲೋಕಮೊಳಗೆ ತಿಂಥಿಣಿಯಾಗಿವೆ ಆ ಚಿಂತ್ಯನನಾರು ಬಲ್ಲರೈ ರಾಮನಾಥಾ ?

೧೩. ಸಹಸ್ರ ಶೀರ್ಷನಾದಿ ಪುರುಷನು, ತ್ರಿಪಾದೂರ್ಧ್ವ ಪುರುಷ ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ಉದನ್ಮುಖನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ಉದಯಪುರುಷ ನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ವಿರಾಟ್ ಪುರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ಆದಿಪು ರುಷನೊಬ್ಬ ಪುರುಷನು, ತದ್ವಿಯತ್ಪುರುಷ ಪುರುಷರಿಲ್ಲದ ಪ್ರಭಿಯ ನೋಡಿರೇ. ವೇದನಾದಾತೀತ, ತುರಿಯ ಪರಮಾನಂದ ನಿರವಯ, ಪಟ್‌ತ್ರಿಂಶತ್ ಪ್ರಭಾವಟಲದ ಬೆಳಗಿದೆ ನೋಡಿರೋ. ಬೆಳಗಿನೊಳ ಗಿನ ಮಹಾ ಬೆಳಗಿನ ಬೆಳಗು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ.

೧೪. ಶೃತಿತತಿ ತಿರದ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದ ಶಾಂಗುಲನನೇನೆಂಬೆ ನಯ್ಯ. ಘನಕ್ಕೆ ಘನ ಮಹಿಮನ, ಮನಕ್ಕೆಗೋಚರನ, ಅಣೋರ ಳೇಯಾನ್, ಮಹತೋ ಮಹಿಯಾನ್ ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೫. ಸಕಲ ನಿಷ್ಕಲವ ಕೂಡಿಕೊಂಡಿವೆಯಾಗಿ, ಸಕಲ ನೀನೇ ನಿಷ್ಕಳ ನೀನೇ ಕಂಡಯ್ಯ. ವಿಶ್ವತೋಚಕ್ಷು ನೀನೇ ದೇವಾ, ವಿಶ್ವತೋ ಮುಖ ನೀನೇ ದೇವಾ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೬. ನೆಲ ದೀಪದೊಡೆಯನು, ಜಲತಂಪಿನೊಡೆಯನು, ಹಿರಿಯ ಪೆಂಪಿನೊಡೆಯನು, ಅಗ್ನಿ ಉಷ್ಣದೊಡೆಯನು, ಚಂದ್ರಕಾಂತದೊಡೆ ಯನು, ಸೂರ್ಯಕಾಂತದೊಡೆಯನು, ಸಕಲ ದೈವಂಗಳಿಗೆ ಆಯುಷ್ಯ ಭಾಷೆಯಕೊಟ್ಟ ಭೋಗದೊಡೆಯನು ಜಗತ್ಪ್ರಭು ಸೊಡ್ಡಳಾ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ಜಗತ್ತಿಗೆಲ್ಲ ಆಧಾರಭೂತನಾಗಿದ್ದಾನೆ.

೧. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮರುತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯ ನೋಡಾ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ವಿಷ್ಣಾದಿಗಳುತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ನೋಡಾ.

ತನ್ನಲ್ಲಿ ಅನಂತಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳುತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ ನೋಡಾ. ತಾನೇ ಅಖಂಡಿತ, ಅಪ್ರಮೇಯ, ಅಗಣಿತ, ಅಗಮ್ಯ, ಅಗೋಚರ ನೋಡಾ ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ರುದ್ರಮುಖದಲ್ಲಿ, ವಿಷ್ಣು ಭುಜದಲ್ಲಿ, ಜಂಘೆಯಲ್ಲಿ ಅಜನ ಜನನವು. ಇಂದ್ರ ಪಾದದಲ್ಲಿ, ಚಂದ್ರ ಮನದಲ್ಲಿ, ಚಕ್ಷುವಿನಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯನ ಜನನವು. ನೊಸಲಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಯು, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ವಾಯು, ನಾಭಿಯಲ್ಲಿ ಅಂತರಿಕ್ಷಜನನವು. ಶಿರದಲುದಯ ಮೂವತ್ತುಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವರ್ಕಳು. ಪಾದ ತಳದಲ್ಲಿ ಭೂಮಿಯ ಜನನವು. ಶ್ರೋತ್ರ ದಲ್ಲಿ ದಶದಿಕ್ಕು. ಜಗವ ನಿಕ್ಷೇಪಿಸಿದ ಕುಕ್ಷಿಯಲ್ಲಿ. ಅಕ್ಷಯನಗಣಿ ತನು, ಸಾಸಿರ ತಲೆ, ಸಾಸಿರ ಕಣ್ಣು, ಸಾಸಿರ ಕೈ, ಸಾಸಿರ ಪಾದ, ಸಾಸಿರ ಸನ್ನಿಹಿತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೩. ನಿಮ್ಮ ನಿಜದಂತ್ಯವನಾರುಬಲ್ಲರಯ್ಯಾ? ಚತುರ್ದಶ ಭುವ ನಂಗಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಾಧೀನವಯ್ಯಾ. ನಿಮಗೆಣೆಯಪ್ಪ ದೇವರುಂಟೇ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ?

೪. ಸರ್ಪನೂ, ಕೂರ್ಮನೂ, ದಿಕ್ಕುರಿಗಳೆಂಟೂ, ಭೂಮಿಯ ಹೊತ್ತಿದ್ಧಹರೆಂದು, ಅಹರ್ನಿಶ ಹೊತ್ತಿರ್ಪವರಿಗೆ ಅತ್ತಲಾಧಾರ, ಇತ್ತಲಾಧಾರ. ಉತ್ತರ ಕೊಡುವವರಿಗೆ ಇಕ್ಕುವೆ ಮುಂಡಿಗೆಯ. ಎತ್ತುವರುಳ್ಳೊಡೆ, ತೋರಿದೈ, ರಾಮನಾಥಾ?

೫. ಶರಧಿಯ ಮೇಲೆ ಧರೆಯ ಕರಗದಂತಿರಿಸಿದೆ. ಅಂಬರಕ್ಕೆ ಗದ್ದುಗೆ ಬೋದುಗೆ ಇಲ್ಲದಂತಿರಿಸಿದೆ. ಎಲೆ ವೃಡನೇ ನೀನಲ್ಲದೆ ಉಳಿದ ದೈವಂಗಳಗಹುದೇ ರಾಮನಾಥಾ?

೬. ಕಲಿವೀರ ಕಡಿವಲ್ಲಿ, ಬಲು ವಿಷವು ಸುಡುವಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ಮೊರಿಯೋ ಎಂಬಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮ ತಲೆಗಾದು ರಕ್ಷಿಸಿದ ಸುಲಭನನರಿ ಯಿರೇ, ಹೊಲೆಯಿರಿರಾ. ಸಲೆನಂಬಿ ಬದುಕಿರೊ ರಾಮನಾಥನಾ.

೭. ಸ್ವರ್ಗಲೋಕ ತಾನಿದರ್ಲಿ, ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲೋಕತಾನಿದರ್ಲಿ, ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಲ್ಲ ತಾನಿದರ್ಲಿ. ತನ್ನಿಂದಧಿಕವಸ್ತು ದೈವ ಒಂದಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಇವೆಲ್ಲ ತನ್ನಾಧೀನವಲ್ಲದೆ, ಅವರಾಧೀನ ತಾನೆಲ್ಲ ನೋಡಾ ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಬ್ರಹ್ಮವಿಷ್ಣುವಾದಿಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ರುದ್ರ ಈಶ್ವರರು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ಪಂಚಮುಖದಶ ಭುಜವನುಳ್ಳ ಸದಾಶಿವರು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ನಾಲ್ಕತ್ತೆಂಟು ಸಾವಿರ ಮುನಿಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ಮೂವತ್ತು ಮೂರು ಕೋಟಿ ದೇವತೆಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ತಾನೇ ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಮಹಾಘನವಲ್ಲದೆ, ತನ್ನಿಂದಧಿಕವಸ್ತು ಘನವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೯. ಸಪ್ತಕೋಟಿ ಮಹಾ ಮಂತ್ರಂಗಳು, ತಾನಿದರ್ಲಿ, ತೊಂಭತ್ತುನಾಲ್ಕು ವೈರಮವ್ಯಾಪಿಸಿದ ಪದಂಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ. ಅಕಾರಾದಿಕ್ಷಕಾರಾಂತ್ಯವಾದ ಐವತ್ತೆರಡಕ್ಷರಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ. ಮೂವತ್ತಾರು ತತ್ವಂಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ. ಷಟ್ಪಳೆ, ದ್ವಾದಶಕಳೆ, ಷೋಡಶ ಕಲೆಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ. ಅರವತ್ತುನಾಲ್ಕು ಕಳೆ ಜ್ಞಾನಂಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ. ಇವೆಲ್ಲವು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯವಾದಕಾರಣ, ತನ್ನಿಂದಧಿಕವಸ್ತು ಘನ ಒಂದಿಲ್ಲವಾಗಿ, ತಾನೇ ಪರಬ್ರಹ್ಮನೋಡಾ, ಅಪ್ರಮಾಣ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೦. ಎತ್ತನೇರಿದ ಕರ್ತನೊಬ್ಬನೇ ಜಗಕ್ಕೆಲ್ಲ. ಎತ್ತು ಬೆಳೆವ ಧಾನ್ಯವನುಂಬ ದೇವರ್ಕಳೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮ ತೊತ್ತಿನ ಮಕ್ಕಳು ರಾಮನಾಥಾ.

೧೧. ಜಗವೆಲ್ಲ ಗೋವಿನಹಂಗು. ನರಸುರಾದಿಗಳೆಲ್ಲರು ಗೋವಿನಹಂಗು. ಸಕಲ ಜೀವಾಧಾರ, ಗೋಮಯ, ಗೋಕುಲಕ್ಕೊಡೆಯ ಗೋಪ್ರಣವ ಸ್ವರೂಪ ನಾರಾಯಣ ಪ್ರಿಯ ರಾಮನಾಥಾ.

ಪರಮಾತ್ಮನಿಗೆ ಹುಟ್ಟು ಸಾವೆಂಬುವಿಲ್ಲ.

ಆತನು ನಿತ್ಯನು.

೧. ಹುಟ್ಟು ಮೆಟ್ಟಿಂಬುದು ನಿಪ್ಪಲ್ಲಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಿಂದ ನೀವೇ ಸ್ವಯಂಭುವಯ್ಯ. ಇಂತಾದಿರಯ್ಯ, ಇಂತಾದಿರಯ್ಯ, ನೀವಿಂತಾದಿ ರಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಮಹಾತ್ಮೆಯ ನೀವೇ ಬಲ್ಲಿರ, ನಿಜಗುರು ಕಪಿಲಸಿಂಧು ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ.

೨. ಅಮೃತವತಿ ಸೋಮಶಂಭುವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ಇಂದ್ರ. ಸತ್ಯ ಮುಷಿ ಜ್ಯೇಷ್ಠಾದೇವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ಬ್ರಹ್ಮ ವಸುದೇವದೇವಕಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ವಿಷ್ಣು. ನಾಭಿರಾಜ ಮರುತಾದೇವಿಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ಆರುಹ. ಇವರೆಲ್ಲರು ಯೋನಿಜರೆಂಬುದು ಜಗವೆಲ್ಲ ಬಲ್ಲುದು. ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ ಪ್ರಳಯಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾದ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಿಗೆ ಮಾತಾಪಿತೃಗಳುಂಟೇ ಹೇಳಿರೇ?

೩. ಅಮೌಲ್ಯನು, ಅಪ್ರಮಾಣನು, ಅಗೋಚರಲಿಂಗವು, ಅದಿ ಮಧ್ಯಾಂತವಿಲ್ಲದಲಿಂಗವು, ಸ್ವತಂತ್ರಲಿಂಗವು, ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲಲಿಂಗವು, ಅಯೋನಿ ಸಂಭವನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೪. ಅಜಹರಿಸುರರೆಲ್ಲರೂ ಅಳಿಯದೆ ಉಳಿದವರಿಲ್ಲ. ಶಿವನೇ ನಿತ್ಯನೆಂದು ಹೊಡೆವಡುತ್ತಿವೆ ವೇದಕೃತಿಃ-“ಉತ, ಇದಂ, ವಿಶ್ವಭೂ ತಾನಿ, ಸದೃಷ್ಟೇ ಮೃಡೋಯಾತಿ. ನಮಸ್ತು ನೀಲಗ್ರೀವಾಯ, ಸಹ ಸ್ರಾಕ್ಷಾಯ, ಈಡುಷೆ.” ಬಸವಪ್ರಿಯ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನೊಬ್ಬ ನೇನಿತ್ಯನೆಂದು ಹೊಗಳುತ್ತಿದೆ ವೇದ.

೫. ಅಳಿಯ, ಬೆಳೆಯ, ಸುಳಿವನಲ್ಲ, ಪ್ರಳಯವಿಲ್ಲದ ನಿಜಯನು. ಕಳಾಕುಳದ ಆತ್ಮನ ಅಂಗಸಂಗಿಯಲ್ಲ. ಸುಳುಹಿನೋಳಗಣ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವತಿಳಿದು ನೋಡಿರೇ. ಅಣಮಾದಿ ಗುಣರಹಿತನ ಆಕಲ್ಪಿತನನೇನೆಂಬೆ? ಕಳವಳದ ಬಳಿಯ ಭಾವರೂಪಲ್ಲ. ಬೆಳಗಿನೋಳಗಣ ಬೆಳಗು ಗುಹೇ ಶ್ವರಲಿಂಗವು.

೬. ತಾಯಿತಂದೆ ಇಲ್ಲದ ಕಂದಾ, ನಿನಗೆ ನೀನೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದೆಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಪರಿಣಾಮವೇ ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣತ್ಯಸ್ತಿಯಾಗಿ ಇದ್ದೆಯಲ್ಲಾ! ಭೇದಕರಿಗೆ ಅಭೇದ್ಯನಾಗಿ ನಿನ್ನ ನೀನೇ ಬೆಳಗುತ್ತಿದೆಯಲ್ಲಾ! ನಿನ್ನ ಚಾರಿತ್ರ ನಿನಗೆ ಸಹಜ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

ಪರಮಾತ್ಮನ ವ್ಯಾಪಕತೆಯ ಸ್ಥಿತಿ.

೧. ಮರೀಚಿಯೊಳಗಣ ಬಿಸಿಲಿನಂತೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಕ್ಷೀರದೊಳಗಣ ತುಪ್ಪದಂತೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಚಿತ್ರಿಕನೊಳಡಗಿದ ಚಿತ್ರದಂತೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ಅಲಿಯೊಳಗಡಗಿದ ತೇಜದಂತೆ ಇದ್ದಿತ್ತು. ನುಡಿಯೊಳಡಗಿದ ಅರ್ಥದಂತೆ ಇದ್ದಿತ್ತು ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನಿಲವು.

೨. ವಸ್ತುವೆಂದರೆ ಹ್ಯಾಗಾಯಿತ್ತಯ್ಯ ಹೇಳುವೆ ಕೇಳಯ್ಯ ಮಗನೇ. ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಹ್ಯಾಗೆ ಹಾಗಿತ್ತು. ಕ್ಷೀರದೊಳಗೆ ಘೃತ ಹ್ಯಾಗೆ ಹಾಗಿತ್ತು. ಸರ್ವತ್ರ ಎಲ್ಲ ಠಾವಿನಲ್ಲಿಯೂ ವಸ್ತುವಿನ ಕಳೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸುರ್ದೆಂಬೆನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಅಡಗನೊಳಗಣ ಹಾಲು ಅಡಗಿಪ್ಪ ಭೇದದಂತೆ ಬೆಡಗಿಪ್ಪ ತುಪ್ಪದಕಂಪಿನ ಪರಿಯಂತೆ, ಎಲೆ ವೃಡನೇ ನೀನು ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಕೃತಿಗಳೊಳಗೆ ಅಡಗಿಹ ಭೇದವ ಲೋಕದ ಜಡರೆತ್ತ ಬಲ್ಲವೈ ರಾಮನಾಥಾ?

೪. ಅಕ್ಷರದಲಭ್ಯಾಸವಮಾಡಿ, ಬರವ ತೊಡೆವ ಪರಿ ಎಂತೋ? ಸ್ವರೂಪೆಂಬುದಾವುದು, ನಿರೂಪೆಂಬುದಾವುದು, ಎಂದರಿಯರಾಗಿ, ಆದಿ ನಿರಾಳ, ಮಧ್ಯೆ ನಿರಾಳ, ಊರ್ಧ್ವ ನಿರಾಳ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೫. ಅಂಬುವಿನಸಾರ ಒಡಗೂಡಿ ಆ ಮಣ್ಣಿಗೆ ಕುಂಭವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕುರುಹುಗೊಟ್ಟು ಘನ ಕಿರಿದಲ್ಲದೆ, ಕುಂಭದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀಯ್ಯವಾದಂತೆ, ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಅಂಗದಲ್ಲಿಯೇ ಲೀಯ್ಯ.

೬. ಕಲ್ಲೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು ಉರಿಯ ಬಲ್ಲದೇ? ಬೀಜದೊಳಗಣ ವೃಕ್ಷ ಉಲಿಯ ಬಲ್ಲದೇ? ತೋರಲಿಲ್ಲಾಗಿ, ಬೀರಲಿಲ್ಲಾಗಿ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಲವ ಅನುಭವಸುಖಿ ಬಲ್ಲ.

೭. ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನದಂತೆ, ಮುಗಲ ಮರೆಯಲಡಗಿದ ಮಿಂಚಿನಂತೆ, ಬಯಲ ಮರೆಯಲಡಗಿದ ಮರೀಚಿನಂತೆ, ಕಂಗಳ ಮರೆಯಲಡಗಿದ ಬೆಳಗಿನಂತೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ನಿಲವು.

೮. ಆಡಬಾರದ ಬಯಲು, ನೋಡಬಾರದ ಬಯಲು, ನುಡಿಯ ಬಾರದ ಬಯಲು, ಹಿಡಿಯಬಾರದ ಬಯಲು, ಈ ಒಡಲಿಲ್ಲದ ಬಯಲೊಳಗೆ ಅಡಗಿದ ಭೇದವ ಈ ಲೋಕದ ಜಡರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೈ ರಾಮನಾಥಾ?

೯. ಪಿಂಡದೊಳಗೆ ಪಿಂಡರೂಪಾಗಿ, ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿದ್ದು ಎನ್ನಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸಿಕೊಳ್ಳದಿದ್ದರಿ, ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ.

೧೦. ಮರದೊಳಗಣ ಮಂದಾಗ್ನಿಯ ಉರಿಯದಂತಿರಿಸಿದೆ. ನೊರೆವಾಲೊಳಗೆ ತುಪ್ಪವ ಕಂಪಿಲ್ಲದಂತಿರಿಸಿದೆ. ಶರೀರದೊಳಗಾತ್ಮನ ಕಾಣದಂತಿರಿಸಿದೆ. ನೀ ಬೆರಿಸುವ ಭೇದಕ್ಕೆ ಬೆರಗಾದನೈ ರಾಮನಾಥಾ.

೧೧. ಧರಣಿಯ ಪಸರಿಸಿ, ಉರಗನ ಅಡಿ ಇಟ್ಟು, ಶರಧಿ ಏಳಕ್ಕೆ ಎರೆದನು ಒಕ್ಕುಡಿತೆ ಉದಕವ. ಹರಿಯಜ ಸುರರಿಗೆ ಪರಿ ಪರಿಯ ಲೋಕವ ಕೊಟ್ಟು ಅರಿಯದಂತಿದೆ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೧೨. ಹೂವಿನೊಳಗಣ ಕಂಪ ಹೊರಸೂಸಿ ಸುಳಿವ ಅನಿಲನಂತೆ, ಅಮೃತದೊಳಗಣ ರುಚಿಯ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನ ಚೇತನದಂತೆ, ನಿಲವಿಲ್ಲದ ರೂಪ ಕಳೆಯಲ್ಲಿ ವೇಧಿಸುವನ ಪರಿ ರಾಮನಾಥಾ.

೧೩. ಒಡಲೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು ಒಡಲಸುಡದ ಭೇದವ, ಕುಡಿದ ಉದಕದಲ್ಲಿ ಆ ಕಿಚ್ಚು ನಂದದ ಭೇದವ, ಮೃಡ ನೀ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಕೃತಿಯೊಳಗಡಗಿದ ಭೇದವ, ಲೋಕದ ಜಡರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೈ ರಾಮನಾಥಾ?

ಅರ್ಥ:- ದೇಹದಲ್ಲಿ ಉದರಾಗ್ನಿಯು ಆ ದೇಹದಹನವ ಮಾಡದಿಷ್ಟು ವಿಚಾರದ ಹಾಗೆ, ಪಾನವಮಾಡಿದ ಜಲದಲ್ಲಿ ಆ ಉದರಾಗ್ನಿಯು ನಾಶವಾಗದೆ ಇಷ್ಟು ವಿಚಾರದ ಹಾಗೆ, ಎಲೇ ಶಿವನೇ ನೀನು ಪ್ರಕೃತಿ ರೂಪವಾಗಿ ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದು, ಆ ಪ್ರಾಣನ ವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆಯದೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿರ್ಪ ವಿಚಾರ ಎಂಬಲ್ಲಿ ಆ ಬ್ರಹ್ಮವನೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಾಗಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡು ಅಚರಿಸುವದನ್ನು ಲೋಕದ ಜೀವರಿಯ ರೆಂಬುದರ್ಥ.

೧೪. ಎಣ್ಣೆ ಇದ್ದು ಎಳ್ಳು ನೆನೆಯದ ಭೇದವ, ಕಿಚ್ಚೆದ್ದು ಕಲ್ಲು ಸಿಡಿಯದ ಭೇದವ, ಕಾಮವಿದ್ದು ಕನ್ನೆಯನನುಭವಿಸದ ಭೇದವ, ಪರವಿದ್ದು ಪ್ರಾಣನ ಪ್ರಕೃತಿಯು ಹರಿಯದ ಭೇದವ ನರರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರೈ ರಾಮನಾಥಾ?

೧೫. ಮಣಿಗಳ ಸೂತ್ರದಂತೆ, ತ್ರಿನಯನ ನೀನಿಷ್ಟೆಯಯ್ಯ. ಎಣಿಸುವಡಿ, ತನು ಭಿನ್ನ, ಆತ್ಮನೊಬ್ಬನೇ. ಅಣುರೇಣು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಗುಣಭರಿತ ನೀನೆಂದು ಮಣಿವುತಿರ್ಪೆನಯ್ಯ ರಾಮನಾಥಾ.

ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿಶ್ವಮಯನಾದರೂ ವಿಶ್ವದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದನು.

೧. ಶಿವ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ ರಚಿಸಿದನು ಅನಂತ ವಿಶ್ವವನು. ರಚಿಸಿದವನು ವಿಶ್ವಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗಿದನೇ? ಇಲ್ಲ. ವಿಶ್ವಮಯ ತಾನಾದನು. ವಿಶ್ವವೆಲ್ಲವೂ ತಾನಾದೊಡಿ, ವಿಶ್ವದುಪ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿಲಯಕ್ಕೊಳಗಾದನೇ? ಇಲ್ಲ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡಿ, ಅಜಾತನಾಗಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಇಲ್ಲ. ಕರ್ಮ ರಹಿತನಾಗಿ, ಸ್ಥಿತಿಗೊಳಗಲ್ಲ. ಮರಣ ರಹಿತನಾಗಿ ಲಯ

ಪರಮಾತ್ಮನು ವಿಶ್ವಮಯನಾದರೂ ವಿಶ್ವದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಹೊದ್ದನು. ೧೫

ಕೃಷ್ಣಗಳಲ್ಲ. ಇಂತೀಗುಣತ್ರಯಂಗಳ ಹೊದ್ದಲರಿಯು. ತಾನಲ್ಲದೆ ವಿಶ್ವಕೃಪಾಧಾರವಿಲ್ಲಾಗಿ ದೂರಸ್ಥನಲ್ಲ. ತನ್ನಲ್ಲಿ ತಾನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವು ತೋರಲರಿಯದಾಗಿ, ಇದಿರಿಲ್ಲ. ಇದಿರಿಲ್ಲಾಗಿ ವಿಶ್ವಮಯ ತಾನಾದುದೇ ಸತ್ಯ. ಅರಸು ಕಾಲಾಳಾಗಬಲ್ಲ ತನ್ನ ವಿನೋದಕ್ಕೆ. ಮರಳಿ ಅರಸಾಗಬಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಉರಿಲಿಂಗವೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ಜಗವಾಗಲೂ ಬಲ್ಲ, ಜಗವಾಗವಿರಲೂ ಬಲ್ಲನಯ್ಯ.

೨. ಜಲದೊಳಗಣ ಸೂರ್ಯನಂತಿರ್ಪನಯ್ಯ ಶಿವನು. ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಂಗಳೊಳಗಿದರ್ಡೇನು, ಜಗದ ಮುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕ, ಬಂಧ ನೋಕ್ಷಕೃಷ್ಣಗಳಗಾದಾತನೇ? ಅಲ್ಲ. ಅದೆಂತೆಂದೋಡೆ, ಜಲದೊಳಗಣ ಪ್ರಕೃತಿ ವಿಕೃತಿಗಳು ಜಲಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಸೂರ್ಯಂಗಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಲೋಕದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿ ಲೋಕಕ್ಕಲ್ಲದೆ, ಶಿವನಿಗಿಲ್ಲವಾಗಿ, ಅನಂತಕೋಟಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡಂಗಳು ತನ್ನ ಒಡಲೊಳಗೆ ಅಡಗಿದವೆಂದಡೆ, ತಾ ಹೊರಗಾಗಿ ಆಡಗಲೆಡೆ ಏನುಂಟು? ಇದು ಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಉರಿಲಿಂಗವೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು ವಿಶ್ವದೊಳಗೆ ಹೊದ್ದಿಯೂ ಹೊದ್ದದಿರಬಲ್ಲ, ವಿಶ್ವಾಧಿಪತಿಯಾಗಲೂ ಬಲ್ಲ.

೩. ಹಲವು ತೃಣಕಾಷ್ಠಗಳಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿ ಬೆರೆದಿರ್ವಂತೆ, ಹಲವು ಘಟೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಬಿಂಬಿಸುತ್ತಿರ್ವಂತೆ, ಇದ್ದನಯ್ಯ ಶಿವನು ಸಕಲ ಜೀವರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿಯೂ ಬೆರಸದಂತಿಪ್ಪನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೪. ಜಲದೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚು ಜಲವ ಸುಡದೆ ಜಲವು ತಾನಾಗಿ ಯೇ ಇದ್ದಿತ್ತು ನೋಡಾ. ನೆಲೆಯನರಿದು ನೋಡಿಹೆವೆಂದಡೆ, ಅದು ಜಲವು ತಾನಲ್ಲ. ಕುಲದೊಳಗಿರ್ದು, ಕುಲವ ಬೆರಸದೆ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ನಿಂದುದನಾರುಬಲ್ಲರು? ಹೊರಗೊಳಗೆ ತಾನಾಗಿರ್ದು ಮತ್ತೆ ತಲೆದೋರದಿಪ್ಪುದು ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮನಿಲವು ನೋಡಾ.

ಅರ್ಥಃ—ಶುಕ್ರಶೋಣಿತಾತ್ಮ ಸಂಗದಿಂದಾದ ಜಲಬುದ್ಧದ ಪಿಂಡದೊಳಗೆ ಅಡಗಿಪ್ಪ ಪರಶಿವಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿ ಜಡ ಪಿಂಡವ ದಗ್ಧವ

ಮಾಡಲಿಯದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಗತವಾಗಿ ತದ್ರೂಪವಾಗಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ, ಜಲದೊಳಗಿದ್ದ ಕಿಚ್ಚು ಜಲವ ಸುಡದೆ ಜಲವು ತಾನಾಗಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ವಿವೇಕದಿಂತಿಳಿದು ನೋಡಿದಡೆ, ಆ ಶಿವಜ್ಞಾನ ಜಡ ಪಿಂಡರೂಪಲ್ಲವೆಂಬುದೀಗ ನೆಲೆಯನರಿಯಬಲ್ಲಡೆ, ಅದು ಜಲವು ತಾನಲ್ಲವೆಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು, ಜಾತಿವರ್ಣಾಶ್ರಮ ಕುಲಗೋತ್ರ ನಾಮಂಗಳೊಳಗೆ ವೇಧಿಸಿಕೊಂಡಿದು, ಹೊದ್ದಿಯೂ ಹೊದ್ದದೆ ಸರ್ವತೋಧಿಕವಾಗಿದ್ದಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ, ಕುಲದೊಳಗಿದ್ದು ಕುಲವ ಬೆರಸದೆ ನೆಲೆಗೆಟ್ಟು ನಿಂದುದ ನಾರುಬಲ್ಲರು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಆ ಪರಬ್ರಹ್ಮವು ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗದೊಳಗೆ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿರ್ದು ಅನ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿಸಿಕೊಳಲಿಯದೆ ಗೌಪ್ಯವಾಗಿತ್ತು ದೆಂಬುದೀಗ ಒಳಹೊರಗೆ ತಾನಾಗಿ ಮತ್ತೆ ತಲೆದೋರದಿಪ್ಪದೆಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ.

೫. ಬಣ್ಣ ಹಲವಪ್ಪಲ್ಲಿ ಬಣ್ಣ ತಾನೊಂದಾಗಿ ಬಣ್ಣ ಮೂಜಗಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ತಾನು ಬಣ್ಣ ಕರು ಬಣ್ಣದೊಳಗಾಳುವದನೆ ಕಂಡು ಅಣ್ಣ ನಗುತಿದನೈ ಯೋಗಿನಾಥಾ.

ಅರ್ಥ:- ಮಹಾಲಿಂಗದ ಚಿತ್ ಪ್ರಭಾಂಗವೆಂಬುದೀಗ ಬಣ್ಣ ವೆಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಅಂತಸ್ಪ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಲೀಲಾ ವಿಲಾಸ ತೋರಿದಲ್ಲಿ ಚಿತ್ ಪ್ರಭಾಕಾಶವೇ ಸ್ಫುರಿಸಿ ನಾನಾತ್ವವನೈದಿ ಪರಿಚ್ಛಿನ್ನಾತ್ಮರಾದ ರೆಂಬುದೀಗ ಬಣ್ಣ ಹಲವಪ್ಪಲ್ಲಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಅಂತು ಹಲವಾ ತ್ಮರಾದ ಜೈತನ್ಯ ಒಂದೇ ಎಂಬುದೀಗ ಬಣ್ಣ ತಾನೊಂದಾಗಿ ಎಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಅಂತು ಲಿಂಗದ ಚಿತ್ ಪ್ರಕಾಶವೇ ಮೂಜಗವಾಯಿತ್ತೆಂಬುದೀಗ ಬಣ್ಣ ಮೂಜಗಕ್ಕೆ ಮುಕ್ಕಣ್ಣ ತಾನು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕೃಥ. ಅಂತು ಚಿದಂತಿಕರಾದ ಆತ್ಮರು ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಕುಲಗೋತ್ರಂಗಳು ಮೊದಲಾದ ನಾನಾ ಪ್ರಪಂಚಿನ ಬಣ್ಣದ ಸಂಸಾರಸಾಗರದೊಳಗೆ ಮುಳುಗಿ ಆಳುತ್ತಿಪ್ಪ ಜೀವರ ನೋಡಿ ವಿನೋದಿಸುತ್ತ ತಾ ಹೊರಗಾ

ಗರ್ವಾತನೆಂಬುದೀಗ ಬಣ್ಣಕರು ಬಣ್ಣದೊಳಗಾಳುವದನೆ ಕಂಡು
ಆಣ್ಣ ನಗುತಿದನೈ ಯೋಗಿನಾಥಾ ಎಂಬ ಶಬ್ದ ಕೃರ್ಥ.

ವಿಶ್ವವು ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲ.

೧. ಸರ್ವವೂ ಶಿವನಿಂದ ಉದ್ಭವಿಸಿದವೆಂದೊಡೆ, ಆ ಉದ್ಭವಿ
ಸಿದವೆಲ್ಲ ಶಿವನೇ? ಸಕಲ ಬೀಜವ ಬಿತ್ತುವನು ಒಕ್ಕಲಿಗನೆಂದೊಡೆ,
ಬೆಳೆತಾನೊಕ್ಕಲಿಗನೇ? ಮಡಕೆಯ ಕುಂಬರ ಮಾಡುವನೆಂದೊಡೆ, ಆ
ಮಡಿಕೆ ತಾ ಕುಂಬರನೇ? ಕಬ್ಬಿನವ ಕಮ್ಮರ ಮಾಡುವನೆಂದೊಡೆ,
ಆ ಕಬ್ಬಿನ ತಾ ಕಮ್ಮರನೇ? ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಸಕಲಜಗತ್ತು ಸಚರಾ
ಚರವನು ಶಿವನು ಮಾಡುವನೆಂದೊಡೆ, ಆ ಸಚರಾಚರವೆಲ್ಲವೂ
ಶಿವನೇ? ಹಾಗಾದೊಡೆ ಆಷ್ಟಾದಶ ವರ್ಣಂಗಳೇಕಾದವು? ಎಂಭ
ತ್ತೆಂಟುಲಕ್ಷ ಜೀವರಾಶಿಗಳೇಕಾದವು? ಸುಖ, ದುಃಖ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರ
ಕಂಗಳೇಕಾದವು? ಆಚಾರ ಅನಾಚಾರಗಳೇಕಾದವು? ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ,
ಭವಿಭಕ್ತರೆಂದೇಕಾದವು? ಇದುಕಾರಣ ಸದ್ಭಕ್ತ ಸದಾಚಾರದಲ್ಲಿ
ರ್ಪನು. ಅಂತಲ್ಲದೆ ಸರ್ವವೂ ಶಿವನೆಂದೊಡೆ ಘೋರನಾಯಕನರಕ
ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯ.

೨. ಶಿವನು ಸರ್ವಗತನಾಗಿಯೂ ಇಹನೆಂದೊಡೆ ಎಲ್ಲವೂ
ಶಿವನೇ? ಅಲ್ಲ. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಹನೆಂದೊಡೆ, ನಿರ್ಮಲಚಿತ್ತರಾದ ದೇಹಿಗ
ಳಲ್ಲಿ, ಸಂತೋಷಿಗಳಾದ ನಿರಾಶಾಭರಿತರಲ್ಲಿ, ನಿರ್ಮಲ ಪರಮ ಮಾಹೇ
ಶ್ವರರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಪ್ರೇಮದಿಂದಿಹನು ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ
ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೩. ಸರ್ವಗತನೆಂಬುದು ಲೋಕವೆಲ್ಲ. ಶಿವಶಿವಾ, ನಿರ್ಬುದ್ಧಿ
ಜನಂಗಳನೇನೆಂಬೆ? ಸರ್ವವೂ ಶಿವನಾದೊಡೆ, ಹಿಂದಣಯುಗ ಪ್ರಳ

ಯಂಗಳೇಕಾದವು? ಎಂಭತ್ತು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಜೀವಾತ್ಮಗಳೇಕಾದವು? ಸೂತ್ರಧಾರ ನರರಿಗಾಗಿ ಯಂತ್ರವನಾಡಿಸುವಲ್ಲಿ, ಹೊರಗಿದಾರ್ಥವನು ನಲ್ಲದೆ, ತಾನೊಳಗಿದಾರ್ಥವನೇ? ಆ ಹಾಗೆ ಶಿವನು ತನ್ನಾರ್ಥವನಾಗಿರ್ದು ಶ್ರೀಜಗದ ಸಚರಾಚರಂಗಳೆಂಬ ಯಂತ್ರವನು ಯಂತ್ರವಾಹಕನಾಗಿ ಆಡಿಸುವನಲ್ಲದೆ, ತಾನಾಡುವನೇ? ಇದುಕಾರಣ ಸರ್ವವೂ ಶಿವನೆನಲಾಗದು. ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಹನೆಂದೊಡೆ ಸಮಾಚಾರ ಸದ್ಭಕ್ತಿ ಸನ್ನಿಹಿತ ಲಿಂಗಜಂಗಮದೊಳಗಿರ್ಪ ಮತ್ತೆಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ.

೪. ಪರುಷದ ಪುತ್ಥಳಿಗೆ ಕಬ್ಬಿನದಾಭರಣ ಉಂಟೇ ಅಯ್ಯ? ಲೋಕದೊಳಗೆ ಲಿಂಗ, ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಲೋಕವಾದೊಡೆ, ಹಿಂದಣ ಪ್ರಳಯಂಗಳೇಕಾದವು? ಇನ್ನು ಮುನ್ನಿನ ಪ್ರಳಯಂಗಳಿಗಿಂತೋ? ಲೋಕಲೋಕದಂತೆ, ಲಿಂಗವು ಲಿಂಗದಂತೆ! ಈ ಉಭಯದ ಭೇದವ ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣನೇ ಬಲ್ಲ.

೫. ಸರ್ವಗತ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುವ ಮರುಳು ಮಾನವರ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಸರ್ವ ಜೀವರುಗಳಂತೆ ವನಿತಾವಿ ವಿಷಯ ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿ ಮಗ್ನನಾಗಿ ಇರುವನೇ? ಶಿವನು ಸರ್ವ ಜೀವರುಗಳಂತೆ, ಪುಣ್ಯ, ಪಾಪ, ಸುಖ, ದುಃಖ, ಸ್ವರ್ಗ, ನರಕಗಳೆಂಬ ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಂದಿರ್ಪನೇ? ಶಿವನು ಸರ್ವ ಜೀವರುಗಳಂತೆ ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಪ್ರಳಯ, ಬಂಧನಗಳೆಂಬ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ವುದು ಕುಳಿಗೊಂಬನೇ ಶಿವನು? ಇಂತೀ ಭೇದವನೆಯದೆ, ಸರ್ವಗತ ಶಿವನೆಂದು ನುಡಿದ ಕಡುಪಾತಕರ ಜಡಜೀವಿಗಳ ಎನಗೊಮ್ಮೆ ತೋರದಿ ರಯ್ಯೆ ಆಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೬. ಈಡಾ, ಪಿಂಗಳ, ಸುಷುಮ್ಮ, ಗಾಂಧಾರಿ, ಹಸ್ತಿ, ಜಿಹ್ವೆ, ಪೂಷ, ಪಯಸ್ವಿನೀ, ಅಲಂಬು, ಲಕುಹ, ಶಂಕೆನಿ ಎಂಬ ದಶನಾಡಿ ಗಳು ತಾನಿದರ್ಲಿ, ಈಡಾಪಿಂಗಳ, ಸುಷುಮ್ಮನಾಳಂಗಳೊಳಗೆ ಆಡುವ

ವಾಯು, ಪ್ರಾಣಾಪಾನ, ವ್ಯಾನ, ಉದಾನ, ಸಮಾನ, ನಾಗ, ಕೂರ್ಮ, ಕ್ರಕರ, ದೇವದತ್ತ, ಧನಂಜಯವೆಂಬ ದಶವಾಯುಗಳು ತಾನಿರ್ದಲ್ಲಿ, ಅಗ್ನಿಮಂಡಲ, ಆದಿತ್ಯಮಂಡಲ, ಚಂದ್ರಮಂಡಲವೆಂಬ ಮಂಡಲ ತ್ರಯಂಗಳು ತಾನಿರ್ದಲ್ಲಿ. ತಾನೇ ಯಂತ್ರವಾಹಕನಾಗಿ, ಇವೆಲ್ಲವು ತನ್ನ ಲೀಲಾ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆಡಿಸುತ್ತಿಹೆನ್ನಲ್ಲದೆ ತಾನಾಡನು ನೋಡಾ ಆಪ್ತಮಾಣ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಶಿವನು ಜಗದ್ಧರಿತನೆಂದವರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕಿರೋ ಹೆನ್ನೆ ರಡು ವರ್ಷದ ಹಳೆಯ ಪಾದರಕ್ಷಿಯನು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೆ, ಶಿವನು ಜಗದ್ಧರಿತನೇ? ಅಲ್ಲ. ಶಿವನು ಜಗದ್ಧರಿತನಾದೊಡೆ, ಜೀವಕ್ಕೆ ಜೀವ ಭಕ್ಷಿಸಲೇತಕೋ? ಶಿವನು ಜಗದ್ಧರಿತನೆಂದರಿದೊಡೆ, ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣ ವಿರೋಧಿಸಲೇತಕೋ? ಶಿವನು ಜಗದ್ಧರಿತನೆಂದರಿದೊಡೆ, ತಾನೇ ಗುರು, ತಾನೇ ಲಿಂಗ, ತಾನೇ ಜಂಗಮ, ತಾನೇ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಕಾಣಾ ನೀಸಂಗ ನಿರಾಳ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಅದ್ವೈತವ ಸಾಧಿಸಿ ಸರ್ವವೂ ಶಿವನೆಂಬರು. ಎನಲಾಗದು. ಸರ್ವಕ್ಕೂ ಲಯ ಗಮನ ಉಂಟು, ಶಿವಂಗಿಲ್ಲವಾಗಿ. ಯಂತ್ರವಾಹ ಕನೆಲ್ಲಿಯೂ ಪರಿಪೂರ್ಣನಾಗಿಹನೆಂದೆ, ಎಲ್ಲವೂ ಶಿವನಾಗಬಲ್ಲವೇ? ಅಗಲರಿಯವು. ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ಪದ್ಮಪತ್ರ ಜಲದಂತೆ ಹೊದ್ದಿಯೂ ಹೊದ್ದದಂತಿಹನು.

ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಭಾಗ ೧

೧. ಸ್ವಾಮಿ ನೀನು ಶಾಶ್ವತನು ನೀನು. ಎತ್ತಿದೆ ಬರಿಸು ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು. ಮಹಾದೇವ ಮಹಾದೇವ ಇಲ್ಲಿಂದ ಮೇಲೆ ಶಬ್ದವಿಲ್ಲ. ಪಶುಪತಿ ಜಗಕ್ಕೆ ಏಕೋದೇವ. ಸ್ವರ್ಗ, ಮರ್ತ್ಯ ಪಾತಾಳದೊಳಗೆ ಒಬ್ಬನೇ ದೇವ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೨. ಶೃತಿ ಅಗಮ್ಯ, ದ್ವಾದಶಾದಿತ್ಯನಪ್ರತಿಪುತತ್ವನ ಪ್ರತಿಯು ಮಹಿಮಂಗೆ ಪ್ರತಿಯುಂಟೇ? "ಸೋಮಃ ಪವತೆ" ಎಂಬ ಶೃತಿಯನರಿದು, "ಶಿವಮೇಕೋದೇವ, ರುದ್ರನ ದ್ವಿತೀಯ" ನೆಂಬುವದು ಕಾಣರಣ್ಣಾ. ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನಲ್ಲದೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಎತ್ತಿದೆ ಬಿರಿದು ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು.

೩. ವೇದ ಸ್ವಯಂಭುವೆಂಬ ವಾದಿ ಕೇಳಲವೋ. ಏಕೋರುದ್ರನ ದ್ವಿತೀಯನೆಂದು ನೆಂಬುವದು ಕಾಣರಣ್ಣಾ. ಓಂ ದೇವಾ ಭೂಮಿ ಜನಯಂ ದೇವಾ, ಏಕೋದೇವ ರುದ್ರನ ದ್ವಿತೀಯನೆಂಬುದು ಕಾಣರಣ್ಣಾ. ಚಕಿತಮಭಿಧತ್ತೆ ಎಂದು ಶೃತಿ ಸಾರುತ್ತಿದ್ದಾವೆ. ಜಗದ ಕರ್ತ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಕಾಣರಣ್ಣಾ.

೪. ಕುಂಭ ಸಹಸ್ರ ಉದಕದೊಳಗೆ ಬಿಂಬಿಸಿ ತೋರುವ ಸೂರ್ಯನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೆ ಹಲಬರುಂಟೇನಯ್ಯ? ಸಕಲದೇಹಗಳೊಳಗೆ ಭ್ರಮಿಸಿ ತುಂಬಿಪ್ಪ ಪರವಸ್ತು ನೀನೊಬ್ಬನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಾರನೂ ಕಾಣೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೫. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ದೇವರೆಂದು ಉಬ್ಬಿ ಮಾತನಾಡಬೇಡ. ದೇವನೊಬ್ಬನೊಬ್ಬನೇ ಕಾಣರೋ. ಇಬ್ಬರೆಂಬುದು ಹುಸಿ ನೋಡಾ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಅಲ್ಲದೆ ಇಬ್ಬರಿಲ್ಲವೆಂದಿತ್ತುದಾ ವೇದವು.

೬. ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ದೇವರೆಂದು ತಬ್ಬುಬ್ಬಿಕೊಂಡು ನುಡಿಯಬೇಡ. ಒಬ್ಬನೇ ದೇವ ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ. ಶಿವ ಏಕೋ ದೇವನೆಂದು ಸಾರುತ್ತಿವೆ ಶೃತಿ ಪುರಾಣಂಗಳು. ಇದು ಕಾರಣ ಶಿವನಲ್ಲದೆ ದೈವವಿಲ್ಲವೆಂದರಿದ ಮಹೇಶ್ವರನ ಹೃದಯವಾಸವಾಗಿಷ್ಟ ನಮ್ಮ ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೭. ಶಿವಲೋಕಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಲೋಕವಿಲ್ಲ. ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಜಗಕ್ಕೆ ಇಕ್ಕಿದೆ ಮುಂಡಿಗೆಯನೆತ್ತಿಕೊಳ್ಳಿ ಕೂಡಲಸಂಗ ಮದೇವನೊಬ್ಬನೆ ದೈವವೆಂದು.

೮. ಶಿವನಲ್ಲದೆ ದೇವರಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಎನಗೆ. ಶಿವಮಂತ್ರವಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಮಂತ್ರವಿಲ್ಲ ನೋಡಾ ಎನಗೆ. ಇದುಕಾರಣ ಓಂ ನಮಶ್ಚಿವಾಯ ಓಂ ನಮಶ್ಚಿವಾಯ ಎಂಬ ಷಡಕ್ಷರ ಮಂತ್ರವನೆ ಜಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು, ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗಗುರು ಶಿವಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೯. ಶಿವನೇ ಜಗತ್ರಯಕ್ಕೊಡೆಯನೆಂದುದು ವೇದ. ಉತ್ಪತ್ತಿ, ಸ್ಥಿತಿ, ಲಯ, ಕಾರಣವೆಂದುದು ವೇದ. "ಈಶ್ವರಸ್ವರ್ವ ಜಗತ್ ಪ್ರಭುಃ ಪ್ರೇರಕೋ ವಿಶ್ವಭುಕ್" ಎಂಬ ಶೃತಿ. ಇದುಕಾರಣ, ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೊಬ್ಬನೇ ದೇವನು.

೧೦. ಯುಗಜುಗ ಪ್ರಳಯವನಂದೂ ಕಾಣೆ ಇಂದೂ ಕಾಣೆ. ಧಿಗಿಲು ಭುಗಿಲೆಂದುರಿ ಅಂದೂ ಕಾಣೆ ಇಂದೂ ಕಾಣೆ. ಕೂಡಲಸಂಗ ಮದೇವನಲ್ಲದೆ ತಲೆದೋರುವ ದೈವಂಗಳನಂದೂ ಕಾಣೆ.

೧೧. ಆ ಪರಮನೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಭೇರಿ. ಬೇಡಿದ್ದ ನೀವನೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ತಂಬಟೆ. ಜಗವಂದಿತ ಲೋಕವೊಡೆಯನೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಶಂಖ. ಶಿವನಲ್ಲದೆ ಪರದೈವವಿಲ್ಲೆಂಬುದು ನಿಮ್ಮ ಡಮರುಗ. ಶಿವಕೊಡನೆಂಬವರ ಬಾಯ ತ್ರಿಶಾಲದಲ್ಲರಿವ.

ತ್ರಿಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವರಲ್ಲ.

೧. ಹುಟ್ಟಿಸುವಾತ ಬ್ರಹ್ಮನಾದೊಡೆ, ಅರ್ಚಿಸಲೇಕೋ ನಿಮ್ಮನು? ರಕ್ಷಿಸುವಾತ ವಿಷ್ಣುವಾದೊಡೆ ಅರ್ಪಿಸಲೇಕೋ ನಿಮಗೊಂದುವ? ಹೊಂದಿಸುವಾತ ರುದ್ರನಾದೊಡೆ ಮಹತ್ವವ ನುಡಿಯಲೇಕೋ ನಿಮ್ಮನು? ಇಂತೀ ಲೀಲೆಗೆ ಆರಾದಡೂ ಆಗಲಿ. ನಾನಾ ಲೀಲೆಯವ ನಲ್ಲ. ಇದರ ಹೊಳಹು ನೀನೇ ನೀಕಳಂಕ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ.

೨. ರುದ್ರನೇ ದೇವರೆಂದು ಆರಾಧಿಸಿ, ಸಿಲೆಯೊಳಗೆ ಹೊರ ಟಿಗೊಂಡು ಕೆಟ್ಟರಲ್ಲ ಭಕ್ತ ಜನಂಗಳು. ವಿಷ್ಣುವೇ ದೇವರೆಂದು ಆರಾಧಿಸಿ, ಮರನ ಸುತ್ತಿ ಕೆಟ್ಟರಲ್ಲ ಭೂಸುರಾದಿಗಳು. ಬ್ರಹ್ಮನೇ ದೇವ ರೆಂದಾರಾಧಿಸಿ ಬೆಂಕಿಯೊಳಗೆ ಬೆಂದರಲ್ಲ ಮರ್ತ್ಯಲೋಕದ ಮಹಾಜ ನಂಗಳು. ಧಾರುಣಿಯೊಳಗೆ ಹೇರಿನಕ್ಕೆ, ಲಳಗೆ ಎಣ್ಣೆ, ಹೂವು, ಕಾಯಿ, ಹಣ್ಣು ಮೊದಲಾದವನು ತಪ್ಪಸಾಧಿಸಿ, ತರಿಸಿಕೊಂಡುಂಬ ಇವುಗಳೆಲ್ಲಿಯದೋ ನೆಟ್ಟನೆ ದೇವತ್ತು? ಎನ್ನ ದೇವಂಗೆ ಇಂಥವ ರಂದ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ ಕಾಲದೊಳಗಾದ ಪ್ರಳಯವಿರಹಿತ, ವಿರಹಿತ ಕರ್ಮದೊಳಗಾದ ಚತುರ್ವಿಧ ಪದರಹಿತ, ಗಂಗೆವಾಳುಕ ಸಮರು ದ್ರರೊಳಗಾದ ಬಂಧನ ವಿರಹಿತ, ಲೀಲೆಗೆ ಹೊರಗಾದ ಸ್ವಯಂಭು ವಯ್ಯ ಎನ್ನ ದೇವ, ಇಂತಿವರೆಲ್ಲರೂ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯನಾರಾಧಿಸಿ ಪ್ರಸನ್ನರಾ ದರಯ್ಯ. ಇಂತೀ ಪುಣ್ಯವ ಫಲ ಎನಗೊಂದೂ ಬೇಡ. ಇವರೆಲ್ಲ ಒಳಗಿ ರಲಿ ನಾ ಹೊರಗಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮಾಣೆ, ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಮಥರಾಣೆ. ಅಲಸಿದೆನ ಲಸಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟದ ಸೇವೆ ಏನಯ್ಯ? ಎನ್ನ ಹೊರಗಿರಿಸು. ನಿಮ್ಮೊಳ ಗಾದೆನಯ್ಯ ನೀಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ.

೩. ಹುಟ್ಟಿಸುವಾತ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂಬರು. ರಕ್ಷಿಸುವಾತ ವಿಷ್ಣುವೆಂಬರು. ಬ್ರಹ್ಮನು ತನ್ನ ಶಿರವನೇಕೆ ಹುಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದೆ ಹೋದ? ವಿಷ್ಣು ತನ್ನ ಮಗನನೇಕೆ, ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾರದಾದ? ದುಷ್ಟನಿಗ್ರಹ ಶಿಷ್ಟಸಂ ಪಾಲಕ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ.

೪. ಒಬ್ಬ ಕೆಂಚ, ಒಬ್ಬ ಕುಕ, ಒಬ್ಬ ಶುದ್ಧ ಧವಳತನೆಂತಯ್ಯಾ, ಲಿಂಗವೇ? ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಘನವೆಂಬರದೆಂತಯ್ಯಾ? ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಹಿರಿಯರೆಂದೆಂಬರು. ಅದೆಂತಯ್ಯಾ? ಬ್ರಹ್ಮ್ಯಗೆ ಪ್ರಳಯ, ವಿಷ್ಣುವಿಗೆ ಮರಣ ಉಂಟು, ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಇಲ್ಲ.

ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವರಲ್ಲ.

೧. ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳು ದೇವರೆಂಬ ಬ್ರಹ್ಮಭವಿಗಳ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡಿ, ಸೃಷ್ಟಿ ದೇವರಾದಡಿ ಅಸ್ತು ವಿನ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಕರಗುವದೇ? ಅಸ್ತು ದೇವರಾದಡಿ ಅಗ್ನಿಯ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಅರತು ಹೋಗುವದೇ? ಅಗ್ನಿ ದೇವರಾದಡಿ, ವಾಯುವಿನ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಹೋಗುವದೇ? ವಾಯು ದೇವರಾದಡಿ ಆಕಾಶದ ಪ್ರಳಯದಲ್ಲಿ ಲಯವಸ್ತುವೇ? ಆಕಾಶ ದೇವರಾದಡಿ ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ಹೋಗುವದೇ? ಆತ್ಮದೇವರಾದಡಿ, ದ್ವಂದ್ವ ಕರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಜನನ ಮರಣಗಳಲ್ಲಿ ಬಂಧನ ಸಡುವನೇ? ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯರು ದೇವರಾದಡಿ, ಭವ ಬಂಧನದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ವಿ ತೊಳಲಿ ಬಳಲುವರೇ? ಇದುಕಾರಣ ಅಷ್ಟತನುಗಳೆಂತು ದೇವರೆಂಬೆನು? ದೇವ, ದೇವ ಮಹಾಮಹಿಮ ಎನ್ನೊಡೆಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೊಬ್ಬನೇ ದೇವರಲ್ಲದೆ ಉಳಿದವರೆಲ್ಲ ಪುಷಿ ಎಂಬೆ.

೨. ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿಗಳ ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬಿರಿ. ಇವರಾರೆಂದು ನಾವರಿಯೆವಯ್ಯಾ. ಅದಿಯ ಮಗನತೀತ, ಅತೀತನ ಮಗನಾಕಾಶ, ಆಕಾಶನ ಮಗ ವಾಯು, ವಾಯುವಿನ ಮಗ ಅಗ್ನಿ, ಅಗ್ನಿಯ ಮಗ ಅಸ್ತು, ಅಸ್ತುವಿನ ಮಗ ಪೃಥ್ವಿ, ಪೃಥ್ವಿಯ ಮಗ ಸೂರ್ಯ, ಸೂರ್ಯನ ಮಗ ಚಂದ್ರ, ಚಂದ್ರನ ಮಗ ದೇಹ, ದೇಹನ ಮಗ

ನಾತ್ಮ, ಇಂತೀ ಅಷ್ಟತನುವೆಲ್ಲಕ್ಕೆಯೂ ಉತ್ಪತ್ತಿಯುಂಟು. ಅಜಾತ ಜನಿತ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಂಗೆ ಮಾತಾ ಪಿತರಲ್ಲ.

೩. ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿ ಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬ ಕಷ್ಟದ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು. ಸೃಷ್ಟಿಯಂತೆ ಕಠಿಣವುಳ್ಳಾತನೇ? ಅಸ್ತುವಿನಂತೆ ಓಟ ಭರಿತವುಳ್ಳಾತನೇ? ಅಗ್ನಿಯಂತೆ ತೃಣ ಕಾಷ್ಠವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಂದು ವಾತನೇ? ವಾಯುವಿನಂತೆ ಚಲನೆಯುಳ್ಳಾತನೇ? ಆಕಾಶದಂತೆ ಒಚ್ಚಬರಿಯ ಬಯಲಾದಾತನೇ? ಚಂದ್ರಸೂರ್ಯರಂತೆ, ದಿವಾರಾತ್ರಿಗಳ ನಡಿಸುವಾತನೇ? ಜೀವಾತ್ಮನಂತೆ ಜನನ ಮರಣವುಳ್ಳಾತನೇ? ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚೆನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನೀನು ನಿನ್ನಂತೆ, ಇವರೆಲ್ಲರು ನೀನಿರಿಸಿದಂತೆ.

೪. ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿ ಶಿವನೆಂಬ ಕಷ್ಟ ಜೀವಿಗಳ ಮಾತು ಕೇಳಲಾಗದು. ನಾನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ? ಯುಗ ಜುಗ ಪ್ರಳಯವಾಹಲ್ಲಿ, ಧರೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಜಲ ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿ ವಾಯುವಿನಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ವಾಯು ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಆಕಾಶ ಅತೀತದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿತ್ತು. ಅತೀತ ಅದಿಯೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಅದಿ ಅನಾದಿಯೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಅನಾದಿ ನಿಜದೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಇಂತೀ ಅಷ್ಟತನುಗಳು ಒಂದರೊಳಗೊಂದು ಅಡಗುವಲ್ಲಿ ಒಂದರಿಂದೊಂದು ಹುಟ್ಟುವಲ್ಲಿ ಎಂದಳಿದರೆಂಬುದ ಬಲ್ಲರೆ ನೀವು ಹೇಳಿರೇ. ಎಂದು ಹುಟ್ಟಿದರೆಂಬುದು ನೀವು ಬಲ್ಲರೆ ಹೇಳಿರಿ. ಹುಟ್ಟಿದನಳಿದನೆಂಬ ಕಷ್ಟವಚನನ ನುಡಿಯಲಾಗದು. ಇಂತೀಯಷ್ಟ ತನುವೆಲ್ಲವು ನಮ್ಮ ಮಹಾಳನಲಿಂಗ ಹುಲಿಗಿರಿಯ ಸೋಮೇಶ್ವರ ಆಗೆಂದಡಾದವು, ಬೇಡೆಂದಡೆ ಮಾಡವು.

೫. ಸೃಷ್ಟಿ ಅಸ್ತು ತೇಜ ವಾಯು ಆಕಾಶ ಚಂದ್ರ ಸೂರ್ಯ ಆತ್ಮನೆಂಬ ಅಷ್ಟತನುಗಳು ಶಿವನ ಆಧಿಷ್ಠಾತ್ಮವಾದವೆಂದಡೆ ಅಷ್ಟತನುಗಳು ಶಿವನಾಗಲಿಯವು. ಮತ್ತೆ ಶಿವನ ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ತೋರಲರಿ

ಯವು. ಅಷ್ಟುತನುಗಳೆಲ್ಲ ಸೋಪಾಧಿಕವಲ್ಲದೆ ನಿಜತನುವಲ್ಲ. ನಿಜ ಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಂಗೆ ಅಷ್ಟತನು ಮೂರ್ತಿ ಎಂಬವು ಉಪಚಾರವು.

ಕಿರುಕುಳ ದೈವಗಳು ದೇವರಲ್ಲ.

ಭಾಗ ೧

೧. ಅರಗು ತಿಂದು ಕರಗುವ ದೈವ, ಉರಿಯ ಕಂಡರೆ, ಮುರು ಟುವ ದೈವ, ಎಂತು ಸರಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯ? ಅವಸರ ಬಂದರೆ, ಮಾರುವ ದೈವವನೆಂತು ಸರಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯ? ಅಂಜಿಕೆ ಬಂದರೆ, ಹೂಳುವ ದೈವ ವನೆಂತು ಸರಿ ಎಂಬಿನಯ್ಯ? ಸಹಜ ಭಾವ, ನಿಜೈಕೈ, ಸ್ಥಿರರೂಪ, ನಿರ್ವಿಕಾರ, ನಿರಂಜನ ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವನೋರ್ವನೇ ದೇವ ಕಾಣರೋ.

೨. ಮಾರಿಕವೈಯನೆಂತು ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿಕೊಂಬರು? ಸಾಲ ಬಂದರೆ ಮಾರಿಕೊಂಡು ತಿಂಬರು. ಸಾಲ ಬಂದರೆ ಒತ್ತೆಯ ನಿಟ್ಟು ಕೊಂಬರಯ್ಯ. ಮಾರುವೋಗನೊತ್ತಿವೋಗ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮ ದೇವ.

೩. ಉಣ್ಣುಡಲು ಮಾರಿಕವೈಯಲ್ಲದೆ, ಕೊಲ್ಲಲು ಕಾಯಲು ಮಾರಿಯೇ? ತನ್ನ ಮಗನ ಜವನೊಯ್ಯಲ್ಲಿ, ಅದೆತ್ತ ಹೋದಕೋ ಮಾರಿಕವೈ? ಇವ ಕಾವರೇ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೊಂದು ದೈವವಿಲ್ಲ ದೈವವಿಲ್ಲ.

೪. ಆವಾಗಲೂ ಲೋಗರ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲ ಕಾಯ್ದುಕೊಂಡಿ ಸ್ವವು ಕೆಲವು ದೈವಂಗಳು. ಹೋಗಂದರೆ ಹೋಗವು. ನಾಯಿಂಗೆ ಕರ ಕಷ್ಟ. ಲೋಗರ ಬೇಡಿಕೊಂಡುಂಬ ದೈವಂಗಳು ಕೆಲವು ತಾವೇನ ಕೊಡುವವೋ? ಏನಬೇಡಿದ್ದನೀವ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಹಾಳು ಮೊರಡಿಗಳಲ್ಲಿ, ಊರದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆರೆ ಬಾವಿ ಹೂ ಗಿಡ ಮರಗಳಲ್ಲಿ, ಗ್ರಾಮದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ, ಚೌಪಥ ಸಟ್ಟಣ ಪ್ರವೇಶ ದಲ್ಲಿ, ಹಿರಿಯಾಲದ ಮರದಲ್ಲಿ ಮನೆ ಮಾಡಿ, ಕರೆವೆಮ್ಮೆಯ, ಹಸು ಗೂಸು, ಬಸುರಿ, ಬಾಣತಿ, ಕುಮಾರಿತಿ, ಕೊಡಗೂಸೆಂಬವರ ಹಿಡಿ ದುಂಬ, ತಿರಿದುಂಬ, ಬೀರಯ್ಯ ಖೇಚರ ಗಾವಿಲ ಅಂತರ ಬೆಂತರ ಕಾಳಯ್ಯ ಮಾಳಯ್ಯ ಕೇತಯ್ಯಗಳೆಂಬ ನೂರು ಮಡಿಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರಿಗೆ ಶರಣೆಂಬುದೊಂದು ಡೊಣ್ಣೆ ಸಾಲದೇ?

೬. ಮಡಿಕೆಯೇ ದೈವವು, ಮರದಲ್ಲಿಯ ದೈವವು, ಬೀದಿಯ ಕಲ್ಲೇ ದೈವವು, ಹಣತೆ ದೈವವು, ಬಿಲ್ಲುನಾರಿ ದೈವವು ಕಾಣಿರಯ್ಯ. ಕೊಳಗನೇ ದೈವವು, ಗಿಣೆಲು ದೈವವು ಕಾಣಿರಯ್ಯ. ದೈವ ದೈವ ವೆಂದು ಕಾಲಿಡಲಿಂಬಿಲ್ಲವು. ದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

೭. ಅರಳಿಯ ಮರ, ವಿಷ್ಣುಕಾಂತಿ, ಬನ್ನಿ, ಮುತ್ತಕ, ತುಳಸಿ 'ಹರಿ' 'ಹರಿ' ಎಂದು ಹೊಡೆಹೊಮ್ಮುವಿರಿ. ಎಲ್ಲಿ ಭೋ, ಎಲ್ಲಿ ಭೋ, ನಿಮ್ಮ ಹೊಡೆನಡುವ ದೈವಗಳೆಲ್ಲ ಗಿಡುಮರನಾಗಿ ಹೋದವಲ್ಲ! ನಿಮ್ಮ ನಡೆ ಎಲ್ಲ ಅನಾಚಾರ. ನಿಮ್ಮ ನುಡಿ ಎಲ್ಲ ಶಿವದ್ರೋಹ. ಇವಂದಿರ ಗಡಣ ಬೇಡೆಂದ ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ.

ದೇವರು ಒಬ್ಬನೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಭಾಗ ೨

೧. ಭಾವದಲೊಬ್ಬ ದೇವರ ಮಾಡಿ, ಮನದಲೊಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಕಾಯದ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಭಕ್ತಿಯ ಮಾಡಿ, ನಾಯಕ್ಕೆ ಬಳಲುವರು ನೋಡಾ. ಎತ್ತನೇರಿ ಎತ್ತನರಸುವರು, ಎತ್ತ ಹೋದಿರೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ?

೨. ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಹೆಣವ ಹಿಡಿದಾಡುವರಯ್ಯ. ಪ್ರತಿ ಇಲ್ಲದ ಪ್ರತಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಮಾಡುವರಯ್ಯ. ಶಿರವಿಲ್ಲದ ಮುಂಡಕ್ಕೆ ಸರೆಯನಿಕ್ಕು ವರಯ್ಯ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೩. ಒಡಲು ಹಿಡಿದು ವಾಯಕ್ಕೆ ಹಂಗಿಗರಾದಿರಲ್ಲಾ. ಅಂಗ ಸಂಗಿಗಳೆಲ್ಲ ಮಹಾ ಘನವನರಿಯದೆ ಹೋದಿರೋ. ಹುಸಿಯನೆ ಕೊಯ್ಯು, ಹುಸಿಯನೆ ಪೂಜಿಸಿ, ಗಸಣೆಗೊಳಗಾದರು ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೪. ಕಲ್ಲು ಲಿಂಗವಲ್ಲ. ಉಳಿಯ ಮೊನೆಯಲ್ಲಿ ಒಡೆಯಿತ್ತು. ಮರ ದೇವರಲ್ಲ. ಉರಿಯಲ್ಲಿ ಬೆಂದಿತ್ತು. ಮಣ್ಣು ದೇವರಲ್ಲ. ನೀರಿನ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಕದಡಿತ್ತು. ಇಂತಿವನೆಲ್ಲವನರಿವ ಚಿತ್ತ ದೇವರಲ್ಲ. ಕರಣಗಳ ಮೊತ್ತದೊಳಗಾಗಿ, ಸತ್ತಗೆಟ್ಟಿತ್ತು. ಇಂತಿವ ಕಳೆದುಳಿದು ವಸ್ತುವಿಷ್ಟೆಡೆ ಯಾವುದೆಂದಡಿ, ಕಂಡವರೊಳಗೆ ಕೈಕೊಂಡಾಡದೆ, ಕೊಂಡ ಪ್ರತದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದನೊಡಗೂಡಿ ಬೆರೆಯದೆ, ವಿಶ್ವಾಸ ಗ್ರಹಿಸಿ ನಿಂದಲ್ಲಿ, ಆ ನಿಜಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೊಂದ ಪೆರತನರಿಯದೆ ನಿಂದಾತನೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗಿ, ವೀರಬೀರೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದೊಳಗಾದ ಶರಣ.

೫. ಹಲವು ಕೊಂಬೆಗೆ ಹಾಯಲು ಬೇಡ. ಬರು ಕಾಯಕ್ಕೆ ನೀಡ ಬೇಡ. ಲೋಗರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು, ಭ್ರಮಿತನಾಗಬೇಡ. ಆಚಾರವೆಂಬುದೊಂದು ಹಾವಸಿಗಲ್ಲ. ಭಾವ ತಪ್ಪಿದ ಬಳಿಕ ಏಗೈದಡಾಗದು. ಅಂಜದಿರು, ಅಳುಕದಿರು, ಪರದೈವಕ್ಕೆರಗದಿರು. ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರ ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವದೆನ್ನಭಾರ.

೬. ಸೋಮನಾರ ಉಪವಾಸವಿದ್ದು, ಶಿವಂಗೆ ಅರ್ಪಿತವೆಂಬರು. ಕಾಮ, ಕ್ರೋಧ, ಲೋಭ, ಮೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರವಳಿಯದೆ, ಗ್ರಾಮದ ಅನ್ಯ ಹೊಲ್ಲ ದೈವವನಾರಾಧಿಸಿ, ಅವಕಿಕ್ಕಿ, ಮಿಕ್ಕು ಕೊಳಸೋಮ ಧರಗೆ ಅರ್ಪಿತವೆಂಬರು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡಿ, ಗ್ರಾಮದ ಶುನಕ ಗಂಗೆಯ ನೀಸಾಡ ಹೋಗಿ, ಶುದ್ಧಾಗಬಲ್ಲುದೇ? ಆ ಶುನಕನ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ಕಲಿದೇವರ ದೇವಯ್ಯನು.

೨. ಕೆರೆದೇಗುಲಂಗಳೆಲ್ಲವು ಹಿಂದಣ ಅದಿ. ವಜೆಗೊಳಿಸು. ಕರ್ಮ ಕಾಂಡಯೋಗಂಗಳೆಲ್ಲವು ಭವದ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಒಳಗು. ಹಿಂದಣ ಮುಂದಣ ಸಂದನಳಿದು ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂದಿರಬೇಕು ಸಿದ್ಧ ರಾಮಯ್ಯ.

೮. ದಾಸನ ಕುಲವಾದಾತ ಈಶಂಗಳ್ಲದೆ ಶರಣೆನ್ನ. ಆಶೆ ಮಾಡ ನೋಡಾ, ಅನ್ಯ ದೈವಂಗಳಿಗೆ. ದೇಶದ ಪಿಶಾಚಂಗಳಿಗೆ ಆಶೆಮಾಡ ನೋಡಾ. ಆಶೆಮಾಡಿದನಾದಡೆ, ಅವ ದಾಸನ ಕುಲವಲ್ಲ. ಅವ ಅನ್ಯ ಕುಲ, ಕಾಣಾ ರಾವ.ನಾಥಾ.

೯. ಈಶ, ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿವ ಬಳಕ, ಅನ್ಯದೈವಂಗಳಿಗೆ ಹೇಸಿ ರಬೇಕು. ಹೇಸದೆ, ಅನ್ಯದೈವಕ್ಕಾಶೆ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವ ನಮ್ಮ ಈಶ್ವ ರಂಗೆ ಹೊರಗು. ದೋಷರಹಿತ ಭಕ್ತರು ಅವಂಗೆ ಕುಲವೆಂದು ಕೂಸ ಕೊಟ್ಟು ಕೂಡುಂಡರೆ ಮೀಸಲ ಬೋನ ನಾಯಿ ಮುಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೧೦. ಜಾಗ್ರತ್ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದ ನೆನೆದಡೆ, ತಲೆದಂಡ, ತಲೆದಂಡ. ಹುಸಿದೆನಾದಡೆ, ದೇವಾ, ತಲೆದಂಡ, ತಲೆದಂಡ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ, ನೀನಲ್ಲದೆ ಅನ್ಯವ ನೆನೆದಡೆ, ತಲೆದಂಡ ತಲೆದಂಡ.

೧೧. ದೇವನೊಬ್ಬ, ನಾನು ಹಲವು. ಪರಮ ಪತಿವ್ರತೆಗೆ ಗಂಡ ನೊಬ್ಬ. ಮತ್ತೊಂದಕ್ಕೇರಗಿದಡೆ, ಕಿವಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯುವನು. ಹಲವು ದೇವರ ಎಂಜಲ ತಿಂಬವರ ನೇನೆಂಬಿನಯ್ಯ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ?

೧೨. ನಂಬಿದ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಗಂಡನೊಬ್ಬನೇ ಕಾಣರೋ. ನಂಬ ಒಲ್ಲ ಭಕ್ತಂಗೆ ದೇವನೊಬ್ಬನೇ ಕಾಣರೋ. ಬೇಡ, ಬೇಡ. ಅನ್ಯ ದೈವದ ಸಂಗ ಹೊಲ್ಲ. ಅನ್ಯದೈವವೆಂಬುದು ಹಾದರ ಕಾಣರೋ. ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರು ಕಂಡರೆ, ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯುವ ಕಾಣರೋ.

೧೩. ಕಂಡಕಂಡವರೆಲ್ಲರ ಗಂಡರೆಂಬ ದಿಂಡಿಯನವಳ ಸಜ್ಜನೆ ಎಂದೆನ್ನಬಹುದೇ? ಲಿಂಗಪ್ರಸಾದವನುಂಡು ಅನ್ಯದೈವಗಳ ಕೊಂಡಾಡುವವರ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವರು ಆ ಭಂಡರಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಹುಳುಗೊಂಡವನು.

ಕಿರುಕುಳ ದೈವಗಳನ್ನು ನಂಬಬೇಡ.

ಭಾಗ ೨

೧. ಕರ್ತನ ಪೂಜಿಸಿ, ಕುತ್ತಿ ಕೈವಕ್ತೆರಗುವದು, ಕತ್ತಿಗೆ ಕುದುರೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಹೇಸರನಂತೆ. ಅವರ ಭಕ್ತರೆಂತೆಂಬೆ? ಭೃತ್ಯರೆಂತೆಂಬೆ? ಶರಣರೆಂತೆಂಬೆನವರ? ಎರಡುಳ್ಳ ಪ್ರಪಂಚಿಗಳ ಮೆಚ್ಚು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೨. ಗಂಗಾನದಿಯಲ್ಲಿ ಮಿಂದು ಗಂಜಳದಲ್ಲಿ ಹೊರಳುವರೇ? ಚಂದನವಿದ್ದಂತೆ ದುರ್ಗಂಧವ ವೈಯ್ಯಲ್ಲಿ ಪೂಸುವರೇ? ಸುರಭಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕರೆವುತ್ತಿರೆ, ಹರಿವರೇ ಸೊಣಗನ ಹಾಲಿಂಗಿ? ಬಯಸಿದಮೃತವಿದ್ದಂತೆ, ಅಂಬಿಲವನೆರೆದುಂಬ ಭ್ರಮಿತಮಾನವ, ನೀ ಕೇಳಾ, ಪರಮ ಪದವಿಯ ನೀವ ಚೆನ್ನ ಸೊಡ್ಡಳನಿದ್ದಂತೆ ಸಾವ ದೈವವ ನೋಂತರೆ, ಕಾವುದೇ ನಿನ್ನಾ?

೩. ಅಯ್ಯಾ, ನಿರಾಳ ನಿಶ್ಯಾನ್ಯ ಪರಮ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮ ತಾನಾ ಗಲರಿಯದೆ, ಬರಿದೆ ಅಹಂಕರಿಸಿ, ಮೂರು ಮಲವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ, ನಾವೇ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮವೆಂದು ನುಡಿದ ಕರ್ಮ ಕಾಂಡಿಗಳು, ಕಾಶಿ, ಕೇದಾರ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಗಯಾ, ಕಲ್ಲಣ್ಣ, ಮಲ್ಲಣ್ಣ, ಕಂಠಿ, ಕಮಂಡಲ, ಗದ್ದುಗೆ, ಪಾವುಗೆ, ಭಸ್ಮಘಟಿಕೆ, ಸುರಾಣ, ದಂಡಾಗ್ರ, ಗಿಳಿಲು, ಶಂಖ, ತಿಥಿ,

ವಾರ, ನಕ್ಷತ್ರ, ಹುಣ್ಣಿವೆ, ಅಮಾವಾಸ್ಯೆ, ಸೂರ್ಯ, ಚಂದ್ರ, ಅಗ್ನಿ, ದೀಪಾರತಿ, ಗಂಗೆ, ಗೌರಿ, ವಿಷ್ಣೇಶ್ವರ, ಮೊದಲಾದ ಇವು ದೈವಂಗಳೆಂದು, ಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಲೋಹ ಮರದಿಂದ ರಚಿಸಿ, ಸಂದಿ ಹಾದಿ ಮಾಡ ಜಗುಲಿಯ ಮೇಲಿಟ್ಟು, ಅದರ ಬಳಿ ನೀರು ಎಂಜಲು ತಿಂಬುವರ ಭಕ್ತರೆನ್ನಬಹುದೆ? ಇಂತವು ಅನಾಚಾರಿ ಶ್ವಪಚರ ಭಕ್ತ ಜಂಗಮದೇವರೆಂದು ಪೂಜಿಸಲಾಗದು. ನಿರಾಭಾರಿ ವೀರಶೈವಾಚಾರ ಕ್ರಿಯಾಜ್ಞಾನ ವೈರಾಗ್ಯ ಸದ್ಭಕ್ತ ಶಿವಶರಣನ ಪೂಜಿಸಿ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದನ ಕೊಂಡವಗೆ ಭವಪಾಶ ಕರ್ಮಗಳು ಮಾಣ್ಣವು ಕಾಣಾ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ.

೪. ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ಬಸಿರಲ್ಲಿ ಒಂಭತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಹುಟ್ಟಿದರೇನಯ್ಯ? ಅವರೊಳಗೆ ಶರಗವ ಒಬ್ಬಗೆ ಕಟ್ಟಿ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ, ಆತಂಗೆ ತನ್ನ ಅಂಗದ ಸುಖವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಉಳಿದಾದ ಭಾವ ಮೈದುನರಿಗೆ ಅವನ ಮಕ್ಕಳೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತನ್ನ ಶರಗು ಹಾಕಿದವಳನ್ನು ಒಪ್ಪುವರೇ ಲೋಕದೊಳಗೆ? ಪರಮೇಶ್ವರನೆಂಬ ಶಿವಂಗೆ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ವಿನಾಯಕ, ಆತಂಗೆ ಸಾಕಾರವಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದಾತ ವೀರಭದ್ರ. ಇವೆಲ್ಲರು ಶಿವನ ಮಕ್ಕಳು. ಆದರೆ ತನಗೊಂದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಪಡೆದ ಬಳಿಕ, ಅನ್ಯದೈವಕ್ಕೆರಗಿದಾತಂಗೆ ನಾಯಕ ನರಕ ತಪ್ಪದು ಎಂಘಾತ ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ ನಿಜ ಶರಣನು.

೫. ವೀರಭದ್ರ, ಬಸವಣ್ಣ, ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ದೈವಂಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಕುಲದೈವಂಗಳೆಂದು ಹೇಳುವವರಿಗೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ, ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೬. ಪರ್ವತ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಯಾತ್ರೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬರಯ್ಯ! ಆದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡಿ, ಗ್ರಂಥ || ಶ್ರೀಶೈಲಂ ಶಿಖರಂ ದೃಷ್ಟ್ವಾ |

ಪುನರ್ಜನ್ಮನ ವಿದ್ಯತೆ || ಎಂದುದಾಗಿ. ಅಂತಸ್ತು ಪರ್ವತ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ಶಿಖರವ ಕಂಡಾಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮೋಕ್ಷವಹುದೆಂದು ಶೃತಿ ಪುರಾಣ ವಾಕ್ಯಗಳ ಕೇಳಬಲ್ಲಂಥ ಭಕ್ತಜನಗಳು ಉಳಿದಂಥ ಕೆಲ ಗಣಿಗಳು ಇಂತೀ ಸರ್ವರು ಕೂಡಿ ಸಾಲಕಡ ಮಾಡಿ ಹೊನ್ನ ತಂದು, ಒಂದೊತ್ತು ಬರಿಗಾಲಿಲಿ ನಡೆವುತ್ತ, ಆಸತ್ತು ಬೇಸತ್ತು, ಅಳಲಿ ಬಳಲಿ, “ಶಿವ ಶಿವಾ,” “ಹರಹರಾ” ಎಂದು ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ನೆನೆವುತ್ತ ಎಡೆವುತ್ತ ಮುಗ್ಧತ್ತ ನಿನ್ನ ಪಾದವ ಎಂದು ಕಂಡೇವು ಎನ್ನುತ್ತ ಸಕಲ ಲೋಕಾದಿ ಲೋಕಗಳೆಲ್ಲ ಇತೀ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಹರಯ್ಯಾ! ಇವ ರಿಗೆ ಮಲ್ಲಯ್ಯನ ದರುಶನವಿಲ್ಲ, ಅವನ ಶಿಖರವ ಕಾಣಬಾರದು ನೋಡೆಂದ ನಮ್ಮ ಶರಣ ಕಾಡಿನೊಳಗಾದ ಶಂಕರ ಪ್ರಿಯ ಚಿನ್ನ ಕದಂಬ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಮಾಯ ಪ್ರಭುವೇ.

೭ ಬೆನಕನ ಹರನ ಮಗನೆಂಬ ಪಾತಕರು ನೀವು ಕೇಳರೋ, ಪಾರ್ವತಿ ಹರನ ಸತಿ ಎಂಬ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳು ನೀವು ಕೇಳರೋ, ಅಜಾತ ಪವಿತ್ರ ಪೂರ್ವಾಚಾರಿ ಸಂಗನಬಸವಣ್ಣನೊಬ್ಬನೇ.

೮. ಸತ್ತವರ ಸಮಾಧಿಯಲ್ಲಿ ತಡಿಯ ಕಟ್ಟಿಸಿ, ಹಿರಿಯರ ಗದ್ದುಗೆ ಎಂದು ಪೂಜಿಸುವವರು ಮಹೇಶ್ವರರಲ್ಲ. ಕಟ್ಟಿಗೆ ಹಾವಿಗೆ, ಬೆಳ್ಳಿಯ ಕಟ್ಟಿಗೆ, ಜಡೆಗಟ್ಟಿದ ಕೂದಲು ಹಿರಿಯರು ಎಂದು ಪೂಜಿಸುವವರು ಮಹೇಶ್ವರರಲ್ಲ. ಸತ್ತ ತಾಯಿತಂದೆಗಳ ಪೆಸರು ತಮ್ಮ ಪುತ್ರ ರರಿಗೆ ಇಟ್ಟು ಪರರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರ ಹೆಸರೆಂದು ಪೇಳುವವರು ಮಹೇಶ್ವರರಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯರು ಗಳಿಸಿದ ಮಠಮಾನ್ಯವೆಂದು ಹೋರಾಡಿ, ತಳ್ಳಿ ತಗಾಡಿ ಮಾಡಿ ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಹೊನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿ ವರು ಮಹೇಶ್ವರರಲ್ಲ. ಇಂತವರು ಮಹೇಶ್ವರರೆಂದೊಡಿ ನಮ್ಮ ಶರಣರು ತಮ್ಮ ಪಾದರಕ್ಷೆಯಿಂದ ಹೊಡೆಯದೆ ಮಾಣ್ಯರೇ ಕಾಡಿನೊಳಗಾದ ಶಂಕರ ಪ್ರಿಯ ಚಿನ್ನ ಕದಂಬ ಲಿಂಗ ನಿರ್ಮಾಯ ಪ್ರಭುವೇ.

೯. ಅಯ್ಯಾ, ಸದಾಚಾರನೆಂದಡಿ ಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮದ ಚರ್ಚೆ, ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾದ ಸೇವನೆ, ಪಂಚಾಕ್ಷರ ಷಡಕ್ಷರ ಸ್ತೋತ್ರ,

ಚಿಧ್ವನ ಮಹಾಲಿಂಗ ಧ್ಯಾನ, ಪರದ್ರವ್ಯ ನಿರಸನ ಇಂತಿದು ಸತ್ಯ ವೆಂದು ಸದ್ಗುರು ಮುಖದಿಂ ತಿಳಿದು ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಆಚರಿಸುವದ ಲ್ಲದೆ, ಶುದ್ಧ ಶೈವರ ಹಾಗೆ ನಂದಿ, ವೀರಭದ್ರ, ದುರ್ಗೆ, ಪಾವುಗೆ, ಕಂಠಿ, ಕಮಂಡಲು, ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗಗಳೆಂದು ಇದಿರಿಟ್ಟು ಪೂಜಿಸು ವನ ಮನೆಯ ಪಾಕ ಆಮೇಧ್ಯ ಮಾಂಸ ಕಾಣಾ, ಕಲಿದೇವರ ದೇವಾ.

೧೦. ಕಾಳಿಕಾ, ಚಾಮುಂಡಿ, ಗಂಗೆ, ಗೌರಿ, ಬನಶಂಕರಿ, ಎಲ್ಲಿ, ಎಕ್ಕನಾದಿ, ಹುಲಿಗೆ, ಹೊಸೂರಿ, ಸತ್ತವರು, ಹೆತ್ತವರು, ಇಂತೀ ಹಲವು ಪಿಶಾಚಿಗಳ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಇದಿರಿಟ್ಟು ಆರಾಧಿಸಿ, ಅವರ ನೈವೇ ದ್ಯವೆಂದು ಶ್ರೀಗುರು ವಿತ್ತ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೋರಿ ಭುಂಜಿಸುವ ಶಿವದ್ರೋ ಹಿಗಳಿಗೆ, ಗುರುವಿಲ್ಲ, ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮ ಪಾದೋದಕ ಪ್ರಸಾ ದವಿಲ್ಲ, ಕಾಣಾ ಸಂಗನಬಸವೇಶ್ವರಾ.

೧೧. ಸತ್ಯ ಸದ್ಗುರು ಕರುಣಿಸಿ ಕೊಟ್ಟು ನಿತ್ಯ ನೀಕಳ ಲಿಂಗವ ಕರಮನ ಭಾವದೊಳಗಿರಿಸಿ ಅರ್ಚಿಸಿ ನಿತ್ಯ ಭೋಗವ ಪಡೆಯಲಿ ರಿಯದೆ, ಗುರುಮಾರ್ಗಾಚಾರಕ್ಕೆ ಹೊರಗಾಗಿ, ಜಗದ ಜಡಕಲ್ಲು ಮಣ್ಣು ಮರ ಕಂಚು ಕಾಷ್ಠ ಒರಳು ಒನಕೆ ಪಶು ತಿಥಿ ವಾರ ನಕ್ಷತ್ರ ಹುಣ್ಣಿವೆ ಆನಾವಾಸ್ಯೆ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳ ತಿಥಿ ಎಂದು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವರ ಹಸ್ತ ಭವಿ. ಆ ಹಸ್ತದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪಾಕ ಭವಿ. ಆ ಪಾಕವ ಪರ ಶಿವ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅರ್ಪಿಸಲಾಗದು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಭವಿ ಹಸ್ತ ಕೃತಂ ಪಾಕಂ ಲಿಂಗ ನೈವೇದ್ಯ ಕಿಲ್ಬಿಷಂ || ಎಂದರಿದು ನಮ್ಮ ಕೂಡಲ ಸಂಗನ ಶರಣರು ಭವಿ ಪಾಕವ ಮುಟ್ಟದೆ, ಸನು ಮತದಿಂದ ಪದಾ ರ್ಥವ ಕೊಂಡು, ಪಾದೋದಕದಿಂದ ಪವಿತ್ರತೆಯಿಂದ ಸ್ವಪಾಕವ ಮಾಡಿ, ಪರಮ ಇಷ್ಟ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ತಾವೆಂದರಿದು ಸುಖಿಸಿ ನಿಜೈಕ್ಯರಾದರು ನೋಡಾ, ಆಚಾರವೇ ಣ್ರಾಣವಾದ ರಾಮೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ.

೧೨. ಭವಿತನಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಭಕ್ತನಾದಬಳಿಕ, ಕೋರಳಿಗೆ ಕವ ಡೆಯ ಕಟ್ಟಿ ನಾಯಾಗಿ ಬೊಗಳುವದು ಆದಾವ ವಿಚಾರವಯ್ಯ? ಭವಿತನಕ್ಕೆ ಹೇಸಿ ಭಕ್ತ ಹುರಿ ಬೆನ್ನ ಸಿಡಿಬಾಯ ಬೀಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗುವದು, ಆದಾವ ವಿಚಾರವಯ್ಯ? ಬೇವಿನ ಉಡುಗೆಯನುಟ್ಟು ಹಡಲಿಗೆಯ ಹೊತ್ತು, 'ಉದೋ' ಎಂಬುವದು ಆದಾವ ವಿಚಾರವಯ್ಯ? ಇಂಥ ಭವಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗಳಿಗೆ ಲಿಂಗಧಾರಣ ಮಾಡುವನೊಬ್ಬ ಗುರುದ್ರೋಹಿ. ಅವರಿಗೆ ಚರಣೋದಕವ ಧರಿಸುವ, ವಿಭೂತಿ ರುದ್ರಾಕ್ಷಿಯ ಕೊಡುವನೊಬ್ಬ ಲಿಂಗದ್ರೋಹಿ. ಅವನು ಭಕ್ತನೆಂದು ಅವನ ಮನೆಯ ಹೊಕ್ಕು ಮಂತ್ರವ ಹೇಳಿ ಅನ್ನವ ತಿಂಬುವನೊಬ್ಬ ಜಂಗಮ ದ್ರೋಹಿ. ಇಂತೀ ನಾಲ್ವರಿಗೆ ಸೂರ್ಯ ಚಂದ್ರರುಳ್ಳನ್ನಕ್ಕರ, ಎಕ್ಕಲ ಕುಂಡದಲ್ಲಿ ಇಕ್ಕದೇ ಮಾಣ್ಣಿನೇ ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ?

೧೩. ಕಿಚ್ಚು ದೈವವೆಂದು ಹವಿಯನಿಕ್ಕುವ ಹಾರುವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಿಚ್ಚಿದ್ದು ಸುಡುವಾಗ ಬಚ್ಚಲ ನೀರು ಬೀದಿಯ ಧೂಳವ ಹೊಯ್ದು, ಜೊಬ್ಬಿಟ್ಟು ಎಲ್ಲರ ಕರೆವರಯ್ಯ! ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ ವಂದನೆಯ ಮರೆದು ನಿಂದಿಸುತಲಿಪ್ಪರಯ್ಯ!

೧೪. ಮಾರಿಯ ಪೂಜಿಸಿ, ಮಸಣಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಗೋರಿಗೊಳಿಸಿ ಕುರಿಯ ಕೋರಳನೇ ಕೊಯ್ದುಂಬ, ಕ್ರೂರ ಕರ್ಮಗಳನವರ ಶಿವಭಕ್ತ ರೆನ್ನೆಹುದೇ? ಆರಯ್ಯದೆ ಅವರ ಮನೆಯಲುಂಡ ಭಕ್ತ ಅಘೋರ ನರಕಕ್ಕೆಳವ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೧೫. ಗಂಡನೆಂಜಲಿಗೆ ಹೇಸುವಳು ಮಿಂಡನೆಂಜಲ ತಿಂಬ ತೆರನೆಂತೆಂದರೆ, ಗುರುವಿನಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶವಡೆದು, ಪ್ರಸಾದಕ್ಕೆ ಸೂತಕವ ಮಾಡುವ ಪಂಚಮಹಾ ಪಾತಕರು ನೀವು ಕೇಳಿ, ಭೋ. ಅಂಡದೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಉತ್ಪತ್ತಿ ಎಲ್ಲವು ಗುರುವಿಂದಲಾಯಿತ್ತು. ಮತ್ತೆ ಮರಳಿ ಮಿಂಡ, ಮೈಲಾರ, ಬೀರ, ಭೈರವ, ಎಕ್ಕನಾದಿ, ಕುಕ್ಕನೂರ ಬಸದಿ.

ಕೇತ, ಧೂಳನೆಂಬ ಕಾಳು ದೈವಕ್ಕೆರಗಿ, ನಾನು ಶಿವಭಕ್ತನೆನಿಸಿಕೊಂಬ
 ಚಂಡಿ ನಾಯಿಗಳ ಕಂಡು, ಎನ್ನ ಮನ ಹೇಸಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಕಲಿದೇವರ
 ದೇವಾ.

೧೫. ತದ್ವು, ತುರಿ, ತಲೆಬೇನೆ, ಮೈಕೆಟ್ಟು, ಸೀತ, ವಾತ, ಬಹು
 ಜ್ವರ, ಹೊಟ್ಟೆಬೇನೆ, ಕೆಟ್ಟಹುಣ್ಣು ನೊದಲಾದ ಇಂತೀ ಮುನ್ನೂರ
 ರುವತ್ತು ವ್ಯಾಧಿಯನು ಶಿವನು ಹರಿಯ ಬಿಟ್ಟು ನೋಡುವ. ಇವೆಲ್ಲವು
 ಶಿವನ ಕರುಣವಾದಲ್ಲವೆ ಪೋಗವು. ಲೋಕದ ಬುದ್ಧಿಗೇಡಿ ಮನುಜ
 ರೆಲ್ಲರು, ಶುದ್ಧ ಚಿತ್ತವುಳ್ಳ ಜಂಗಮ ಲಿಂಗದ ಮಾತ ಕೇಳದೆ, ಆದ್ದನ
 ಜೋಳ, ಅರಮಾನ ಎಣ್ಣೆಯ ಕೊಂಡು, ನೋಟಗಾರತಿಯ ಮನೆಗೆ
 ಹೋಗಿ, ಅವಳು ಹೇಳಿದ ತಾತಿಭೂತದ ಕೋಟಲೆಗೊಳಗಾಗಿ
 ಕೈಕೊಂಡು ಬಂದು, ಅವಕ್ಕೆ ಊಟವನಿಕ್ಕಿ ಮಿಕ್ಕ ಕೂಳ ತಮ್ಮ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ
 ತೋರುವ ಲಿಂಗದ್ರೋಹಿಯ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು ಕಲಿದೇವರ
 ದೇವಯ್ಯ.

೧೬. ನಿಜಗಂಡನ ಸಂಗವನೊಲ್ಲದೆ ಭುಜಗರ ಸಂಗವಮಾಡುವ
 ಬಾಜಾರಿ ತೊತ್ತಿಗಲ್ಲಿಯದೋ ನಿಜ ಮುತ್ಯೈದಿತನ? ತ್ರಿಜಗ ವಂದಿತ
 ಲಿಂಗವ ಕರಕಮಲದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿಕೊಂಡಿರ್ಬ ಬಳಕ, ಅಲ್ಲಿ ನಂಬಿ ಪೂಜಿಸಿ
 ಫಲಪದವಿಯ ಮುಕ್ತಿಯ ಪಡೆಯಲರಿಯದೆ, ಲೋಕದ ಗಜಿಬಜಿ
 ದೈವಗಳಿಗಿರಗುವ ಕುನ್ನಿ ಮಾನವರ ಕಂಡರೆ, ಯಮನು ಜಿಗಿದೆಳೆ
 ದೊಯ್ದು ಕೊಲ್ಲದಿವನೇ? ಹಾಗೇ ಸಾಯಲೆಂವಾತ, ನಮ್ಮ ಅಂಬಿ
 ಗರ ಚೌಡಯ್ಯನು.

೧೭. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಕಲ್ಲದೇವರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ,
 ಜೋಗಿಜಂಗಮ ಗೊರವನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ
 ಕಟ್ಟಿಗೆ ದೇವರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ, ಬಡಿಗ ಕಂಬರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ.
 ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಮಣ್ಣುದೇವರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ, ತಳವಾರನಾಗಿ
 ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ನೀರದೇವರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ, ವಿಪ್ರ

ನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಒಂದು ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಬೆಂಕಿದೇವರ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸಿ ವಿಪ್ರಾಚಾರ್ಯನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತಿವೆಲ್ಲವನು ನೀನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಪೂಜಿಸಿದಲ್ಲಿ ಇಂತೀ ಭುವನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ಇಂತೀ ಜಡ ಸ್ವರೂಪ ನೀನಲ್ಲ. ನೀನು ನಿರಾಳ ನಿಃಶೂನ್ಯ ನಿರಾಕಾರನೆಂದು ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಅರಿದು ಪೂಜಿಸಿ ಸಕಲ ಕುಲದವರಿಗೆ ಹೊರಗಾಗಿ ಕುಲ ಗೆಟ್ಟು ನಾನಾವ ಜನ್ಮಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂದರಿಯೆನಯ್ಯ ಕಾಡಿನೊಳಗಾದ ಶಂಕರ ಶ್ರಿಯ ಚೆನ್ನಕದಂಬಲಿಂಗ ನಿಮಾಯ ಪ್ರಭುವೇ.

ಮೂರ್ತಿ ಪೂಜೆ.

೧. ಕಲ್ಲದೇವರ ಮಾಡಿ, ಕಲ್ಲ ಮನೆಯ ಮಾಡಿ, ಆ ಕಲ್ಲ ಕಲ್ಲ ಮೇಲೆ ಕೆಡೆದರೆ, ದೇವರೆತ್ತ ಹೋದರೋ? ಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡುವಾಗೆ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದು ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೨. ದೇಹವೇ ದೇಗುಲವಾಗಿರಲು, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ದೇಗುಲವೇ ಕಯ್ಯ? ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿರಲು, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಲಿಂಗವೇಕಯ್ಯ? ಹೇಳಲಿಲ್ಲ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನೀನು ಕಲ್ಲಾದರೆ, ನಾನೇನ ಜ್ಞೇನಯ್ಯ?

೩. ಶೈವ ಕಟ್ಟಿದ ಗುಡಿಯ ಹೊಗಳೇಕೆ? ಶೈವರು ನೆಟ್ಟಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿ ಪೂಜಿಸಲೇಕೆ? ಅದೇಕೆ, ಉಪವಾಸವ ಮಾಡಲೇಕೆ? ನೆಟ್ಟದ್ದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ನೀಡಿ ಕೆಡೆದರೆ, ಕಟ್ಟದ್ದ ಕಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟವ ನೋಡಿರೇ. ಕಟ್ಟದ್ದ ಕಲ್ಲ ಕಳೆದಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು, ನೆಟ್ಟದ್ದ ಕಲ್ಲಿಗೆ ನಮಿಸುವ ಭ್ರಷ್ಟರಿರ, ತನ್ನ ಗುರು ಕೊಟ್ಟ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಕೊಡಲಾಯದೆಂದು, ನೆಟ್ಟದ್ದ ಲಿಂಗ ಕೊಟ್ಟುಹಿಡಿದು, ಒಟ್ಟಿಗಳ ನೋಡಿ, ಹೊಟ್ಟಿ ಹುಣ್ಣಾದಂತೆ ನಗು

ತೀರ್ಥನಯ್ಯ. ಆದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೆ, ಏಕಲಿಂಗ ನಿಷ್ಪಾಚಾರವಿಲ್ಲದ ಕಾರಣ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಗೆ ಈ ಪಾಪಾಣದ ಹಂಗುಂಟೇ? ಆತ್ಮನೊಳಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಅನುಭಾವಲಿಂಗವ ಶ್ರೀಗುರು ತಂದು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಇಸ್ವಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ಇರಿಸಿದನಾಗಿ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ ಎಂದು ಆರಾಧಿಸಿ, ಸುಖಿಯಾಗಿದೇನು ಕಾಣಾ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೪. ಶೈವ ಸಿದ್ಧಾಂತಗಳ ಬದ್ಧ ಭವಿಗಳ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಆದೇನು ಕಾರಣವೆಂದೆ, ಸಾಂಗೋಪಾಂಗ ಶುದ್ಧ ಶರೀರಿಯಾಗಿ ಉನ್ನತಾಸನದ ಗದ್ದುಗೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿಸಿ, ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಪರಮಾತ್ಮನ ಕಳೆಯ ಧ್ಯಾನಿಸಿ, ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ದೃಷ್ಟಿಗೆ ತಂದು, ಆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಪುಷ್ಪದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ, ವೃತ್ತಿಕೆ ಪಾಪಾಣಾದಿ ನಾನಾತರದ ಲಿಂಗಾಕಾರ ಮೂರ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಾಪಿಸುವರೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಜಲ, ಗಂಧಾಕ್ಷತೆ, ಪುಷ್ಪ, ದೀಪ, ಧೂಪ, ತಾಂಬೂಲಾದಿ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ನೋಡಶೋಷಚಾರಗಳನೆ ಮಾಡಿ, ಆ ಪೂಜಾನಂತರದಲ್ಲಿ ಎನ್ನ ಮಲಿನವಾದ ದೇಹದಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿರ್ಮಲವಾದ ವಸ್ತು ಇರಬೇಡ ಹೋಗೆಂದು, ತನ್ನ ದೇವರ ಭಾವಿ ಕೆರೆ ಹೊಳೆ ಹಳ್ಳಗಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ, ಬಿಸಾಡುವ ಶಿವದ್ರೋಹಿಗೆ ಕುಂಭನೀಪಾತಕ ನಾಯಕನರಕ ತಪ್ಪದಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೫. ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಣ್ಣಿಮ್ಮ, ಮರನನೇರಿ, ಕೊಂಬೆಯ ಬಾಗಿ, ಕಾಯಿಕೊಯ್ಯ ಅರಿಮರುಕನಂತೆ, ಅನಾದಿ ಮೂಲಮೊಡೆಯ ತನ್ನ ಕರಸ್ಥಲ ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿಪ್ಪದ ತಾನರಿಯದೆ, ಬೇರೆ ಲಿಂಗವುಂಟು, ಬೇರೆ ಕ್ಷೇತ್ರ ಉಂಟು, ಎಂಟು ಹಲವು ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹರಿದು ಹಂಬಲಿಸುವ ಈ ಸೂಳೆಗೆ ಹುಟ್ಟಿದವರಿಗೆ ಗುರುವಿಲ್ಲವಾಗಿ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲ, ಜಂಗಮವಿಲ್ಲ, ಪ್ರಸಾದವಿಲ್ಲ, ಮುಕ್ತಿ ಎಂಬದು ಎಂದಿಗೂ ಇಲ್ಲ, ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೬. ಕಟ್ಟಿದ ಲಿಂಗವ ಬಿಟ್ಟು, ಬೆಟ್ಟದ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ಹೊಟ್ಟೆಡಿಯಾಗಿ ಬಿಳುವ ಲೊಟ್ಟು ಮೂಳನ ಕಂಡಡಿ ಮೆಟ್ಟಿದ್ದ ಎಡ ಸಾದರಕ್ಕೆಯ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಲಟ ಲಟನೆ ಹೊಡಿ ಎಂದಾತ ನಮ್ಮ ಅಂಬಿಗನ ಚೌಡಯ್ಯನು.

ತೀರ್ಥಯಾತ್ರೆಗಳು.

೧. ಒಬ್ಬರ ಮನವ ನೋಯಿಸಿ, ಒಬ್ಬರ ಮನೆಯ ಘಾತವ ಮಾಡಿ, ಗಂಗೆಯ ಮುಳುಗಿದರೆ ಆಗುವದೇನಯ್ಯ? ಚಂದ್ರನು ಗಂಗೆಯ ತಡೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೇನು? ಕಲಂಕ ಬಿಡದಾಯಿತಯ್ಯ. ಅದುಕಾರಣ, ಮನವ ನೋಯಿಸದವನೇ ಘಾತವ ಮಾಡದವನೇ ಪರಮ ಪಾವನ ನೋಡಾ ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೨. ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ಬಂದವರೆಲ್ಲ ಪಾಪವ ಮಾಡಿ ಸತ್ತರೆ, ಅವರಿಗೆ ಪುಣ್ಯದ ಪದವಿ ಉಂಟಾದರೆ, ಗಂಗೆ ಘನನೆಂಬೆನು. ಅಲ್ಲದೆ, ಮುಳುಗಿ ಪಾಪವ ಮಾಡದೆ ಸತ್ತು ಹೋದರೆ ಪುಣ್ಯದ ಪದವಿ ಅವರಿ ಗುಂಟಾದರೆ, ಘನನೆಂಬೆನು ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೩. ಗಂಗೆಯೇ ಘನ, ಮುಟ್ಟಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳೆಲ್ಲ ದೇವತೆಗಳೆಂದರೆ, ಸ್ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಗಂಗೆಯ ಸಂಚಾರ ಸಂವಿಾರು ಗಾವೈದ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಅನಂತನಂತ. ಇಷ್ಟು ಜೀವಿಗಳೆಲ್ಲ ದೇವರಾದರೆ, ಸ್ವರ್ಗ ದಲ್ಲಿ ನಿಯಮಿತ ದೇವತೆಗಳೆಂಬುದು ಅಸ್ರಸಿದ್ಧ ನೋಡಾ, ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೪. ಶರಣರ ಸದಾಚರಣೆಗೆ ನದಿ ಕೂಸಂಗಳಿಲ್ಲವೋ. ಹಕ್ಕಿ ಹೊಂಡಂಗಳಿಲ್ಲವೋ. ಕೆರೆ ವರತಿಗಳಿಲ್ಲವೋ. ನಾ ಮಾಡಿದೆನೆಂಬುದು ಮನದ ತಾಮಸ. ಇಂತಪ್ಪ ಮನದ ತಾಮಸ, ಕಪಿಲಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನಿಂದಲೇ ಕಳೆದೆನು, ಕೇಳಾ.

೫. ನೀರ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವರಯ್ಯ! ಮರನ ಕಂಡಲ್ಲಿ ಸುತ್ತುವರಯ್ಯ! ಬತ್ತವ ಜಲವ ಒಣಗುವ ಮರನ ನೆಚ್ಚಿದವರು ನಿಮ್ಮನೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇನಾ?

೬. ನಿಮ್ಮನರಿಯದ ಕಾರಣ, ಕಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲು. ನಿಮಗೆರಗದ ಕಾರಣ ಕೊರಲ್ಲಿ ನೇಣು. ಹಿಂಡಲೇಕೋ? ತೊಳೆಯಲೇಕೋ? ಮುಳುಗಿ ಮೂಗ ಹಿಡಿಯಲೇಕೋ? ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರಲ್ಲಿ ಡೋಹರ ಕಕ್ಕಯ್ಯನಾವ ತೊರೆಯಲ್ಲಮಿಂದ?

೭. ಆಪ್ತ ವಸ್ಥಿಕೋಟಿ ತೀರ್ಥವ ಮಿಂದರಿಲ್ಲ, ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ. ಲಕ್ಷ್ಮಲಕ್ಷ್ಮ ಕೋಟಿ ಜಸವನೆಣಿಸಿ, ಧ್ಯಾನ, ಮೌನ, ಹೋಮ, ನೇಮ, ಅನುಷ್ಠಾನವ ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ, ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ. ನೂರಿಪ್ಪತ್ತು ವೇಳೆ ಭೂಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆಯ ಮಾಡಿದರಿಲ್ಲ, ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ. ಕಾರ್ತೀಕೇದಾರ, ಶ್ರೀಶೈಲ ಶಿವಗಂಗೆಗೆ ಹೋದರಿಲ್ಲ, ಕಾಣೆರಣ್ಣಾ. ಇವು ಎಲ್ಲ ಬರಿಯ ಭ್ರಂಶಿ, ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ. ಇಸ್ವತಾವು ಹೇಳಿಹೆ, ಕೇಳಿರಣ್ಣಾ. ಶ್ರೀಗುರು ಕರುಣದಿಂದೆ, ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಪರಮಲಿಂಗ ತನ್ನ ಕರದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ಪುದಯ್ಯ. ಹಲವು ಕಡೆಗೆ ಹೋಹ ಮನವ ಧ್ಯಾನವೆಂಬ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು, ಆ ಲಿಂಗದ ಗೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿ, ನೆರೆಯಬಲ್ಲರೆ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ಪನು ಶಂಭು ಪರಿಸೇಶ್ವರನು. ಇದೇ ನಿಶ್ಚಯ, ಉಳಿದುದೆಲ್ಲ ಹುಸಿ, ಕಂಡೆಯಾ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೮. ಜಂಬೂದ್ವೀಪವನೆಲ್ಲ ತಿರುಗಿದಡೇನು? ಜಂಬುಕ ಶಂಭು ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿ ಸೈವೆರಗಪ್ಪವೇ? ಕುಂಭಿನಿಯ ತಿರುಗಿ, ಕೋಟಿ ತೀರ್ಥವ ಮಿಂದಡೇನು? ಶಂಭು, ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸ್ವಯನಾಗದವನು ಕುಂಭಿನಿಯ ತಿರುಗಿದ ಡೊಂಬನಂತೆ ಕಾಣಾ, ರಾಮನಾಥಾ.

೯. ಸತ್ತಿ ಸುತ್ತು ಬಂದಡಿಲ್ಲ. ಲಕ್ಷ ಗಂಗೆಯ ಮಿಂದಡಿಲ್ಲ. ತುಟ್ಟತುವಿಯ ಮೇರುಗಿರಿಯ ಮೆಟ್ಟಿ ಕೂಗಿದಡಿಲ್ಲ. ನಿತ್ಯ ನೇಮ

ದಿಂದ ತನು ಮುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡಡಿಲ್ಲ. ನಿಚ್ಚಕ್ಕೆ ವನವನಂದಂದಿಂಗೆ ಆತ್ತಿತ್ತ ಹಂಯಲೀಯದೆ ಚಿತ್ತದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಬಲ್ಲಡೆ, ಒಚ್ಚ ಬರಿಯ ಬೆಳಗು ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗವು.

೧೦. ಕಾಶೀ, ರಾಮೇಶ್ವರ, ಕೇದಾರ, ಗೋಕರ್ಣ, ಶ್ರೀಶೈಲ, ಹಂಪೆ, ಅಮರ ಗುಂಪ, ಕಲ್ಯಾಣ, ಸೊನ್ನಲಾಪುರ, ಗಯಾ, ಪ್ರಯಾಗ, ಕೊಲ್ಲಿಸಾಕೆ, ಗಂಗಾಕ್ಷೇತ್ರ, ಶಿವಗಂಗೆ, ನಂಜನಗೂಡು, ಉಳುವೆ, ಶಂಭುಲಿಂಗ ಪರ್ವತ, ಕುಂಭ ಕೋಣ, ಕಂಚಿ, ಕಾಳ ಹಸ್ತಿ, ನನನಂದಿಮಂಡಲ, ಕುನಾರ ಪರ್ವತ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರ ಗಳಲ್ಲಿ, ಕುಂತಳ ದೇಶ ಮೊದಲಾದ ಐವತ್ತರು ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಭ್ರಾಂತಿ ಯಿಂದ ಕಲ್ಲು ಮುಳ್ಳು ಮುಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ಸ್ಪಷ್ಟಿಯ ಮಾಡದೆ ಕೆಟ್ಟತಯ್ಯಾ, ಮದಿಂದ್ರಿಯ. ಇಂತು ಕೆಡೆಗುಡವೆ ನಿಮ್ಮ ಸ್ಪಷ್ಟ ಹರಳಯ್ಯಗಳ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲವ ಕಾಯ್ವಂತೆ ಮಾಡಯ್ಯ ಶ್ರೀಗು ರುಲಿಂಗಜಂಗವೇ.

೧೧. ಕಾಶೀಯಾತ್ರಿಗೆ ಹೋದನೆಂಬ ವೇಶಿಗಳ ಮಾತ ಕೇಳ ಲಾಗದು. ಕೇದಾರಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂಬ ಹೇಸಿ ಹೀನರ ನುಡಿಯ ಲಾಲಿ ಸಲಾಗದು. ಸೇತು ಬಂಧ ರಾಮೇಶ್ವರಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂಬ ಸರ್ವ ಹೀನರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದನೆಂಬ ಪಂಚ ಮಹಾ ಪಾತಕರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, ಕಾಯನೇ ಕಾಶಿ, ಒಡಲೇ ಕೇದಾರ, ಮಾಡಿ ನೀಡುವ ಹಸ್ತವೇ ಸೇತು ಬಂಧ ರಾಮೇಶ್ವರ, ಮಹಾಲಿಂಗವ ಹೊತ್ತಿರುವ ಶಿರಸ್ಸೇ ಶ್ರೀಶೈಲ ಪರ್ವತ ನೋಡಾ. ಇಂತಿವನರಿಯದೆ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಪಾತಾಳಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳು ಮುಳುಗಿ, ತಲೆಯ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂ ಗಂಗೆಯೊಳು ಕೋಣನಹಾಗೆ ಮೈಗೆಟ್ಟು ಫಕ್ಕನೇ ಮುಳುಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಅನ್ನ ವಸ್ತ್ರ ಕುಸುಮವಂ ಕೊಟ್ಟು ಪಾಪ ಹೋಯಿತ್ತೆಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು ಲಿಂಗವಡಿಗಡಿಗೆ ಹೊಯ್ದು, ಬಾರವ ಪಾಪವ ತಾವಾಗ ಬರಿಸಿಕೊಂಡು, ತಗರ ಜನ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವರಯ್ಯ. ಕೋಲು

ಬುಟ್ಟಿಯಂ ಕೊಟ್ಟು, ಅಟ್ಟಿಸಿ ಬಿಟ್ಟುಬಳಿಕ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿದ್ದವರು ಹೋಗಿ ಇದಿರುಗೊಂಡು, ಕರಿತರುವನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಮೂಳ ಹೊಲೆಯರಿದಾ. ನೀವು ಕೇಳಿರೋ, ಅದಂತೆಂದೂಡೆ, ಶ್ರೀಮಹಾ ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ತಿರುಗಿ ಬಸ್ಪರೇ? ಮೇರು ಪರ್ವತಕ್ಕೆ ಹೋದವರು ಮರಳಿ ಬಸ್ಪರೇ? ಛೀ ಛೀ ಮೂಳ ದಿಂಡೆ ಯಿರಿದಾ, ನೀವು ನೀಳ ಹೊಲೆಯರೆಂದಾತ ನಮ್ಮ ದಿಟ್ಟು ನೀರಾದಿ ವೀರ ಅಂಬಿಗರ ಚೌಡಯ್ಯ.

೧೨. ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಅಂಗಣ ವಾರಣಾಸಿ ಎಂಬುದು ಹುಸಿಯೇ? ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಷ್ಠಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ನೆಲಸಿಪ್ಪವಾಗಿ. ಸುತ್ತಿದಡೆ ಶ್ರೀಶೈಲ. ಕೆಲಬಲದಲ್ಲಿ ಕೇದಾರ. ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಶ್ರೀವಾರಣಾಸಿ. ವಿರಕ್ತಿ ಬೀಡಾಗಿ, ಭಕ್ತಿ ಮೊಳೆಯಾಗಿ, ಎನ್ನದೇನ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ಭಕ್ತರ ಮನೆಯ ಅಂಗಣ ವಾರಣಾಸಿಗಿಂದಲಧಿಕ.

೧೩. ಅಡಿಗಡಿಗೆ ಸ್ಥಾನ ನಿಧಿ. ಅಡಿಗಡಿಗೆ ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ. ಅಡಿಗ ಡಿಗೆ ನಿಧಿ ನಿಧಾನ ನೋಡಯ್ಯ. ಸುತ್ತಿ ಬರೆ ವಾರಣಾಸಿ. ಆತನಿ ರುವೇ ಅವಿ ಮುಕ್ತ ಕ್ಷೇತ್ರ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣ ಸ್ವತಂತ್ರನಾಗಿ.

೧೪. ನಿಶ್ಚಲ ಶರಣನ ಅಂಗಣದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟಾಷ್ಠಿ ತೀರ್ಥಂಗಳು ನೆಲಸಿರ್ಪವಯ್ಯ! ನೀನು ಇನಿಸುವೆರಸಿ ಒಲಿದಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿರ್ಪವಯ್ಯ, ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿನಾಥಯ್ಯ.

೧೫. ವಾರಣಾಸಿ ಅವಿಮುಕ್ತ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಹಿಮದ ಕೇದಾರ ವಿರುಪಾಕ್ಷ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಗೋಕರ್ಣ, ಸೇತುರಾಮೇಶ್ವರ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಶ್ರೀಶೈಲ ಮಲ್ಲಿನಾಥ ಇಲ್ಲಿ ಇದ್ದಾನೆ. ಸಕಲ ಲೋಕ ಪುಣ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿದೆ. ಸಕಳ ಲಿಂಗ ಉಳಿಯುಮೇಶ್ವರ ನಿಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಾನೆ.

ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪ
ಭಾಗ ೨

ಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪ.

ಲಿಂಗಧಾರಣ.

೧. ಬಯಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿ, ಎನ್ನು ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟ ನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು. ಬಯಲ ಮೂರ್ತಿಯ ಆಮೂರ್ತಿಯ ಮಾಡಿ, ಎನ್ನು ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಇರಿಸಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು. ಬಯಲು ಬಯಲನೇ ಬಯಸಿ, ಬಯಲೆಂದೆನಿಸಿ, ಎನ್ನು ಭಾವದಲಿರಿಸಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು. ಇದು ಕಾರಣ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲ, ಮನಸ್ಥಲ, ಭಾವಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ, ನಾನು ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾದೆನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆ, ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ, ತ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆ, ಎಂಬ ದೀಕ್ಷೆ ತ್ರಯಂಗಳಿಂದ ತನುತ್ರಯಂಗಳ ಕಳೆದು ಲಿಂಗತ್ರಯಂಗಳ ಸಂಬಂಧಿಸಿದನೆಂತೆಂದೊಡಿ, ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆ ಎಂಪು ಶ್ರೀಗುರು ತನ್ನ ಹಸ್ತ ಶಿಷ್ಯ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ಸಂಯೋಗ ಮಾಡಿದನು. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಶ್ರೀಗುರು ಪ್ರಣವ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿಯ ಮಂತ್ರವ ಕರ್ಣದಲ್ಲಿ ಉಪದೇಶಿಸಿದನು. ತ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆ ಎಂದು ಆ ಮಂತ್ರ ಸ್ವರೂಪವನೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸ್ವರೂಪವನೆ ಮಾಡಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಿಸಿದನು. ಇದು ಕಾರಣ ವೇಧಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಕಾರಣ ತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆದು ಭಾವ ಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧನಾಯಿತು. ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸೂಕ್ತ ತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧನಾಯಿತು. ತ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಸ್ಥೂಲ ತನುವಿನ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವಳಿದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗ

ಸಂಬಂಧವಾಯಿತು. ಅಂಗತ್ರಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗತ್ರಯ ಧರಿಸಿದನೆಯ್ಯ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಆಯ್ಯಾ ಎನ್ನು ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ನ್ಯಸ್ತನಾಗಿಹ ಪರಮ ಚಿವ್ವೆ
ಳಗೇ ಹಸ್ತ ವಸ್ತುಕ ಸಂಯೋಗದಿಂದ ಒಂದುಗೂಡಿ ಮಹಾ ಬೆಳಗ
ಮಾಡಿರಲಲ್ಲ. ಆಯ್ಯಾ, ಎನ್ನು ಮಸ್ತಕಮೋಗೊಂದು ಗೂಡಿದ
ಮಹಾ ಬೆಳಗ ತಂದು ಭಾವದೊಳಗೆ ಇಂಬಿಟ್ಟಿರಲಲ್ಲ. ಆಯ್ಯಾ,
ಭಾವಮೋಗಗೆ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ಬೆಳಗ ತಂದು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ
ಇಂಬಿಟ್ಟಿರಲಲ್ಲ. ಆಯ್ಯಾ, ಎನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನೊಳಗೆ ಕೂಡಿದ ಮಹಾ
ಬೆಳಗ ತಂದು ಕಂಗಳೊಳಗಿಂಬಿಟ್ಟಿರಲಲ್ಲ. ಆಯ್ಯಾ ಎನ್ನು ಕಂಗಳೊಳಗೆ
ಕೂಡಿದ ಮಹಾ ಬೆಳಗ ತಂದು ಕರಸ್ಥಲಮೋಳಗೆ ಇಂಬಿಟ್ಟಿರಲಲ್ಲ.
ಆಯ್ಯಾ ಎನ್ನು ಕರಸ್ಥಲದಿ ಫಳಫಳಿಸಿ ಬೆಳಗಿ ಹೊಳೆವು
ತ್ತಿಸ್ತು ಅಖಂಡ ತೇಜವನೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂಬ ದೃಷ್ಟನ ತೋರಿ, ನಿಷ್ಕ
ಯವ ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ ಸೃಜಿಸಿದಿರಲಲ್ಲ. ಆಯ್ಯಾ, ಎನ್ನು ಶ್ರೋತ್ರದಲ್ಲಿ
ಸೃಜಿಸಿದ ಮಂತ್ರದೊಳಗೆ ನಿವು ನಿಮ ಮಹತ್ವನ ಹುದುಗದಿರಲಲ್ಲ.
ಆಯ್ಯಾ ಎನ್ನು ಆರಾಧ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ಎನ್ನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮಿ
ರವ ಈ ಪರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣಿಸುತಿದೀರಲಲ್ಲ.

೪. ಭವ ಬಂಧನದ ಕುಣಿಕೆಯ ಕಳೆಯಲಿಯದ ಮಲಿನ
ಜೀವಿಗಳ ಮಲಿನವ ತೊಳೆವ ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಉಪದೇಶದ ಪರಿ
ಎಂತೆಂದೊಡೆ, ಸ್ಥೂಲ ಪಂಚಭೂತಕಾಯದ ಪಂಚತತ್ತ್ವಗಳ ವಿವರಿಸಿ
ಬೋಧಿಸಿ ಕಳೆದು, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚಭೂತಕಾಯದ ತನ್ಮಾತ್ರ ಗುಣಗಳ
ವಿವರದ ಭೇದವ ಭೇದಿಸಿ ತೋರಿ ಕಳೆದು, ಕಾರಣ ಪಂಚಭೂತ
ಕಾಯದ ಕರಣ ವೃತ್ತಿಗಳ ಮಹಾ ವಿಚಾರವಿಂತಿಳಿಸಿ ವಿವರಿಸಿ
ಕಳೆದು, ಸ್ಥೂಲ ಪಂಚಭೂತ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಪ್ರತಿ
ಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ಸದಾಚಾರ ಕುಳಸ್ಥಲವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಪಂಚ
ಭೂತ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ಮಹಾ ವಿಚಾ

ರದ ಅನುಭಾವನ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಕಾರಣ ಪಂಚಭೂತ ಕಾಯದಲ್ಲಿ ತೃಪ್ತಿಲಿಂಗವ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿ ಪರಮಾನಂದ ಸುಜ್ಞಾನವ ನೆಲೆಗೊಳಿಸಿ, ಇಂತೀ, ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಕಾರಣವೆಂಬ ತನುತ್ರಯಂಗಳನು ಏಕೀ ಭವಿಸಿ ತೋರಿ, ಪೂರ್ವ ಜನ್ಮದ ನಿವೃತ್ತಿಯ ಮಾಡಿ ಲಿಂಗ ಜನ್ಮದ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯಂ ಮಾಡಿ ಎನ್ನ ಕೃತಾರ್ಥನ ಮಾಡಿದ ಬಸವಣ್ಣನ ಶ್ರೀಪಾದಕ್ಕೆ ನಮೋ ನಮೋ ಎಂದು ಬದುಕಿದೆಯ್ಯ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೫. ಗುರುವು ಮನದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರವನ್ನು ತನುವಿನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಕರುಣಾರಸವ ನೆರೆಯಲು, ಆ ಮಂತ್ರವು ಜಿಹ್ವೆಯಲ್ಲಂಕುರಿಸಿ ಶರೀರವ ನಾವರಿಸಲು, ಆ ಭೂತತ್ವವಳಿದು ಮಂತ್ರವೇ ಶರೀರವಾಯಿತ್ತು. ಲಿಂಗವು ನೇತ್ರದಲ್ಲಂಕುರಿಸಿ ಮನವನಾವರಿಸಿ, ಮನದ ಹಂಕಾರವ ತೊಲಗಿಸಿ, ಆ ಮನವೇ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಮಂತ್ರವೇ ತನುವಾಗಿ, ಮನವೇ ಲಿಂಗವಾದಲ್ಲಿ ನಾಮ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಿಪುರದು ಸಹಜವಾಯಿತ್ತು. ತನುಮನೋ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರ್ಪ ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವು ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಲೀನವಾಯಿತ್ತು. ಮಂತ್ರದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸುಷುಪ್ತಿ ನೆಲೆಗೊಂಡು, ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲ ಸ್ವಪ್ನ ಸ್ವರೂಪ ವಾಗಿ, ಮಂತ್ರದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅನಂದವು ಈ ಎರಡರ ಸಂಗವೇ ನಿಜವು ನಿಜವೇ ತಾನಾಗಿ ತನ್ನಿಂದನ್ಯವೇನೂ ಇಲ್ಲದುದೇ ಕೇವಲ ಕೈವಲ್ಯ ವೆನಿಸುವದು ಕಾಣಾ ಮಹಾ ಘನ ದೊಡ್ಡ ದೇಶಿ ಕಾರ್ಯ ಗುರು ಪ್ರಭುವೇ.

೬. ಶ್ರೀಗುರು ಶಿಷ್ಯನ ಮಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹಸ್ತಕಮಲವನಿರಿಸಿ ಈ ಪ್ರಕಾರವಸ್ತು ಲಿಂಗಕಳೆಯ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಮಾಡಿದನಾಗಿ ಗುರುವಿನ ಹಸ್ತದಿಂದ ಆ ಕಳೆ ಹುಟ್ಟಿ, ಅದೇ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಮನಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಭಾವ ಭರಿತವಾಗಿ ಭಾವಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಭಾವವೆಂಬ ಲಿಂಗವು ತಾನೇ ಆಚಾರಲಿಂಗ ಗುರುಲಿಂಗ ಶಿವಲಿಂಗ ಜಂಗಮಲಿಂಗ ಪ್ರಸಾದಲಿಂಗ ಮಹಾಲಿಂಗ

ಇಂತೀ ಲಿಂಗ ಪಂಚಕವು ಆಚಾರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಗರ್ಭೀಕೃತವಾಗಿ, ಆಚಾರಲಿಂಗವೆಂದು ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಒಂದೇ ಪರಿಯಾಯವಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವೆಂದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು ಒಂದೇ ಪರಿಯಾಯವಾಗಿ, ಇಂತಿ ವೆಲ್ಲವನೊಳಕೊಂಡು ನಿನ್ನ ಕರಫಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು ವಸ್ತು. ಈ ಕರಫಲದ ಮಹಾಘನದ ನಿಲವನು ಹೀಗೆಂದರಿವುದೆಂದೆನಯ್ಯ ಮಹಾ ಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ಶ್ರೀಗುರು ಶಿವನ ಗಣಂಗಳ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಎನಗೆ ಉಪದೇಶಿ ಸುವಲ್ಲಿ ಪರಮೇಶ್ವರನ ಪಂಚಮುಖವನೇ ಪಂಚಕಲಶವಾಗಿ ಮೂರ್ತಿ ಗೊಳಿಸಿ ಗಣಂಗಳ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಕರಫಲಕ್ಕೆ ಶಿವಲಿಂಗವ ಕೊಟ್ಟು ಈ ಲಿಂಗವೇ ಗಂಡ ನೀನೇ ಹೆಂಡತಿ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಲಲಾಟದಲ್ಲಿ ವಿಭೂತಿಯ ಪಟ್ಟವಂ ಕಟ್ಟಿ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ ಕಂಕಣವ ಕಟ್ಟಿ, ಪಾದೋ ದಕ ಪ್ರಸಾದವ ನಿತ್ತು ಎಂದೆಂದಿಗೂ ಸತಿಪತಿ ಭಾವ ತಪ್ಪದೆ ಇರಲಿ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸಿದನಯ್ಯ ಶ್ರೀಗುರು. ಆ ನಿರೂಪವ ಮಹಾಪ್ರಸಾದ ವೆಂದು ಕೈಕೊಂಡೆನಯ್ಯ. ಇದು ಕಾರಣ ಪತಿಯಲ್ಲದೆ ಆನ್ಯವನರಿಯೆ ನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ,

ಸದಾಚಾರಿಯೇ ದೀಕ್ಷೆಗೆ ಯೋಗ್ಯನು.

೧. ಎಲ್ಲರ ದೀಕ್ಷೆಯ ಪರಿಯಂತಲ್ಲ ಎಮ್ಮಯ್ಯನ ದೀಕ್ಷೆ. ನಡೆ ನುಡಿ ಶುದ್ಧವಾದವರಿಗಲ್ಲದೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸ ನೋಡಾ. ಪರಮಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಲ್ಲದ ಜಡ ನರರನೊಲ್ಲನೊಲ್ಲ. ದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಡನು ಭವಭಾರಿಗಳ ಮುಖದತ್ತ ನೋಡನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ಜ್ಞಾನ ಗುರು.

೨. ಕುಂಬಳದ ಕಾಯಿಗೆ ಕಬ್ಬುನದ ಕಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೊಳೆವು ದಲ್ಲದೆ, ಬಲುಹಾಗಬಲ್ಲದೆ? ಅಳಿಮನದವಂಗೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ ಭಕ್ತಿ ಎಂತಹುದೋ? ಮುನ್ನಿನಂತೆ. ಕೂಡಲಸಂಗಯ್ಯ ಮಾನಹೀನನ ಮೀಸಲ ಕಾಯ್ದಿರಿಸಿದಂತೆ.

೩. ಸಗಣೆಯ ಬೆನಕಗೆ ಸಂಪಿಗೆಯರಳಲ್ಲಿ ಪೂಜಿಸಿದರೆ, ರಂಜ ನೆಯಹುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಗಂಜಳ ಬಿಡದಣ್ಣ. ಮಣ್ಣು ಪುತ್ಥಳಿಯ ಮಾಣದೆ ಜಲದಲ್ಲಿ ತೊಳೆದರೆ, ನಿಚ್ಚು ನಿಚ್ಚು ಕೆಸರಹುದಲ್ಲದೆ, ಅದರ ಚ್ಚುಗ ಬಿಡದಣ್ಣ. ಲೋಕದ ಮಾನವಂಗೆ ಶಿವದೀಕ್ಷೆಯ ಕೊಟ್ಟರೆ, ಕೆಟ್ಟವನೇಕೆ ಸದ್ಭಕ್ತನಹನು ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಾ?

೪. ಕಬ್ಬುನದ ಕೋಡಗವ ಪರುಷ ಮುಟ್ಟಲು, ಹೊನ್ನಾದ ರೇನು, ಮತ್ತೇನಾದರೇನು, ತನ್ನ ಮುನ್ನಿನ ರೂಪ ಬಿಡದನ್ನಕ್ಕರ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ, ನಿಮ್ಮ ನಂಬಿಯೂ, ನಂಬದ ಡಂಭಕರಿ ಗಯ್ಯ?

೫. ಜೊಟ್ಟಿಯ ಮೇಲೆ ಕಬ್ಬೋಗರದ ಮೊಟ್ಟಿಯ ಕಟ್ಟಿದರೇನು ಹಸಿವು ಹೋಗಬಹುದೇ? ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗಸ್ವಾಯತವಾದ ರೇನು? ಭಕ್ತನಾಗಬಲ್ಲನೇ? ಇಟ್ಟಕಲ್ಲು ಮೆಳೆಯ ಮೇಲೆ ಸಿಕ್ಕಿದರೆ, ಆ ಕಲ್ಲು ಲಿಂಗವೇ ಆ ಮೆಳೆ ಭಕ್ತನೇ ಇಟ್ಟಾತ ಗುರುವೇ? ಇಂತಪ್ಪ ವರ ಕಂಡರೆ, ನಾನು ನಾಚುವೆನಯ್ಯ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

ಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪ.

೧. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಪರಶಕ್ತಿಯುತ ಪರಶಿವನ ನಿಜದೇಹ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಪರಶಿವನ ಘನತೇಜ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಪರಶಿವನ ನಿರತಿಶಯಾನಂದ ಸುಖವು. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಪರಶಿವನ ಪರಮಜ್ಞಾನ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಷಡಧ್ಯಮಯ ಜಗಜ್ಜನ್ಮಭೂಮಿ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಅಖಂಡಿತವೇದ, ಪುಚಸಂಜ್ಞೆ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ತಾ ಹರಿಬ್ರಹ್ಮರ ನಡುಮನೆಗಳ ಜ್ಯೋತಿರ್ಲಿಂಗ. ಎಂದಿದು ಲಿಂಗದಮರ್ಮ ಉರಿಲಿಂಗ ವೆದ್ವಿಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ, ಲಿಂಗದೊಳಿದ ತಿಳಿಯ ಬಲ್ಲವನೇ ಬಲ್ಲವನು.

೨. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸರ್ವಕಾರಣ ನಿರ್ಮಲ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸಚ್ಚಿದಾನಂದ ನಿತ್ಯಪರಿಪೂರ್ಣ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸರ್ವಲೋಕೋತ್ಪತ್ತಿಗೆ ಕಾರಣ. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಸರ್ವ ತತ್ವಪೂರಣ ನಿಜಚೈತನ್ಯವು. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಜನ್ಮವಾರುಧಿಯ ದಾಂಟಿಸುವ ಭೈತ್ರವು. ಲಿಂಗವೆಂಬುದು ಶರಣರ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗುವ ಜ್ಯೋತಿರ್ಮಯ ಲಿಂಗವು. ಇಂತೀ ಲಿಂಗದ ಮರ್ಮವನರಿದವನೇ ಅರಿದವನು ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪ.

೧. ಜಗವನೊಳಕೊಂಡ ಲಿಂಗವು ಸೊಗಸಿದ್ದೆನ್ನ ಕರಫಲಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲು ಕಂಡು ಹಗರಣವಾಯಿತ್ತೆನಗೆ. ಅಹಾ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯವೇ! ಅಹಾ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ! ಅಹಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ, ನಿಮ್ಮ ಘನವಕಂಡು ಎನ್ನ ಮನಕ್ಕೆ ಮಂಗಳವಾಯಿತ್ತು ನೋಡಾ.

೨. ಅಣುವಿಗೆ ಅಣುವು, ಮಹತ್ತಿಗೆ ಮಹತ್ತು ಎನಿಸುವ ಲಿಂಗ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಫಲದಲ್ಲಿ. ಉಸಮಾತೀತ ವಾಚ್ಛನಕ್ಕೆ ಗೋಚರನೆನಿಸುವ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಫಲದಲ್ಲಿ. ಶ್ರುತಿತತಿ ಶಿರದಮೇಲೆ ದಶಾಂಗುಲನೆನಿಸುವ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ನಾನನ್ನ ಕರಫಲದಲ್ಲಿ. ಭಾವಭರಿತ ಜ್ಞಾನಗಮ್ಯನೆನಿಸುವ ದೇವನ ಕಂಡೆನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಫಲದಲ್ಲಿ. ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಅನಾದಿ ಪರಶಿವನ ಕಂಡೆ ನಯ್ಯ ಎನ್ನ ಕರಫಲದಲ್ಲಿ.

೩. ವಟಬೀಜ ವಟವೃಕ್ಷ ಕೋಟಿಯ ನುಂಗಿಸ್ವಂತೆ, ಸಟಿಯಿಂದಾದ ಅಜಾಂಡ ಕೋಟಿಗಳ ನುಂಗಿಸ್ವ ಲಿಂಗವೇ, ದಿಟಪುಟ ಕಣ್ಣು ಮನ ಕರಫಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಪ್ರಕಟವಾದೆ. ಮರುಭಾಪು, ವರುಭಾಪು ಲಿಂಗವೇ. ನ ಚ ರೇಣು ನ ಚಕ್ಷುವೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವೇ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಸ್ಥಿತಿ ಲಯಕ್ಕೆ ಹೋರಗಾದೆನಯ್ಯ, ನಿನ್ನ ಮುಟ್ಟಿದ ಕಾರಣ ಖಾಲಿಂಗ ಪೆನ್ನಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

೪. ಯತೋವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೆ ಅಸ್ತ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾ ಸಹ ಎಂದೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು, ಅತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲ ಎಂದೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು, ಚಕಿತಮುಭಿಫತ್ತೇ ಎಂದೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು, ಅಣೋರಣೇಯಾನ್ ಮಹತೋಮಹೀಯಾನ್ ಎಂದೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು, ಅಯಂ ಮೇ ಭಗವಾನ್ ಅಯಂ ಮೇ ಭಗವತ್ತರಂ ಎಂದೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವು, ಏಕ ಮೂರ್ತಿ ಸ್ತ್ರೀಧಾಭೇದವೆಂದೆನಿಸಿ ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗ ಜಂಗಮರೂಪಾಗಿ,

ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣಸ್ತಥಾ ಭಾವಂ ತ್ರಿಧಾಮೈಕೈವೇಂದು ತ್ರಿವಿಧವೇಕೇ ಭವಿಸಿ
 ಲಿಂಗರೂಪಾಗಿ ಎನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕರತಳಾಮಳಕದಂತೆ
 ತೋರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಅಹಾ ಎನ್ನ ಪುಣ್ಯವೇ, ಅಹಾ ಎನ್ನ ಭಾಗ್ಯವೇ,
 ಅಹಾ ಎನ್ನ ಸತ್ಯವೇ, ಅಹಾ ಎನ್ನ ನಿತ್ಯವೇ, ಶಿವಶಿವಾ ಮಹಾದೇವ
 ನೀನೇ ಒಳ್ಳೆ ಉಲಿಂಗ ವೆದ್ವಿಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

೫. ಸಾತಾಳವಿತ್ತಿತ್ತ, ಸಾದಂಗಳತ್ತತ್ತ. ದಶದಿಕ್ಕು ಇತ್ತಿತ್ತ
 ದಶಭುಜಗಳತ್ತತ್ತ. ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡವಿತ್ತಿತ್ತ. ಮಣಿಮುಕುಟವತ್ತತ್ತ. ಚನ್ನ
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ನೀನೆನ್ನ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದು ಚುಳುಕಾದಿರಲ್ಲಾ
 ಲಿಂಗವೇ.

೬. ತನುವಿಂಗಿ ಕುರುಹ ಕೊಟ್ಟು, ಮನಕ್ಕೆ ಆರಿವ ಕೊಟ್ಟು,
 ಘನಕ್ಕೆ ವಿಶ್ರಾಂತಿಯ ಕೊಟ್ಟು, ಸುಳಿದಾಡುವ ಪರಿಪೂರ್ಣಗೆ ನನೋ
 ನನೋ ಎಂಬೆ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೭. ಕರಸ್ಥಲ ಜ್ಯೋತಿಯದು. ಕುರುಹದು, ಎರಕವದು, ಆದರ
 ನೆಲೆಯ ತಿಳಿದರೆ ನಿಜಾನಂದವು. ಹೊಲಬು ದೋರದಿಹ ನಿಸ್ಸೀಮನ
 ಹೊಲಬನರಿದು ಕೂಡಿದಾತನೇ ವೃಡನು ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೮. ಸೃಷ್ಟಿ ಅಸ್ತವಿನ ಆಧಾರದಿಂದ ಬೀಜ ಒಡೆದು ಬೆಳೆ
 ವಂತೆ, ಅರುಹು ಅರುಹಿಸಿಕೊಂಬ ಈ ಉಭಯದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನ
 ಕುರುಹಾಗಿ ಚಿಧ್ವನವಸ್ತುವಾಗಿ, ಉಭಯ ಒಂದುಗೂಡಿ ಮೇಲನರಿ
 ದಲ್ಲಿ ಸದಾಶಿವ ಮೂರ್ತಿಲಿಂಗವು ಬಚ್ಚುಬಯಲು.

೯. ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆಳಗಿನಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಕಪಟವ ಕಾಂಬಂತೆ,
 ಕಣ್ಣಿನಿಂದ ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡಿ ಕಣ್ಣುಕಲೆಯ ಕಾಂಬಂತೆ, ತನ್ನಿಂದ
 ತಾನೋಡಿ ತನ್ನನರಿಯಬೇಕು. ತನ್ನನರಿಯದವ ನಿಮ್ಮನೆತ್ತ
 ಬಲ್ಲನೋ? ತನ್ನನರಿವುದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟವ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟ. ಕಾಣದುದಕ್ಕೆ
 ಚಿತ್ತವ ನೆನಹಿಂಗಿ ಇತ್ತ. ಚಿತ್ತ ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಅಚ್ಚಿತ್ತಿದ. ಮತ್ತೆ ದೃಷ್ಟವ
 ಕಾಂಬುದಿನ್ನೇನೋ? ಉರಿಯೊಳಗಣ ಕರ್ಪುರ, ಅನಲನೊಳಗಣ

ಪಾವಕ, ಸಿಲೆಯುಂಡ ಎಣ್ಣೆ, ಅಳತೆಯುಂಟೇ ಆಯ್ಯಾ? ಲಿಂಗವ ಮೆಚ್ಚಿದ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಜಗದ ಹಂಗಿಲ್ಲ ಅನಂಗ ಅತೀತ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾದ ಶರಣಂಗಿ.

೧೦. ಮೃತ್ಯುಷ್ಠ ಪಾಪಾಣಂಗಳಿಂದಾದವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವೇ? ಲೋಹ ಬೆಳ್ಳಿ ತಾಮ್ರ ಸುವರ್ಣದಿಂದಾದವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವೇ? ಅಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಭಾವಿ ಸುವ ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೊನೆಯ ಮೇಲೆ ಬೆಳಗುವ ನಿಜಬೋಧಾ ರೂಪು ಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ, ಇವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವೇ? ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು ತಾನೇ ಲಿಂಗವು.

೧೧. ಶ್ರೀಗುರು ಸದ್ಭಾವ ಜಾತಲಿಂಗವು ಶಿವಕಲೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ವಾಗಿ ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮೂರ್ತಿ ಗೊಂಡಿರಲು, ಕಂಗಳಲ್ಲಿದ್ದಡಿ ತನ್ನ ಕವೇ? ಪರಿಪೂರ್ಣ ಪರಶಿವನು ಆರಾರ ಭಾವ ಕಲ್ಪನೆ ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ ತೋರಿತ್ತೆಂದಡೆ, ತೋರಿದಂತೆ ಖಂಡಿತನೇ? ಆಗಲರಿಯನು ನಿಜ ಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೧೨. ಆಚಾರ ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಆಯತವಾಮದೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ. ಆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವಿಡಿದಿಹುದೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಉದಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವ ಕಾಣಬಾರದು. ಈ ಭೇದವ ಭೇದಿಸಬ ಲ್ಲಡಿ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯ ಕಾಣಾ ಪ್ರಭುವೇ.

೧೩. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿದ್ದ ನಿರವಯ ಲಿಂಗವನು ಸಾವಯ ಲಿಂಗವ ಮಾಡಿ ಶ್ರೀಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟ ಲಿಂಗವು ಅಂತರಂಗವನಾವರಿಸಿ ಅಂತಃಕರಣ ಕರಣಂಗಳೇ ಕಿರ ಣಂಗಳಾಗಿ, ಆ ಬೆಳಗುವ ಚಿದಂಶವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವು. ಆ ಮೂಲ ಚೈತನ್ಯವೇ ಭಾವಲಿಂಗವು. ಇದನರಿದು ನೋಡುವ ನೋಟ ಭಾವ ಪರಿಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಾನು ತಾನಹನಲ್ಲದೆ ಇದಿರಿಟ್ಟು ತೋರುವದಿಲ್ಲ. ಅಖಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣವಸ್ತು ನಿಲವು ತಾನೇ ಕೂಚಲಸಂಗಮದೇವಾ.

೧೪. ಲಿಂಗವ ಸ್ಥೂಲವೆಂಬರು ಕೆಲವರು, ಲಿಂಗಸ್ಥೂಲವಲ್ಲ. ಲಿಂಗವ ಸೂಕ್ಷ್ಮವೆಂಬರು ಕೆಲರು, ಲಿಂಗಸೂಕ್ಷ್ಮವಲ್ಲ. ಸ್ಥೂಲ ಸೂಕ್ಷ್ಮದ

ಮೇಲಣ ಜ್ಞಾನರೂಪು ಪರನಾದ ಪರಬ್ರಹ್ಮವೇ ಲಿಂಗವೆಂದರಿದ ಅರಿವು ಅಖಂಡರೂಪು ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನ ನಿಲವು ತಾನೇ ಬೇರಿಲ್ಲ.

೧೫. ಅನುಕಾಮಿಸುತ್ತಿಪ್ಪ ಸಾಲೋಕ್ಯವಿದೆ, ಸಾಮೀಪ್ಯವಿದೆ, ಸಾರೂಪ್ಯವಿದೆ, ಸಾಯುಜ್ಯವಿದೆ, ಧರ್ಮವಿದೆ, ಅರ್ಥವಿದೆ, ಕಾಮವಿದೆ, ಮೋಕ್ಷವಿದೆ, ಎನ್ನ ಧ್ಯಾನ ಜಪತಪದಿಂದವೇ ಸಿದ್ಧಿಯಪ್ಪ ಮಹಾ ಸಿದ್ಧಿ ಇದೆ. ಆನೇನು ಇಚ್ಛಿಸುವ ಇಚ್ಛೆ ಎಲ್ಲವೂ ಇದೇ ನೋಡಾ. ಶ್ರೀಗುರು ಕಾರುಣ್ಯದಿಂದ ಮಹಾವಸ್ತು ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಂದಬಳಿಕ ಸರ್ವ ಸುಖವಿದೆ ನೋಡಾ. ಇನ್ನು ಬಯಲ ಭ್ರಮೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಸದಿರಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು, ನಿಮಗೆ ಎನ್ನಾಣೆ ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗವು ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂದರಿವುದು.

೧. ಏತದ ತುದಿಯಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಿದ ಮಡಿಕೆಯಂತೆ, ಅದ ನೀತಿ ವಂತರು ಮೆಟ್ಟಿದರೆ ಪಾತಾಳದ ಉದಕವ ತಂದು ಪಾತೆಗೆ ಹರಹಿದ ತೆರನಂತೆ, ಸರ್ವಮಯದಲ್ಲಿ ಒಪ್ಪಿಪ್ಪ, ವಸ್ತುನನಂದು ನಿರ್ಜಾತನಾ ಗಬಲ್ಲರೆ ಆತನೇ ಜೀವನ್ಮುಕ್ತ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

ಅರ್ಥಃ—ಏತದ ಗಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಂಧಿಸಿದ ಬೊಕ್ಕಣದಹಾಗೆ, ಅದ ಬಲ್ಲವರು ತಿಳಿದರೆ, ಭಾವಿಯ ನೀರ ಮೇಲಕ್ಕೆ ತಂದು ಮಡಿ ಗಳಿಗಯ್ದಿಸಿ, ಸಸಿಗಳ ವರ್ಧನವ ಮಾಡುವಹಾಗೆ, ಚರಾಚರ ಪ್ರಾಣಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿಪ್ಪ ಮಹಾಲಿಂಗವೇ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ವಾಗಿಪ್ಪದೆಂದು ಅರಿದು ಆ ಅಜಾತ ಸ್ವಯಂಭುವಾದ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ, ಆ ಶರಣನು ಬಾಳುತ್ತಲೇ ನಿಜ ಮೋಕ್ಷ ಸ್ವರೂಪನೆಂಬುದರ್ಥ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು.

೧. ಆಕಾರವಿಡಿದು ಅರ್ಚನೆ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವದಲ್ಲದೆ, ನಿರಾಕಾರವ ನಂಬಲಾಗದು. ಶ್ರೀಗುರುಲಿಂಗವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನು ಕರಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಬಿಜಯಂಗೈಸಿ ಕೊಟ್ಟಬಳಿಕ, ಬಯಲನರಸಲುಂಟೇ ಉರಿಲಿಂಗ ವೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ?

೨. ಮೊನೆ ಇರಿವರೆ, ಕರದಲ್ಲಿ ಪಿಡಿದಲ್ಲದಾಗದು. ಮನವರಿವರೆ, ಕುರುಹಿನ ನಿರಿಗೆಯಲ್ಲಿ ಸಲಿಸಂದು ನಿಂದಲ್ಲದಾಗದು. ಕ್ರಿಯಾನುಭಾವ ಶುದ್ಧವಾದಲ್ಲದೆ, ಐಘಟ ದೂರ ರಾಮೇಶ್ವರಲಿಂಗವ ಕೂಡ ಬಾರದು.

೩. ಭಾವಮನಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ ಕಾಯಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದಿರಬಹುದೇ? ಎರಡಂಗ ಭಕ್ತರಾಗಿ, ಒಂದಂಗಭವಿಯಾಗಿಪ್ಪರ ಭ್ರಾಂತರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದು. ತನುಮನ ಭಾವದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಿ, ಲಿಂಗತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅಂಗತ್ರಯಕ್ಕೆ ಅಗಲಿಕೆ ಇಲ್ಲದ ಅಚಲನಾಗಿದೇನಯ್ಯ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೪. ಅಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕರ, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗ ಪರಿಣಾಮವನೈದುವ ಪರಿ ಎಂತಯ್ಯ? ಅಂಗತ್ರಯವುಳ್ಳವರು ಲಿಂಗತ್ರಯ ಸಂಪನ್ನರಾಗಬೇಕು. ಒಂದಂಗ ವಿರಹಿತವಾಗಿಪ್ಪವರುಂಟೇ? ಒಂದಂಗವ ಬಿಟ್ಟು, ಒಂದಂಗ ತೋರದಾಗಿ, ಸಂದು ಭೇದವಿಲ್ಲದಿಪ್ಪ ಮಡಿವಾಳನ ನಿಲವು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗನಲ್ಲಿ ನಿನಗಂತು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಹೇಳಾ?

೫. ಆಕಾಶದಲ್ಲಾಡುವ ಪಟಕ್ಕುದರೂ ಮೂಲಸೂತ್ರವಿರಬೇಕು. ಕಲಿಯಾದಡೂ ಸುರಿಗೆಯಿಲ್ಲದಾಗದು. ಭೂಮಿಯಿಲ್ಲದೆ, ಬಂಡಿ ನಡೆವುದೇ? ಅಂಗಕ್ಕೆ ಲಿಂಗವಿಲ್ಲದೆ, ನಿಸ್ಸಂಗವಾಗಬಾರದು. ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವರಲ್ಲಿ, ಸಂಗವಿಲ್ಲದೆ ನಿಸ್ಸಂಗಿ ಎಂದು ನುಡಿಯಬಹುದೇ?

೧. ಪಟವಾಕಾಶವಡರಿತ್ತು ಎಂದರೆ, ಪಟಸೂತ್ರದ ಸಂಚ ಕೆಳಗಿತ್ತುದು ನೋಡಾ. ವ್ಯೋಮದಲ್ಲಿ ಚರಿಸುವ ಸೋಮ ಸೂರ್ಯರೆಂದಡೆ ಹೇಮಗಿರಿಯ ಸಂಚ ತಪ್ಪದು ನೋಡಾ. ಭೂಮಿಯನೋಲ್ಲದೆ ಗಗನಕ್ಕೆ ಹಾರಿದವಂಗೆ, ಆವ್ಯೋಮದಲ್ಲಿ ನಿಲುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದೆಡೆಯುಂಟೇ? ಮಣ್ಣು ಮರನನುಳಿದು ತೋರುವ ಹಣ್ಣು ರುಚಿಯುಂಟೇ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರೊಳಗಿದು, ಸೀಮೆಯ ಮೀರಿದ ನಿಸ್ಸೀಮನು ಸಿದ್ಧರಾಮನೆಂಬ ಮಾತು ಅಂತಿರಲಯ್ಯ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ತಿಳಿದುಪ್ಪ ಗಟ್ಟಿದುಪ್ಪಕ್ಕೆ ಭೇದ ಉಂಟೇ? ದೀಪಕ್ಕೆ ದೀಪ್ತಿಗೆ ಭಿನ್ನ ಉಂಟೆ? ಆತ್ಮಕ್ಕೆಯೂ ದೇಹಕ್ಕೆಯೂ ಹಂಗುಂಟೇ? ಮಣ್ಣು ಮರನನುಳಿದು, ತೋರುವ ಹಣ್ಣು ರುಚಿಯುಂಟೇ? ನಮ್ಮ ಕೂಡಲಸಂಗನ ಶರಣರೊಳಗಿದು, ಸೀಮೆಯ ಮೀರಿದ ನಿಸ್ಸೀಮನು ಸಿದ್ಧರಾಮನೆಂಬ ಮಾತು ಅಂತಿರಲಯ್ಯ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಸತಿಯ ಸಂಗವತಿ ಸುಖವೆಂದರಿಂದಡೇನು, ಗಣಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ವಿವಾಹವಾಗದನ್ನಕ್ಕರ? ಕಣ್ಣು ಕಾಂಬುವೆಂದಡೆ, ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಂಬುವದೆ ದೀಪವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕರ? ಸೂರ್ಯನ ಪ್ರಕಾಶದಿಂದ ಕಂಡು, ತಾವೇ ಕೂಡೆನೆಂಬ ಜಗದ ನಾಣ್ಣುಡಿಯಂತಾಯಿತ್ತು. ಅಂಗವ ಬಿಟ್ಟು ಆತ್ಮನುಂಟೇ? ಶಕ್ತಿಯ ಬಿಟ್ಟು ಶಿವನುಂಟೇ? ಇದು ಕಾರಣ, ಸ್ಥೂಲ, ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಕಾರಣ ತನುತ್ರಯವಿರಲು, ಇಷ್ಟ ಪಾಣ, ಭಾವನೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧ ಬೇಡವೆಂದಡೆ, ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಪ್ರಮಥಗಣಂಗಳೊಪ್ಪುವರೇ? ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದವರ ಮುಖವ ನೋಡಲಾಗದಯ್ಯ ಪ್ರಭುವೇ.

೪. ಉಂಬರೆ ಬಂದು, ಬಾಯು ಮರೆದೆನೆಂದು, ಮೊರೆ ಇಡು ತಿಪ್ಪ ಅರಿಕೆಹೀನನ ತೆರನಂತಾಯಿತ್ತು. ಅರಿಕೆಯನರಿ ಎಂದು ಕುರುಹು ಕೊಟ್ಟೊಡೆ, ಆ ಕುರುಹು ಮರೆದು ಅರಿದೆನೆಂಬ ಕುರುಬನ ನೋಡಾ ಜಾಂಬೇಶ್ವರಾ.

೧೦. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಮಳ ಕಟ್ಟಿದಲ್ಲದೆ, ಎಲ್ಲಿಗೆ ಪರಿಮಳ ವೇಧಿಸದು. ದೇಹವಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸ್ಥಾಪಿಸಿದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗದು. ಇದು ಕಾರಣ ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿಯಾಗಬಾರದು, ಕಾಣಾ ಸಿದ್ಧರಾಮಯ್ಯ.

೧೧. ರತ್ನದೀಪ್ತಿಯಾದಡೇನು? ಬಂಧಿಸಿ ಕುಂದಣದಲ್ಲಿ ಸಂವಿರಬೇಕು. ಸ್ವಾದರಸ ರುಚಿಯನೀವ ಫಲನೆಂದಡೇನು, ವೃಕ್ಷನಿಲ್ಲದ ನ್ನಕ್ಕರ? ಚಿತ್ರಸೌಂದರ್ಯ ನೋಟಕ್ಕೆ ಸುಖನೆಂದಡೇನು, ಭಿತ್ತಿಯ ಪಟ ಮುಖ್ಯ ಸ್ಥಾನವಿಲ್ಲದನ್ನಕ್ಕರ? ಅಂಜನ ಸಿದ್ಧಿಯ ನಿಧಾನವ ಕಂಡಡೇನು, ಸಾಧನ ಕ್ರಿಯೆಯ ಸಾಧ್ಯವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳದನ್ನಕ್ಕರ? ಇದು ಕಾರಣ ಕಾಯದ ಕರಣಗಳಿಗೆ ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ, ನಿರವಯವಾದ ಜ್ಞಾನಯೋಗದ ಕೂಟ ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಇದು ಕಾರಣ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವೇ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಮತವು. ಇವೇ ವ.ಹಾ ಶೌಚವು. ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣರ ಮನ ಒಪ್ಪುವಂತೆ ಸಿದ್ಧರಾಮರಿಗೆ ಲಿಂಗ ಸಾಹಿತ್ಯವ ಮಾಡಾ, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ.

೧೨. ಗರಕವಿಲ್ಲಮರುಗಿಗೆ ಹಲಬರಂಜಿದವರುಂಟೇ? ಕೈದು ನಿಲ್ಲದ ಬಂಟಿ ಗರ್ಜಿಸಿದಡೆ ಅಂಜಿದವರುಂಟೇ? ಬಾಹ್ಯದೃಷ್ಟದ ಮಾತನಾಡಿದಡೆ ನೆಟ್ಟನೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯವನೇ? ಇದು ನಿಶ್ಚಯವಲ್ಲ ನಿಃಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ.

೧೩. ತಿಲದ ಮರೆಯು ತೈಲವನರೆದು ಕಾಂಬ ತೆರನಂತೆ, ಫಲದ ಮರೆಯು ರಸವ ಹಿಳಿದು ಕಾಂಬಸವಿಯು ರುಚಿಯಂತೆ, ತೆರೆಯು ಮರೆಯು ರೂಪ ತೆಗೆದು ಕಾಂಬಂತೆ, ಇಷ್ಟದ ಮರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ದೃಷ್ಟವ ಉಭಯ ನಿಶ್ಚಯಿಸಿವಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧಿ ನಿಃಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ.

೧೪. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬುದನಾರುಬಲ್ಲರು? ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೀಗ ದರ್ಪಣ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೀಗ ಪ್ರತಿಬಿಂಬ. ದರ್ಪಣ ಮಸುಳಿ

ಸಿದರೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬವ ಕಾಣಬಹುದೇ? ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣ ತೃಪ್ತಿ ಎಂಬರು ನೋಡಾ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಷೋಡಶೋಪಚಾರ ಮಸುಳಿಸಿದರೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ. ಕಾಣಬಹುದೇ? “ಇಷ್ಟಲಿಂಗಮ ವಿಶ್ವಸ್ಯ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಂತು ವರ್ಜಯೇತ್ | ದರ್ಪಣಂ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಾನಾಂ ಯಥಾ ರೂಪಂ ತಥಾ ಭವೇತ್” ಎಂದುದಾಗಿ, ಇದು ಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮದೇವ ಇಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣತೃಪ್ತಿಯಾದವನ ತೋರಿ ಬದುಕಿಸಯ್ಯ.

ಲಿಂಗದೇಹಿಯು ಪರಿಶುದ್ಧನು.

೧. ತನುವನು ಶ್ರೀಗುರು ಕ್ರಿಯಾದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ತನು ಗುಣವನು ಭಸ್ಮೀಕೃತವ ಮಾಡಿದ ಬಳಿಕ ದೃಶ್ಯ ಜಡ ತನುವಲ್ಲ. ಶಿವ ಸತ್ತ್ವಿಯಾ ಚಾರದ ಮೂಲ ತನುತ್ರಯವೇ ತನ್ನ ತನುವೆಂದರಿವುದು. ಶ್ರೀಗುರು ಮಂತ್ರದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಮನದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ಕಳೆದು ಮನಕ್ಕೆ ಘನ ನೆನಹು ಸಂಬಂಧಿಸಿದನಾಗಿ, ಮನ ನಿರ್ಮಲನಾಗಿ ಲಿಂಗಕೃತ್ಯಯ ವೆಂದರಿವುದು. ಶ್ರೀಗುರು ಜ್ಞಾನದೀಕ್ಷೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಶುಭಾವವ ಕಳೆದು ಅಖಂಡಿತ ಜ್ಞಾನಲಿಂಗ ಕಳೆಯು ತನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಾಥನೆಂದು ತಿಳುಹಿದನಾಗಿ ಪ್ರಾಣ ಮಲಿನವೆಂಬುದು ಪಶುಭಾವವ ಲ್ಲದೆ, ಲಿಂಗಭಾವವಲ್ಲ. ಈ ಸಂದೇಹ ಭ್ರಾಂತಿಯುಳ್ಳ ಕಾರಣ ಶ್ರೀವ ಹೊಲ್ಲ ಎನುತಿದ್ದೆನಯ್ಯ. ತಮ್ಮ ತಾವರಿದು ನಿಶ್ಚಯಿಸದಿದ್ದರೆ, ಮಾಣಲಿ. ಗುರು ಉಪದೇಶದಿಂದ ನಿಶ್ಚಯಿಸುವದು ಸಂದೇಹವಿಲ್ಲ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ಹಸ್ತಾಬ್ಜ ಮಥನದಿಂದೊತ್ತಿ, ಭಸ್ಮವ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಪಂಚಾಕ್ಷರಿ ಮರು ಜೀವಣಿಯ ಚಿತ್ತ ಶ್ರೋತ್ರದೊಳು ಧಾರೆಯ ನೆರೆಯಲು, ಆತ ನಿನ್ನಂತೆ ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೩. ಉರಿವ ಕೆಂಡದ ಮೇಲೆ ತೃಣವ ತಂದಿರಿಸಿದರೆ, ಆ ತೃಣವನಾಕಿಚ್ಚು ನುಂಗಿದಂತೆ, ಗುರುಚರಣದ ಮೇಲೆ ತನುವೆಂಬ ತೃಣವ ತಂದಿರಿಸಿದರೆ, ಆತನ ಸರ್ವಾಂಗವೆಲ್ಲವು ಲಿಂಗಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

೪. ಜಾತವೇದಿಯಲ್ಲಿ ಶೋಧಿಸಿ ಪುಟವಿಟ್ಟು ಬೂದಿಯಂತಾದೆ ನಯ್ಯ ನಿಮ್ಮನಾರಾಧಿಸಿ. ಅದೆಂತೆಂದೊಡೆ, “ ಜ್ಞಾನಾಗ್ನಿಸ್ಸರ್ವ ಕರ್ಮಾಣಿ ಭಸ್ಮಸಾತ್ಪುರುತೇ ಯಥಾ ” ಎಂದುದಾಗಿ ಕಾದಲೋಹದ ಮೇಲೆ ಉದಕವನೆರೆದಂತಾದೆನಯ್ಯ ಉರಿಲಿಂಗ ವೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

೫. ತನು ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬಾತ ಆಂಗದ ಮೇಲೆ ಲಿಂಗವ ಧರಿಸಲಾಗದು. ಮನ ಶುದ್ಧವಿಲ್ಲ ಎಂಬಾತ ಲಿಂಗವ ಹಿಡಿದು ಪೂಜೆಯ ಮಾಡಲಾಗದು ಪ್ರಾಣ ಮಲಿನವು ಎಂಬ ಪಶುಗಳಿಗೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಲ್ಲಿಯದೊ? ಇದು ಕಾರಣ ಆರು ಶೈವರಲ್ಲಿ ನಡೆವುತ್ತಿಪ್ಪರೆಲ್ಲ ಬಾರದ ಭವದಲ್ಲಿ ಬಪ್ಪದು ತಪ್ಪದು ಕಾಣಾನೀನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುತಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

ಲಿಂಗವೇ ಪತಿ ಎಂದು ಭಾವಿಸತಕ್ಕದ್ದು.

ಸತಿಪತಿ ಭಾವದ ವಚನಗಳು

೧. ಹರನೇ, ನೀನೇನಗೆ ಗಂಡನಾಗಬೇಕೆಂದು ಅನಂತಕಾಲ ತಪಸಿದ್ದೆ ನೋಡಾ. ಹಸೆಯ ಮೇಲಣ ಮಾತ ಬೆಸಗೊಳಲಟ್ಟಿದರೆ, ಶತಿಧರನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿದರೆಮ್ಮವರು. ಭಸ್ತವನೇ ಹೂಸಿ, ಕಂಕಣವನೇ ಕಟ್ಟಿದರು, ಚನ್ನ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ತನಗೆ ನಾನಾಗಬೇಕೆಂದು.

೨. ಪಚ್ಚೆಯ ನೆಲಗಟ್ಟು, ಕನಕದ ತೋರಣ, ವಜ್ರದ ಕಂಬ, ಪವಳದ ಚಪ್ಪರವನಿಕ್ಕಿ, ಮುತ್ತು ಮಾಣಿಕದ ಮೇಲುಕಟ್ಟು ಕಟ್ಟಿ, ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದರು. ನಮ್ಮವರೆನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದರು. ಕಂಕಣ, ಕೈದಾರ, ಸ್ಥಿರ ಸೇಸೆಯನಿಕ್ಕಿ ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನೆಂಬ ಗಂಡಗೆನ್ನ ಮದುವೆಯ ಮಾಡಿದರು.

೩. ಬಸವ ಬಂದಿಗಟ್ಟಿ, ಸಂಗಯ್ಯ ಮದುವಳಿಗ, ನಾನು ಮದುವಳಿಗೆ, ವಸುಧೆಯ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ನಿಬ್ಬಣೆಗರು. ಶುದ್ಧ ಶಿವಾಚಾರ ವೆಂಬ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಯಿತಾಗಿ, ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಮ ನೊಬ್ಬ ಆಚಳ, ನಾನು ನಿತ್ಯ ಮುತ್ತೈದೆ.

೪. ಜಗವೆಲ್ಲರಿಯಲು ಎನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡನುಂಟು. ಅನು ಮುತ್ತೈದೆ, ಅನು ನಿಷ್ಠೆ. ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯಂತಪ್ಪ ಎನಗೊಬ್ಬ ಗಂಡನುಂಟು.

೫. ಹುಟ್ಟಿದೆನು ಶ್ರೀಗುರುವಿನ ಹಸ್ತದಲ್ಲಿ. ಬೆಳೆದೆನು ಅಸಂಖ್ಯಾತರ ಕರುಣದಲ್ಲಿ. ಭಾವನೆಂಬ ಹಾಲು, ಸುಜ್ಞಾನವೆಂಬ ತುಪ್ಪ, ಪರಮಾರ್ಥವೆಂಬ ಸಕ್ಕರೆಯ ನಿಕ್ಕಿದರು ನೋಡಾ. ಇಂತಪ್ಪ ತ್ರಿವಿಧಾವ್ಯುತವನು ದಣಿಯೆರೆದು ಸಲಹಿದಿರೆನ್ನ. ವಿವಾಹವ ಮಾಡಿದಿರಿ. ಸಯವಪ್ಪ ಗಂಡಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರಿ. ಕೊಟ್ಟು ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಲೆಂದು ಅಸಂಖ್ಯಾತರೆಲ್ಲರು ನೆರೆದು ಬಂದಿರಿ. ಬಸವಣ್ಣ ಮೆಚ್ಚಲು ಒಗತನವ ಮಾಡುವೆ

ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಕೈವಿಡಿದು ನಿಮ್ಮ ಮಂಡೆಗೆ ಹೊವತಾಹೆನ
ಲ್ಲದೆ, ಹುಲ್ಲ ತಾರೆನು. ಅವಧರಿಸಿ. ನಿಮ್ಮಡಿಗಳೆಲ್ಲರು ಮರಳಿ ಬಿಜ
ಯಂಗೈವುದು ಶರಣಾರ್ಥಿ.

೬. ಎನ್ನ ನಲ್ಲನು ಒಲ್ಲನೆಂದು ಕಳುಹಿದಡೆ, ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅರಸು
ವೆನವನ. ಗಂಗೆಯ ನೋನೆನು. ಗೌರಿಯ ನೋನೆನು. ಇಲ್ಲಿಯೇ
ಅರಸುವೆನವ್ವಾ. ಎನ್ನಂತರಂಗದ ಆತ್ಮ ಜ್ಯೋತಿಯೇ ಉರಿಲಿಂಗ
ದೇವ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಅರಸುವೆನವ್ವಾ.

೭. ಸಾವಿಲ್ಲದ, ಕೇಡಿಲ್ಲದ, ರೂಹಿಲ್ಲದ ಚಲುವನವ್ವಾ. ಎಡೆ
ಇಲ್ಲದ, ತೆರೆಹಿಲ್ಲದ, ಕುರುಹಿಲ್ಲದ ಚಲುವಂಗಾನೊಲಿದೆ, ಎಲೆ ಅವ್ವಾ.
ನೀ ಕೇಳಾ ತಾಯೆ. ಭವವಿಲ್ಲದ, ಭಯವಿಲ್ಲದ, ನಿರ್ಭಯ ಚಲುವಂಗೆ
ಕುಲಸೀಮೆ ಇಲ್ಲದ ನಿಸ್ಸೀಮೆ ಚಲುವಂಗೆ ನಾನೊಲಿದೆ. ಇದುಕಾರಣ
ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಚಲುವ ಗಂಡನೆನಗೆ. ಈ ಸಾವ ಕೆಡುವ ಗಂಡ
ರನೊಯ್ದು ಒಲೆಯೊಳಗಿಕ್ಕು.

೮. ಒಬ್ಬನೆ ಗರುವನು, ಇವನೊಬ್ಬನೆ ಚಲುವನು, ಇವನೊ
ಬ್ಬನೆ ಧನಪತಿ, ಕೇಳಾ ಕೇಳದಿ. ಅವಗೆ ಹಿರಿಯರಿಲ್ಲ, ಅವಗೆ ಒಡೆಯರಿಲ್ಲ.
ಇಂತಪ್ಪ ನಲ್ಲನು ಲೇಸು ಕಾಣೆನಗೆ. ನೀವೆಲ್ಲ ಒಂದಾಗಿ ಹಿಡಿದು
ಬಡಿದರೆ, ಬಿಡಿಸುವ ಈ ನಲ್ಲ ಲೇಸು ಉರಿಲಿಂಗದೇವನು.

೯. ಅತ್ತಿ ಮಾಯೆ, ಮಾವ ಸಂಸಾರಿ, ಮೂವರು ಮೈದುನರು
ಹುಲಿಯಂತವರು. ನಲ್ಲನು ನೆಗೆವೆಣ್ಣು ಕೆಳದಿಯರ ಭಾವದಲಿರು
ವನು. ಇವದೇವನಲ್ಲ. ಅತ್ತಿಗೆಯರ ಮೀರಲಾರೆನು. ತೊತ್ತುವಿನ
ಕಾವಲು. ಹೇಳುವರೆ ಕೇಳು. ಕರ್ಮವೆಂಬ ಗಂಡನ ಬಾಯೆಟೊಣೆದು
ಹಾದರವನಾಡುವೆನು ಹರನ ಕೂಡೆ. ಮನವೆಂಬ ಸಖಿಯ ಪ್ರಸಾದ
ದಿಂದ ಅನುಭಾವ ಕಲಿತೆನು ತಿವನೊಡನೆ. ಕರಚಲ್ವ ಶ್ರೀಶೈಲ ಚನ್ನ
ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ಸಜ್ಜನ ಗಂಡನ ಮಾಡಿಕೊಂಬೆ.

೧೦. ಸಂಸಾರವೆಂಬ ಶ್ವಾನನಟ್ಟು ಮೀಸಲ ಬೀಸರವ ಮಾಡದಿ
ರಯ್ಯು! ಎನ್ನ ಚಿತ್ತವು ನಿಮ್ಮ ಧ್ಯಾನವಯ್ಯು! ನೀನಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನು

ನಾನರಿಯೆ. ಕೆನ್ನೆಯಲ್ಲಿ ಕೈವಿಡಿದೆನು. ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ನೆರೆದೆನು. ಮನ್ನಿಸು ಕಂಡಯ್ಯು. ಮಹಾಲಿಂಗನೇ ಸತಿಯಾನು, ಪತಿನೀನು. ಮನೆಯೊಡೆಯ ಮನೆಯನೆ ಕಾಯ್ದಿರ್ಪಂತೆ, ನೀ ಎನ್ನ ಮನವ ಕಾದಿರ್ಪ ಗಂಡನೈ. ನಿಮಗೋತ ಮನವ ಅನ್ಯಕ್ಕೆ ಹರಿಸಿದರೆ ನಿಮ್ಮಭಿಮಾನಕ್ಕೆ ಹಾನಿ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ.

ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಾಮರಸ್ಯ ಭಾವದಿಂದ ಆಚರಿಸುವದು.

೧. ಅಂಗವು ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧವಾದವರ, ಲಿಂಗವೆಂದೇ ಕಾಂಬುದು. “ಕೇಟೋಪಿ ಭ್ರಮುರಾಯತೆ” ಎಂಬ ನ್ಯಾಯದಂತೆ ಅಂಗ ಲಿಂಗ ಸೋಂಕೆ ಲಿಂಗವಾಯುತ್ತಾಗಿ, ನೀವೆಂದೇ ಕಾಂಬುದು. ಲಿಂಗ ಮುಂತಾಗಿಯೇ ನಡೆ, ಲಿಂಗಮುಂತಾಗಿಯೇ ನುಡಿ, ಲಿಂಗಮುಂತಾಗಿಯೇ ನೋಡುವರಾಗಿ, ಅಂಗೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬುದಿಲ್ಲ, ಅವೆಲ್ಲವೂ ಲಿಂಗೇಂದ್ರಿಯಂಗಳಾದವಾಗಿ. ಕಾರಣ ಲಿಂಗವೆಂದೇ ಕಾಂಬುದು. ಗ್ರಂಥ|| ಸರ್ಪದಷ್ಟಸ್ಯಯದ್ವೇಹಂ ತದ್ವೇಹಂ ವಿಷದೇಹವತ್|| ಎಂದು ದಾಗಿ, ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗ ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ.

೨. ಜ್ಯೋತಿ ಮುಟ್ಟಿದ ಬತ್ತಿ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಯೋತಿಯಪ್ಪವಯ್ಯು. ಸಾಗರವ ಮುಟ್ಟಿದ ನದಿಗಳೆಲ್ಲ ಸಾಗರವಪ್ಪವಯ್ಯು. ಪ್ರಸಾದ ಮುಟ್ಟಿದ ಪದಾರ್ಥವೆಲ್ಲ ಪ್ರಸಾದವಪ್ಪವಯ್ಯು. ಲಿಂಗವ ಮುಟ್ಟಿದ ಅಂಗವೆಲ್ಲ ಲಿಂಗವಪ್ಪವಯ್ಯು. ಸಕಳೇಶ್ವರದೇವಾ, ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟಿದವ ರೆಲ್ಲ ನಿಮ್ಮಂತಪ್ಪರಯ್ಯು.

೩. ಘಟವನೊಡೆದು ಬಯಲ ನೋಡಲದೇಕೆ? ಘಟದೊಳಗಿ ಪ್ಪದೇ ಬಯಲೆಂದರಿದಡೆ ಸಾಲದೇ? ಪಟವ ಹರಿದು ತಂತುವ ನೋಡಲದೇಕೆ? ಆ ಪಟವ ತಂತುವೆಂದರಿದಡೆ ಸಾಲದೇ? ಕಟಕವ

ಮುರಿದು ಕಾಂಚನವ ನೋಡಲವೇಕೆ? ಆ ಕಟಕವೇ ಕಾಂಚನವೆಂದರಿದಡೆ ಸಾಲವೇ? ತನ್ನನಳಿದು ಘನವ ನೋಡಲವೇಕೆ? ತಾನೇ ಘನವೆಂದರಿದಡೆ ಸಾಲದೆ ಹೇಳಾ ರಾಮನಾಥ?

೪. ತಾ ಮಿಥ್ಯನಾದ ಮತ್ತೆ ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ತನಗೆ ಮಿಥ್ಯೆ. ತಾ ತಥ್ಯನಾದ ಮತ್ತೆ ಜಗವೆಲ್ಲವೂ ತನಗೆ ತಥ್ಯ. ಅಂಗಯ್ಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಯ್ಯುವ ನೋಡದೆ ಅಲಗು ಕೆಟ್ಟಿತ್ತೆಂದು ಹಲುಬುವನಂತಾಗದೆ, ತನ್ನ ತಾ ಮರೆದು ಅನ್ಯರ ದೆಶೆಯಿಂದ ತನ್ನ ಕೇಳುವನಂತಾಗದೆ, ತನ್ನ ನಿಜವ ಅರಿವ ಮರೆಯದೆ, ಇದು ಕಾಲಕರ್ಮ ವಿರಹಿತ ತ್ರಿಪು ರಾಂತಕ ಲಿಂಗದೊಳಗಾದವನ ಇರವು.

ಲಿಂಗದ ಕ್ರಮ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯು.

೧. ಭಕ್ತನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯ ಮೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ. ಯುಕ್ತನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ. ಪಾರಿ ಶರಣನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ. ಎಡ ಹುವ ಗುಳಿಗಳ ದಾಂಟಿ ಬರಬರ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯ. ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ ನಿಮ್ಮಿಂದಧಿಕನೆನಿಸುವೆನಯ್ಯ.

೨. ಆಚಾರಲಿಂಗವಿಡಿದು ಅನುಭಾವಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ. ಅನುಭಾವ ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಮಾರ್ಗ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ. ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವಿ ಡಿದು ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯಾ ಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ. ಮೀರಿದ ಕ್ರಿಯಾಲಿಂಗವಿಡಿದು ಕ್ರಿಯಾನಿಷ್ಟತ್ತಿಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ. ಲಿಂಗಜಾತಃ ಲಿಂಗಬೀಜಂ ಎಂದುದಾಗಿ, ಇದುಕಾರಣ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಲಿಂಗಸಿದ್ಧಿ.

೩. ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಲಿಂಗಮಾಹೇಶ್ವರನೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಲಿಂಗವಿ ಡಿದು ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿ ಎನಿಸಿಕೊಂಬೆ. ಲಿಂಗವಿಡಿದು ಲಿಂಗವೆನಿಸಿಕೊಂಬೆ ನಯ್ಯ. ಅರಿವರತ ಕ್ರಿಯಾನುಭಾವವಿಡಿದು ಮೀರಿ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗ ತಾನಾದ.

೪. ಸಣ್ಣ ನನೆಯೊಳಗಣ ಪರಿಮಳವ ಹೊರೂಸಿಸಿ ಇದಿರಿಗೆ ಆರುಹಿಸ ಬಲ್ಲುದೇ ವಾಯು? ಕೊಡಗೂಸಿನೊಳಗಣ ಮೊಲೆ ಮುಡಿಯ ಹಡೆದ ತಾಯಿ ತಂದೆಗಳಿಂದಡಿ ಕಾಣಿಸಿ ಕೊಡಬಲ್ಲರೇ ಕಾಂಬುವರ ಕಣ್ಣಿಗೆ? ಪಕ್ಷ್ಯಕ್ಕಲ್ಲದೆ ಪರಿಣಾಮ ಕಾಣಿಸದು ಕಾಣಾ ರಾಮನಾಥಾ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸ್ವರೂಪು.

೧. ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣವನಿಲಿಸಿ, ಪ್ರಾಣದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವನಿರಿಸಿ, ನೆನೆ ವೃತ್ತಿದ್ದ ಕಾರಣ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಆ ಲಿಂಗ ಸರ್ವ ಕರಣಗಳ ವೇಧಿಸಿ, ಕರಣಗಳು ಲಿಂಗ ಕರಣಗಳಾದ ಕಾರಣ, ಒಳಗೆ ಕರತ ಳಾಮುಕಕದಂತೆ ಲಿಂಗ ನೆಲೆಗೊಂಡಿತ್ತಾಗಿ ಹೊರದೆನೆಂದು ಅರಿಯನು ನಿಜಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರಾ, ನೀವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವಾಗಿ.

೨. ಎನ್ನ ಮನದ ಕೊನೆಯ ಮೇಲೆ ಅಂಗವಿಲ್ಲದ ರೂಪನ ಕಂಡು, ನಾನು ಬೆರಗಾದೆ. ಅಂತರಂಗದ ಅತ್ಮನೊಳಗೆ ಅನಿಮಿಷ ನಿಜೈಕ್ಯ ಗುಹೇಶ್ವರಲ್ಲಯ್ಯನ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನು.

೩. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ಆವರಿಸಿ, ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ತೋರಿದೆ. ಕಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರುತಿಯಾಗಿ, ಮನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ತೊಳ ಗುವೆ. ಎನ್ನ ಬ್ರಹ್ಮರಂಧ್ರದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಜ್ಯೋತಿ ನೀನೇ ಉರಿಲಿಂಗ ದೇವನವ್ವಾ.

೪. ಅಂತರಂಗದಲ್ಲಿ ನಿರ್ಮಲ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವ ನರಿಯದೆ ಬಹಿರಂಗದಲ್ಲಿ ಬಳಲುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲಾ! ಒಳಗೆ ತೊಳಗಿ ಬೆಳಗಿ ತೋರುವ ಚಿದಾಕಾಶ ಪರಬ್ರಹ್ಮ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನು ಅವರೆತ್ತ ಬಲ್ಲರು? ಮಹಾನುಭಾವದಿಂದ ತಿಳಿದು ನೋಡಲು, ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ತೋರು

ತ್ತಿದೆ! ಹೇಳಿ ಹೇಳಿಹೆನೆಂದಡೆ, ನುಡಿಗೊಳಗಾಗದು. ತಿಳಿದು ನೋಡಲು ತಾನಲ್ಲದೆ, ಮತ್ತೀನೂ ಇಲ್ಲ. ಅದೇ ಪ್ರಾಣಮಯಲಿಂಗ ತಾನೇ ನಿಜ ಗುರು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸಿದ್ಧಲಿಂಗೇಶ್ವರನು.

೫. ದೀಪದೊಳಗೆ ವ್ಯಾಪಿಸಿಕೊಂಡಿರ್ಪುದು ಒಂದೇ ಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಾ. ಅದು ರೂಪಲ್ಲ, ನಿರೂಪಲ್ಲ. ಸರ್ವ ವ್ಯಾಪಾರವ ಹೊಂದಿದ ಸ್ವಯಂ ಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಾ. ಅದೇ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಪರತರ ಪರಮಾನಂದ ಪರಂಜ್ಯೋತಿ ನೋಡಾ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೬. ಆಗ್ನಿ ದಿಟವೆಂದರೆ, ತಾ ಹುಸಿ ಕಾಷ್ಠವಿಲ್ಲದೆ. ಕಾಷ್ಠದಲ್ಲಡಗಿ ಸುಡದಿಷ್ಟು ಭೇದವನರಿತಡೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಎಂದೆಂಬೆನೆಂದ ನಂಬಿಗ ಚೌಡಯ್ಯ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಗಳ ಸಂಬಂಧ.

೧. ಪಥದೊಳಗಣ ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯ ಪೂಜಿಸಿ, ಸ್ವಯಂಭುವನರಿದು ದಿಲ್ಲ. ಅದನರಿಸಿ ಕಂಡುದಿಲ್ಲ. ಸ್ವಯಂಕೃತ ವಚನಕೃತ ವಿರೋಧವಿಲ್ಲದೆ, ಉಭಯವಳಿದು ನಿಂದ ನಿಜಗುಣಿ ಯೋಗಿಯ ಯೋಗೇಂಬುದಿಲ್ಲ.

ಅರ್ಥಃ—ಮಾರ್ಗಕ್ರಿಯೆಲ್ಲಿ ನೆಲೆಗೊಂಡಿಷ್ಟು ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಭಿನ್ನ ವಿಟ್ಟು ಪೂಜೆಯಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವನರಿದುದಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನು ಶ್ರುತ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಹುಡುಕಿ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೂ ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಅಂಗಲಿಂಗ, ಮನ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಭಿನ್ನತೆಯಳಿದು, ಲಿಂಗವು ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಲ್ಲಿ, ಮನವು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಶರಣನ ಶಿವ ಯೋಗವೆಂಬುದು ಭಿನ್ನವಿಲ್ಲವೆಂಬುದರ್ಥ.

೨. ತನುವಿನಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂಬರು. ಆತ್ಮನ ನೆನಹಿನಲ್ಲಿಪ್ಪುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದೆಂಬರು. ಇಂತೀ ಘಟಾತ್ಮಕ್ಕೆ ಉಭಯಲಿಂಗ ಉಂಟೇ? ಹೊರಗಣ ಅತ್ತಿ ಚರ್ಮಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಅಸುವ ಕಲ್ಪಿಸಬಹುದೇ? ಒಳಗಣ ಕರುಳು ಮಜ್ಜೆ ಮಾಂಸಕ್ಕೆ ಬೇರೊಂದು ಅಸುವಿನ ಕಲೆಯುಂಟೇ? ಇದಕ್ಕೆ ದೃಷ್ಟವ ಕಂಡಡೆ, ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣವೆಂಬುದಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟು. ಅದು ಆಚೇತನವಪ್ಪದೊಂದು ಸಾವಯವ, ಚೇತನವಪ್ಪದೊಂದು ನಿರವಯವ. ಸಾವಯವ ನಿರವಯವವೊಳಗಡಗಿ ಕುರುಹಾದ ಭೇದ ಆ ಕಾಯದ ಒಳಹೊರಗಿನ ನೋವಿನ ಭೇದದಂತೆ. ಉಭಯವನರಿದಾತ್ಮ ಒಂದೇಯಾಗಿ, ಕಾಯದ ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೆಂದು, ಆತ್ಮನ ಅರಿವೆಂದು ಎರಡೆನಿಸುವ ಲಿಂಗವೆಂಬುದೊಂದು ಕುರುಹಿಲ್ಲ. ಅದು ಏಕಮೇವ ಸ್ವರೂಪು, ಅದು ಚಿದ್ಧನ ಸ್ವರೂಪು. ಅದು ಘಟಿ ಮಠವೊಳಗೆ ಗ್ರಹಿಸಿಪ್ಪ ಬಯಲಿನ ಇರವಿನ ಪರಿಯಂತೆ. ಎನ್ನಯ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಇಮ್ಮಡಿ ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಲಿಂಗವು ಆತ್ಯತಿಷ್ಠದ್ದಶಾಂಗುಲನಾಗಿಪ್ಪನು.

೩. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂದು ವಿಭೇದಿಸುವಲ್ಲಿ, ಕುಸುಮದ ಗಿಡುವಿಗೆ ವಾಸನೆಯುಂಟೆ, ಕುಸುಮಕಲ್ಲದೆ? ಅದು ಗಿಡುವಿಡಿದಾದ ಕುಸುಮವೆಂದರಿದು, ಗಿಡುವಿನ ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಕುಸುಮದ ನಲಿವು, ಸುಗಂಧದ ಬೆಳೆ. ಭಕ್ತಿಗೆ ಕ್ರಿಯೆ, ಕ್ರಿಯೆಗೆ ಶ್ರದ್ಧೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಗೆ ಪೂಜೆ, ಪೂಜೆಗೆ ವಿಶ್ವಾಸ, ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ವಸ್ತು ತನ್ಮಯವಾಗಿಪ್ಪುದು. ಇದು ತೂರ್ಯ ಭಕ್ತಿಯ ಇರವು, ಎನ್ನಯ್ಯ ಪ್ರಿಯ ಇಮ್ಮಡಿ ನೀಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ಲಿಂಗವ ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೂಡುವ ಕೂಟ.

೪. ಅಂಗಕ್ಕೆ ಕುರುಹೆಂಬುದೊಂದು ಲಿಂಗ, ಆತ್ಮಗೆ ಅರುಹೆಂಬುದೊಂದು ಲಿಂಗ, ಪರುಷ ಲೋಹದಂತೆ ಕೂಡುವನ್ನಬರ ಉಭಯನಾಮರೂಪಾಯಿತ್ತು. ಕೂಡಿದಮೇಲೆ ಪರುಷವೆಂಬ ನಾಮವಿಲ್ಲ, ಲೋಹವೆಂಬ ಕುರುಹಿಲ್ಲ, ಹೇಮವೆಂಬ ನಾಮನಾಯಿತ್ತು. ಇಷ್ಟ ಪ್ರಾಣ ಹಾಗಾದಲ್ಲಿ, ಮನ ಸಂದಿತ್ತು ಮಾರೇಶ್ವರಾ.

೫. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆನುತಿದ್ವರು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಸಂಧಿಯ ನಾರುಬಲ್ಲರಯ್ಯ? ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನರಿವಡೆ, ಅನಿಷ್ಟಪರಿಹರಿಸಬೇಕು ನೋಡಾ. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರಿವಡೆ, ಪ್ರಸಂಚನಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಬೇಕು ನೋಡಾ. ಇಷ್ಟಪ್ರಾಣ ಒಂದೇ ಎಂದರಿದು ಒಡವೆ ರಿಸಿದಬಳಕ, ಜಾಗ್ರತ್ ಸ್ವಪ್ನ ಸುಷುಪ್ತಿ ಇಂತೆಂಬ ತ್ರಿವಿಧಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೇನನೂ ತೋರಲಾಗದು ನೋಡಾ. ಆ ಮಹಾತ್ಮನು ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಮೂರ್ತಿ ಕಾಣಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೬. ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಒಂದು ಎಂಬ ಮಿಟ್ಟಿಯ ಭಂಡರ ಮಾತ ಕೇಳಲಾಗದು. ಅಂಗಣದೊಳಗೊಬ್ಬ ಗಂಡ, ಮನೆಯೊಳಗೊಬ್ಬ ಗಂಡ, ಹಿತ್ತಿಲೊಳಗೊಬ್ಬ ಗಂಡನೆಂಬ ಸತಿಯರ ಲೋಕದ ಮಾನವರು ಮೆಟ್ಟಿ ಮೂಗ ಕೊಯ್ಯದೆ ಮಾಣ್ಣರೇ ಆಯ್ಯ? ಲಿಂಗತ್ರಯವೆಂದು ತೋರಿದರಾರು? 'ಲಿಂಗಮೇಕಂ ಪರಂ ನಾಸ್ತಿ' ಎಂದು ಸದ್ಗುರುಸ್ವಾಮಿ ಅರುಹಿದನಾಗಿ ಷಟ್ ತ್ರಿಂಶತ್ ತತ್ವಕ್ಕೆ ಆಲಯನಂಥ ಮಹಾಲಿಂಗದ ಬೆಳಗು ಕರಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ಮನಸ್ಥಲದಲ್ಲಿ ವೇದ್ಯವಾದಬಳಕ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗ ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮುಷ ಶರಣಿಗೆ.

ಇಷ್ಟಲಿಂಗದಿಂದ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗದ ಅರಿಕೆ.

೧. ಇಷ್ಟಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವೆಂಬ ಮಿಟ್ಟಿಯ ಭಂಡರ ಮಾತಕೇಳಲಾಗದು. ಇಷ್ಟಲಿಂಗವನು ಕಾಯವನು ಮೆಟ್ಟಿ ಹೂಳು ವಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಹ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ಇನ್ನಾವುದೋ ಲಿಂಗವು? ಇಷ್ಟಲಿಂಗ ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗವನರಿಯದವರು ಕೆಟ್ಟ ಕೇಡಿಗೆ ಕಡಿ ಇಲ್ಲ ಗುಹೇ ಶ್ವರಾ.

೨. ಗೋವಿನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಘೃತವಿದ್ದಡೇನೋ? ಆ ಗೋವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯಾಗಲು ಬಲ್ಲದೇ? ಅದು ಕಾರಣ ಆ ಗೋವ ಪೋಷಿಸಿ ಕರೆದು ಕಾಸಿ, ಘೃತವ ಮಾಡಿ, ಗೋವಿಗೆ ಕುಡಿಯಲೆರೆ ದಡಿ ಆ ಗೋವು ದಿನ ದಿನಕ್ಕೆ ಪುಷ್ಟಿಯಹುದಲ್ಲದೆ, ಅದು ಹೇಗೆಂದಡಿ ಹಾಗೆ ತನ್ನಲ್ಲಿ ವಸ್ತುವಿದ್ದಡೇನೋ, ವಸ್ತುವ ಗುರುಮುಖದಿಂದ ಕರ ಸ್ಥಲಕ್ಕೆ ಪಡೆದು ಸತ್ಪ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ವೇಧಿಸಿದಲ್ಲದೆ, ಪ್ರಾಣ ಲಿಂಗವಾಗದು. ಕೂಡಲ ಚನ್ನಸಂಗಯ್ಯನಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟಲಿಂಗದ ಸತ್ಪ್ರಿಯೆಯಿಂದ ಪ್ರಾಣಕ್ಕೆ ವೇಧಿಸಿ, ತಾನೆಂಬ ಅನಿಷ್ಟವ ತೊಲಗಿಸಿದಲ್ಲದೆ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸಂಬಂಧವಾಗಬಾರದು.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸ್ವರೂಪು

೧. ಹರಿವ ನದಿಗೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಕಾಲು. ಉರಿವಗ್ನಿಗೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ನಾಲಿಗೆ. ಬೀಸುವ ಗಾಳಿಗೆ ಮೈಯ್ಯೆಲ್ಲ ಕೈ. ಗುಹೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮ ಶರಲಿಂಗೇ ಸರ್ವಾಂಗ ಲಿಂಗ.

೨. ಇಹಲೋಕದಲ್ಲಿ ಲಿಂಗವ ಪೂಜಿಸಿ ಪರಲೋಕದ ಪದವ ಬಯಸುವನಲ್ಲ ನೋಡಾ! ಇಹಪರವನೋಳಕೊಂಡ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಲಿಂಗವು ತನ್ನ ಸರ್ವಾಂಗದಲ್ಲಿ ಸನ್ನಿಹಿತವಾಗಿರಲು, ಆ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ತನ್ನಂಗವ ಬೆರಿಸಿ, ಆ ಶುದ್ಧ ಪರಮಾತ್ಮಲಿಂಗವೇ ಗೂಡಾಗಿಪ್ಪ ಲಿಂಗನಿಷ್ಠನು ನೋಡಾ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುತಿಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರಾಣವೇ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಅಂಗ ಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು. ಗುಹೇಶ್ವರ ಲಿಂಗದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಾಂಗ ಪ್ರಾಣಲಿಂಗ ಸ್ವಾಯತವಾಯಿತ್ತು ಕಾಣಾ ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ.

೪. ದೇಹವೆಂಬ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಿಂಗವೆಂಬರಸು ಮನವೆಂಬ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡು ಅಂತಃಕರಣಂಗಳೆಂಬ ಪರಿಚಾರಕರ ಕೈಯಿಂದ ಪಂಚೇಂದ್ರಿಯಂಗಳೆಂಬ ಪರಿವಾಣದಿಂದ ಶಬ್ದ ಸ್ಪರ್ಶ ರೂಪ ರಸ ಗಂಧಂಗಳೆಂಬ ಪದಾರ್ಥಂಗಳನು ಎಡೆ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಸವಿವುತ್ತು ಆನಂದವೇ ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿದ್ದ ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರನು.

೫. ಎನ್ನ ಪಾದವೇ ಪಾದಶಿಲೆಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಕಾಲೇ ಕಡಹದ ಕಂಬಗಳಾಗಿ, ಎನ್ನ ತೊಳೇ ನಾಗವೇದಿಗೆಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಅಸ್ತಿಯೇ ಸುತ್ತಳ ಜಂತಿಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಅಧರವೇ ಒಳ್ಳಿಹ ಬಾಗಿಲಾಗಿ, ಎನ್ನ ಗುರು ಕರುಣವೇ ಲಿಂಗವಾಗಿ, ಎನ್ನಂಗವೇ ರಂಗಮಧ್ಯವಾಗಿ, ಎನ್ನ ಹೃದಯ ಕಮಲವೇ ಪೂಜೆಜಾಗಿ, ಎನ್ನ ಕಿವಿಗಳೇ ಕೀರ್ತಿಮುಖವಾಗಿ, ಎನ್ನ ನೆನೆವ ನಾಲಿಗೆಯೇ ಗಂಟೆಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಶಿರವೇ ಸುವರ್ಣ

ಕಲಶವಾಗಿ, ಎನ್ನ ನಯನವೇ ಕುಂದದ ಜ್ಯೋತಿಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ಚರ್ಮವೇ ನಿರ್ಮಲ ಹೊದಿಕೆಯಾಗಿ, ಎನ್ನ ನೆನಹೇ ನಿನಗೆ ಉಪಾಹಾರವಾಗಿ ಗುರುಪುರದ ಮಲ್ಲಯ್ಯನಿಂದನಾಗಿ.

೬. ಉಕ್ಕವರು ಶಿವಾಲಯವ ಮಾಡುವರು. ನಾನೇನು ಮಾಡುವೆನಯ್ಯ? ಬಡವನಯ್ಯ. ಎನ್ನ ಕಾಲೇ ಕಂಭ, ದೇಹವೇ ದೇಗುಲ, ಶಿರ ಹೊನ್ನ ಕಲಶವಯ್ಯ ನೋಡಯ್ಯ! ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯ ಕೇಳಯ್ಯ, ಸ್ಥಾವರಕೃಳಿವುಂಟು, ಜಂಗಮಕೃಳಿವಿಲ್ಲ.

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಆಚರಣೆ.

೧. ಸುಗುಣವೇ ಲಿಂಗಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯ. ದುರ್ಗುಣವೇ ವಾಯು ಪ್ರಾಣಿಯಯ್ಯ. ಸುಗುಣ ನಿರ್ಗುಣವೆಂಬುಭಯವನತಿಗಳೆದು ಸುಖ ದುಃಖಾದಿಗಳ ಸಮಾನಂಗಂಡು, ಹಾಸ್ಯ, ವಿಸ್ಮಯ, ವಿರಹ, ಕರಣ ಹೇಸಿಕೆ ಇಂತೀ ಪ್ರಾಣದ ವಿಷಯ ಭ್ರಾಂತಿಗಳನತಿಗಳೆದು, ಪ್ರಾಣದ ಪೂರ್ವಾಶ್ರಯವ ನಳೆದು, ಲಿಂಗದ ನೆನಹು ಸಂಬಂಧಿಸಿ, ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣವಾಗಿರಬಲ್ಲಡೆ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಸ್ಥಲವೆಂಬಿನಯ್ಯ, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುತಿನ ಸಿವ್ವೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ಸರ್ಪನ ಸಲಹಿದಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷವ ಸಲಹಲುಂಟೀ? ಸಸಿ ವೃಕ್ಷಗಳ ಸಲಹುವಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಫಲವ ಸಲಹಲುಂಟೀ? ಕ್ರಿಯೆ ನಿರ್ಧರವಾದಲ್ಲಿ, ಆಚಾರಕ್ಕೆ ಅಂಕುರ. ಆಚಾರ ಅಂಕುರವಾದಲ್ಲಿ ದಿವ್ಯಜ್ಞಾನ ಪಲ್ಲವಿಸಿತ್ತು. ಆ ಪಲ್ಲವದ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಪರತರವಸ್ತು ಫಲವಾಗಿ, ತೊಟ್ಟು ಹರಿದು ಬಿದ್ದ ಹಣ್ಣು ಅಭೇದ್ಯ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಯಿತ್ತು. ಇಂತೀ ಭಾವದ ಭ್ರಮೆಯ ಕಳೆದು, ಜೀವ ವಿಕಾರವ ಹಿಂಗಿ, ನಾ ನೀನೆಂಬ ಉಭಯದ ಗುಟ್ಟು ಏನೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಿಂದುದು

ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ಸಂಬಂಧ. ಆ ಸಂಬಂಧವ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ನಿಂದುದು ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಿಯ ತೃಪ್ತಿ. ಇಂತೀ ನಿಜದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಾವಾಗಬಲ್ಲಡಿ, ಆತನೇ ಐಕ್ಯಾನುಭಾವಿ ನಿಕಿಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೩. ಮೂಲದ್ವಾರದ ಬೇರ ಮೆಟ್ಟಿ, ಭೂಮಂಡಲವ ನೇರಿದೆ ಆಚಾರದ ಬೇರ ಹಿಡಿದು, ಐಕ್ಯದ ತುದಿಯನೇರಿದೆ. ವೈರಾಗ್ಯದ ಸೋಪಾನದಿಂದ ಶ್ರೀಗಿರಿಯ ನೇರಿದೆ. ಕೈವಿಡಿದು ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳು ಚನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

೪. ಲಿಂಗವೇ ಪ್ರಾಣ, ಪ್ರಾಣವೇಲಿಂಗ, ಅನ್ಯತ ಪಂಚಾಕ್ಷರಂಗಳ ಪಂಚಾವೃತದಿಂ ಮಜ್ಜನಕ್ಕೆರೆವ. ಆ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮನವೇ ಪುಷ್ಪ, ಬುದ್ಧಿಯೇ ಗಂಧ, ಚಿತ್ತವೇ ನೈವೇದ್ಯ, ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಆರೋಗಣೆಯ ಮಾಡಿಸಿ, ಪರಿಣಾಮದ ವಿಳೆಯವನಿತ್ತು, ಸ್ನೇಹದಿಂ ವಂದನೆಯಂ ಮಾಡಿ, ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಬಹಿರಂಗದ ಪೂಜೆಯಲಿ ಅಂತರಂಗದ ಪೂಜೆಯ ಮಾಡುವದು. ಪ್ರಾಣಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಅಂತರಂಗದ ವಸ್ತುವನೆಲ್ಲವ ತಂದು, ಬಹಿರಂಗದ ವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ, ಲಿಂಗಾರ್ಚನೆಯ ಮಾಡಲು, ಅಂತರಂಗ ಬಹಿರಂಗ ಭರಿತವಾಗಿವನು ಉರಿ ಲಿಂಗ ವೆದ್ವಿಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

సా మ ర స్వ
భాగ శి

ಸಾಮರಸ್ಯ

ಮೋಕ್ಷ.

೧. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ತೋರುವ ಇಂದ್ರಜಾಲವಡಗುವದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೇ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ರಯ ಉಂಟೇನಯ್ಯ? ಗಾಳಿಯಿಂದ ತೋರಿದ ಸುಳಿಗಾಳಿಯಡಗುವದಕ್ಕೆ ಗಾಳಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ರಯ ಉಂಟೇ ಆಯ್ಯ? ಅಗ್ನಿಯಲ್ಲಿ ತೋರಿದ ಕಿಡಿಗಳು ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ರಯ ಉಂಟೇ ಆಯ್ಯ? ಆದಿ ಅನಾದಿಯಿಂದತ್ತತ್ತನಾದ ಪರವಸ್ತುವಿನಲ್ಲಿ ರೂಪಿಸಿ ತೋರಿದನು ನಿಜೈಕ್ಯವಡಗುವದಕ್ಕೆ ಆ ಪರವಸ್ತುವೇ ಆಶ್ರಯವಲ್ಲದೆ, ಬೇರೆ ಮತ್ತೆ ಆಶ್ರಯ ಉಂಟೇ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ?

೨. ಏನೆಂದೆಂಬೆನೇನೆಂಬೆಂಬೆನೊಂದೆರಡಾದುದು? ಏನೆಂದೆಂಬೆನೇನೆಂದೆಂಬೆನರಡೊಂದಾದುದು? ಅವಿರಳ ಘನ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವ ಮಹಾದಾನಿ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವ ತಾನೇ ಬಲ್ಲ.

೩. ಚಿನ್ನದಿಂದಲಾದ ಹಲವು ಬಂಗಾರವಳಿದು ಕರಗದರೆ, ಮುನ್ನಿನ ಚಿನ್ನವೇ ಆದಂತೆ, ಉದಕದಿಂದಾದ ವಾರಿಕಲ್ಲು ಕರಗಿ ಮುನ್ನಿನ ಉದಕವೇ ಆದಂತೆ, ಚಿನ್ಮಯ ವಸ್ತುವಿನಿಂದ ಉದಯವಾದ ಚಿತ್ ಸ್ವರೂಪನಾದ ಶರಣನು ಆ ಚಿನ್ಮಯ ಪರವಸ್ತುವನೇ ಬೆರಿಸಿ ಪರಮ ಶಿವಯೋಗಿಯಾದನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೪. ಕನ್ನಡಿಯ ನೋಡುವಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿಬಿಂಬ ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ನೋಟ ಮರಳಿದಲ್ಲಿ ಸ್ತುತಿರೂಪ ನಿಜರೂಪದಲ್ಲಿ ಆಡಗಿದಂತೆ, ಅನುಪಮ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ನೆನಹು ತೋರಿ ಚಿತ್ತೆನಿಸಿತ್ತು. ಆ ಚಿತ್ತಿನಿಂದ ಚಿನ್ನಾದ, ಚಿನ್ನಿಂದ, ಚಿತ್ಯಳೆಗಳು ಆ ಮೂಲ ಚಿತ್ತು ಸ್ವರೂಪವಾದ ಶರಣಂಗೆ ದೇಹ ಪ್ರಾಣಾತ್ಮಗಳಾಗಿ ಅಂಗಕ್ಕೆ ಪದಾರ್ಥಗಳಾಗಿ ರ್ಪವು. ಆ ಪದಾರ್ಥವು ಲಿಂಗ ಮುಖಕ್ಕೆ ಸಮರಸ ವೇಧಿಸಿ, ಆ ಚಿತ್ತು ಚಿನ್ನನವ ಬೆರೆಯಲು ಮುನ್ನಿನಂತೆ ಐಕ್ಯವಾಯಿತ್ತು ಆಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೫. ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಗುಡಿಗಿ ಆಡಗುವ ಭೇದವ, ಮಿಂಚಿನ ಹರಿತ ಸಂಚಾರವ, ಅದರ ಸಂಚವನಂಜಿಸುವ ಭೇದವ ಮುಂಚ ಬಲ್ಲಡೆ, ವಸ್ತುವಿಪ್ಪೆಡೆಯ ಸಂಚವ ಬಲ್ಲರೆಂಬೆ, ನಿಷ್ಕಳಂಕ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಾ.

ಆರ್ಥಃ-- ಮೇಘದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಗುಡುಗು ಆ ಮೇಘದಲ್ಲಿ ಆಡಗುವ ಹಾಗೆ ಮಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟುವ ಪ್ರಕಾಶವು ಆ ಮಿಂಚಿನಲ್ಲಿ ಆಡಗುವ ಹಾಗೆ ಅದರ ಕೂಟವ ಕೇಳಲ್ಪಡಿಸಿ, ಭಕ್ತನಾಗಿಯಾದರೂ ವಿರಕ್ತನಾಗಿಯಾದರೂ ವ್ರತಸ್ಥನಾಗಿಯಾದರೂ ತಾನಿಂದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಮೀರಿ ಆಚರಿಸ ಬಲ್ಲಡೆ, ಬ್ರಹ್ಮದ ನಿಲುಕಡೆಯನ್ನು ಆ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೂಡುವ ಕೂಟವನು ಬಲ್ಲವರೆಂಬೆನೆಂಬುದರ್ಥ.

೬. ಹೊಸ ಮುತ್ತಿನ ಸುಪ್ಪಾಣಿಯಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. ಸ್ಫಟಿಕದ ಘಟದೊಳಗಣ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. ವಾಯುವಿನ ಸಂಚಲದ ನಿಲವಿನಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಸಂಬಂಧವದು ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

ಆರ್ಥಃ-- ಮುತ್ತಿನ ಚಿಪ್ಪಿನ ಸಂಗದಿಂದ ಉದಕವು ಬಲಿದು ಮುತ್ತಾಗಿ ಮರಳಿ ಉದಕವಾಗದ ಹಾಗೆ ದೇಹಿಯಾಗಿದರ್ ಆತ್ಮನು ಲಿಂಗಸಂಗದಿಂದ ಲಿಂಗವಾದ ಬಳಿಕ ಮರಳಿ ದೇಹಿಯಾಗನೆಂಬುದೀಗ ಹೊಸ ಮುತ್ತಿನ ಸುಪ್ಪಾಣಿಯಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ. ಭೂಮಿಯ ಸಂಗದಿಂದ ಮಾಸಿದರ್ ಸ್ಫಟಿಕಾಂಗವು ಒಪ್ಪುವಿಟ್ಟಲ್ಲಿ ತನ್ನ ನಿರ್ಮಲದ ಪ್ರಕಾಶವೆಯಾಗಿಪ್ಪದು ಹೇಗೆ ಹಾಗೆ ಶಿವಾಂತಿಕನಾದ ಆತ್ಮನು ದೇಹ ಸಂಗದಿಂದ ತನ್ನನಿಜವ ಮರೆದಿದರ್ಲ್ಲಿ ಜ್ಞಾನಕ್ರಿಯೆ

ಘಟಿಸಲು ಜೀವಭಾವವಳಿದು ಆತ್ಮನೆಲ್ಲ ಚಿತ್ರಭಾಲಿಂಗವೆಯಾಗಿರ್ಪ ನೆಂಬುದೀಗ ಸ್ಪಟಕದ ಘಟಿಸೋಳಗಣ ಪ್ರಭೆಯಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ. ಆಕಾಶದಿಂದ ಉದಯಿಸಿದ ವಾಯು ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಚರಿಸಿ ಆಕಾಶದೊಳಗೆ ಅಡಗುವಂತೆ, ಲಿಂಗದಿಂದುದಿಸಿದ ಶರಣನು ಲಿಂಗಾಂಗ ಸಂಯೋಗಿಯಾಗಿ ಲಿಂಗದೊಳಗೆ ಚರಿಸಿ ಲಿಂಗದೊಳೈಕ್ಯನಸ್ವನು. ಅಂತು ಲಿಂಗಾಂಗದ ಐಕ್ಯನೆಂಬುದು ಅಭೇದ್ಯ ಸಂಬಂಧವೆಂಬುದೀಗ ವಾಯುವಿನ ಸಂಚಲದ ನಿಲವಿನಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಸಂಬಂಧವದು ಎಂಬ ಶಬ್ದಕ್ಕರ್ಥ.

೭. ಸೃಷ್ಟಿಯಡಗುವದಕ್ಕೆ ಅಸ್ತುವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ಅಸ್ತು ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ಆ ಅಗ್ನಿಯಡಗುವದಕ್ಕೆ ವಾಯುವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ವಾಯು ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಆಕಾಶವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ಆಕಾಶವಡಗುವದಕ್ಕೆ ಆತ್ಮನೇ ಆಶ್ರಯನಾಗಿತ್ತುದು. ಆತ್ಮಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಆದಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು ಅದಿ ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಅನಾದಿಯೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ಅನಾದಿ ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಶೂನ್ಯವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ಶೂನ್ಯವಡಗುವದಕ್ಕೆ ನಿರವಯವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ನಿರವಯ ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ನಿಜವೇ ಆಶ್ರಯವಾಗಿತ್ತುದು. ನಿಜವು ಅಡಗುವದಕ್ಕೆ ಅಖಂಡೇಶ್ವರನಿಮ್ಮ ಪರಮ ಹೃದಯಕಮಂಡಲೇ ಆಶ್ರಯನಾಗಿರ್ಪುದಯ್ಯ.

೮. ವಾಯು ಹಸಿದು ಆಪೋಷಣವ ಕೊಂಬರೆ, ಎಡೆಬಡಿಸುವ ತಿರಪಿನ್ನಾವುದು? ಆಕಾಶ ಉರಿಗಂಜಿದಡೆ, ಸೇರುವ ನೆಳಲಿನ್ನಾವುದು? ಭೂಮಿ ಭಯಕಂಜಿ ಓಡಿದರೆ, ಸೇರುವ ತಾವಿನ್ನಾವುದು? ಇಂತಿವೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಪೂರ್ಣ ತನ್ನಲ್ಲಿ ತೋರಿದುದು ತನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ಲೀಯವಲ್ಲದೆ ಭಿನ್ನಭಾವವಿಲ್ಲ. ಆ ತಿರ ಶರಣನಿರವು. ಆತನೆಲ್ಲಿದ್ದರೂ ಅಜಾತಮಯನೆಂಬೆ ಗೂಡಿನ ಗುಮ್ಮಟನಾಥನೊಡೆಯ ಅಗಮ್ಯೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತೋರಿಯೂ ತೋರದ ನಿಲವು.

ಸಾಮರಸ್ಯದ ಸ್ವರೂಪ.

೧. ಹ್ರುತ್ಪಿತಾಂಸಿ, ಶೋಕ, ವೋಹ, ಮದ, ಮತ್ಸರವೆಂಬ ಷಡ್ವರ್ಗಗಳು ಇಲ್ಲದೆ ಇರುತ್ತಿವೆ. ನಾಹಂ ಕೋಹಂ ಸೋಹಂ ಎಂಬ ಭಾವ ವಿರಹಿತನಾಗಿವೆ. ಅಷ್ಟವಿಧಾರ್ಚನೆ ಪೋಷಣೋಪಚಾರ ರಹಿತನಾಗಿವೆ. ಕರ್ಮ ಅಗ್ನಿಸಂಯೋಗವಾಗಿ, ಕರ್ಮದ ಗುಣವಳಿದು ಅಗ್ನಿಯಾದಂತೆ ಲಿಂಗವ ನೆನೆನೆದು ಲಿಂಗವೇ ತಾನಾಗಿವೆ. ನಿಜೈಕ್ಯ ಸ್ಥಲವೆಂಬೆನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೨. ಷ್ವತಪೃತವ ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ವೀರ ಪ್ವೀರ ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ತೈಲ ತೈಲವ ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ನೀರು ನೀರು ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿಯ ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರಿಸಿದಂತೆ, ಪ್ರಾಣ ಪ್ರಾಣ ಸಂಯೋಗವಾದ ಲಿಂಗ ಸಮರಸವ ನೆನೆನೆನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ!

೩. ಮುಗಿಲ ಮರೆಯ ಸೂರ್ಯನಂತೆ, ನೆಲದ ಮರೆಯ ನಿಧಾನದಂತೆ, ಒರೆಯ ಮರೆಯ ಅಲಗಿನಂತೆ, ಹಣ್ಣಿನೊಳಗಣ ರಸದಂತೆ ಶರಣ ಶರೀರವ ಮರೆಗೊಂಡು ಪರಮ ಸಾವನ ಮೂರ್ತಿ ಪರಾಪರ ತಾನು ತಾನಾಗಿದುದನೆನೆನೆನಯ್ಯ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ!

೪. ಅಲಿಕ್ಕಲ್ಲ ತರಿದು ಪುಟ್ಟಳೆಯ ಕಂದಿರಿಸುವಂತೆ, ಉಪ್ಪಿನ ಒಟ್ಟಣವನು ಉದಕದಲ್ಲಿರುವಂತೆ, ಕರ್ಮದ ಪ್ರಣತಿಯಲ್ಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯು ಬೆಳಗುವಂತೆ ಸಿದ್ಧ ಸೋಮನಾಥ ಲಿಂಗ ಗ್ರಾಹಿ ಆವ ಗ್ರಾಹಕ.

೫. ದಿನದಿನವು ಕೂಡಿದಂತೆ, ಬಯಲು ಬಯಲ ಬೆರಿದಂತೆ, ಮಾತು ಮಾತು ಕಲಿತಂತೆ, ಜ್ಯೋತಿ ಜ್ಯೋತಿ ಒಂದಾದಂತೆ, ನಿಮ್ಮೊಳೊಡನೆರೆದ ನಿಜೈಕ್ಯನ ಕುರುಹು ಇಂತುಟಯ್ಯ.

೬. ಧರೆ ಗಗನ ದಶದಿಕ್ಯು ಎಂಬುದ ನಾನರಿಯೆನಯ್ಯು. "ಲಿಂಗ ಮಧ್ಯೇ ಜಗತ್ಸರ್ವಂ" ಎಂಬುದ ನಾನರಿಯೆನಯ್ಯು. ಲಿಂಗ ಸೋಂಕಿನ ಸುಖದೊಳಗೆ ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇವಯ್ಯು ಅಂಬುಧಿಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದ ಅಲಿ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಭಿನ್ನ ಭಾವನನರಿಯದೆ, "ಶಿವಶಿವಾ" ಎನಂತಿದೇ ನಾನು.

೭. ಬೆಳಗು ಕತ್ತಲೆಯ ನುಂಗಿ ಒಳಗೆ ನಾನೊಬ್ಬನೆ ಆವೆ. ಕಾಂಬ ಕತ್ತಲೆಯ ಕಳೆದುಳಿದು ನಿಮಗಾನು ಗುರಿಯಾದೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೮. ಬಾಲಕಿ ಹಾಲ ಸವಿದಂತೆ, ಮರುಳನ ಮನದ ನೆನಹಿನಂತೆ, ಮೂಗ ಕಂಡ ಕನಸಿನಂತೆ, ಮೆಯ್ಯರಿಯದ ನೆಳಲಿನಂತೆ, ಬಂಜೆಯ ಮನದ ಸ್ನೇಹದಂತೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗಜೇಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು.

ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ.

ಭಾಗ ೧

೧. ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿಹೆನೆಂದಡೆ ತನುವಿಲ್ಲವಯ್ಯು ಎನಗೆ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ, ಎನ್ನ ತನುವೇ ನೀವೆಯಾದಿರಾಗಿ. ನಿಮ್ಮ ನೆನೆಹಿದೆ ನೆಂದರೆ, ಆರುಹಿಲ್ಲವಯ್ಯು ಎನಗೆ. ಅದೇನು ಕಾರಣವೆಂದಡೆ, ಆ ಆರುಹೇ ನೀವೆಯಾದಿರಾಗಿ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ ನಿಮ್ಮೊಳಗೆ ನಾನು ಉರಿ ಗೊಂಡ ಕರ್ಪುರದಂತಿದೇನಯ್ಯು.

೨. ಕಾಯವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಮಾಯೆ ಇಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಮರಹಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಆರುಹಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಒಳಗಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಹೊರ ಗಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ತಾನಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ಇದಿರಿಲ್ಲದ ಭಕ್ತ, ತಾನಿದಾರೆಂಬುದೇನೂ ಇಲ್ಲದ ಪರಮನಲ್ಲಿ ಬೆರಿಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದ ಪರಮ ಭಕ್ತನಯ್ಯು, ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರುಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೩. ಭಾವ ಭಾವಿಸಬಲ್ಲುದೇ? ಭಾವ ಭಾವಿಸಲರಿಯದು. ಅದೇನು ಕಾರಣ? ಭಾವದಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸುವ ಭಾವಿಕ ತಾನಾಗ. ನೇತ್ರ

ನೋಡಬಹುದೇ? ನೇತ್ರ ನೋಡಲಿರಿಯದು. ಅದೇನು ಕಾರಣ? ನೇತ್ರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ನೋಡುವಾತ ತಾನಾಗಿ. ಶ್ರೋತ್ರ ಕೇಳಬಲ್ಲುದೇ? ಶ್ರೋತ್ರ ಕೇಳಲಿರಿಯದು. ಅದೇನು ಕಾರಣ? ಶ್ರೋತ್ರದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ಕೇಳುವಾತ ತಾನಾಗಿ. ನಾಸಿಕ ಸರಿಮಳವ ವಾಸಿಸಬಲ್ಲುದೇ? ವಾಸಿಸಲಿರಿಯದು. ಅದೇನು ಕಾರಣ? ನಾಸಿಕದ ಬಾಗಿಲಲ್ಲಿ ನಿಂದು ವಾಸಿಸುವಾತ ತಾನಾಗಿ. ಜಿಹ್ವೆ ರುಚಿಸಬಲ್ಲುದೇ? ಜಿಹ್ವೆ ರುಚಿಸಲಿರಿಯದು. ಅದೇನು ಕಾರಣ? ಜಿಹ್ವೆಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನಿಂದು ರುಚಿಯ ನಿಶ್ಚೈಸುವಾತ ತಾನಾಗಿ. ಜಂತ್ರಗಳ ನಾಡಿಸುವ ಯಂತ್ರವಾಹಕ ತಾನಾಗಿ. ಇದುಕಾರಣ ಕೂಡಲ ಚಿನ್ನಸಂಗಯ್ಯ ನಿಮ್ಮ ಶರಣ ಸರ್ವಾಂಗಲಿಂಗಿ.

೪. ಅಂಗಲಿಂಗವ ವೇಧಿಸಿ, ಅಂಗಲಿಂಗದೊಳಗಾಯಿತ್ತು. ಮನಲಿಂಗವ ವೇಧಿಸಿ, ಮನಲಿಂಗದೊಳಗಾಯಿತ್ತು. ಭಾವಲಿಂಗವ ವೇಧಿಸಿ, ಭಾವಲಿಂಗದೊಳಗಾಯಿತ್ತು. ಚಿನ್ನಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನ ನಿನ್ನ ಒಲುಮೆಯ ಸಂಗದಲ್ಲಿರ್ದು ಸ್ವಯಲಿಂಗವಾಯಿತ್ತು.

೫. ಕಾಯಗುಣ ಕೆಟ್ಟು, ಮತ್ತೆ ಆರ್ಚನೆ ಹಿಂಗಿತ್ತು. ಪ್ರಾಣಗುಣ ಕೆಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಅರ್ಪಿತ ಹಿಂಗಿತ್ತು. ಭಾವಗುಣ ಕೆಟ್ಟು ಮತ್ತೆ ಉಭಯ ಜಂಜಡ ಹಿಂಗಿತ್ತು. ಇದುಕಾರಣ ನಮ್ಮ ಗುಹೇಶ್ವರನ ಶರಣರು ಲಿಂಗಭೋಗೋಪ ಭೋಗವೆಂಬ ಖಂಡಿತ ಬುದ್ಧಿಯ ಮೀರಿ, ಅಖಂಡಾವೈತ ಬ್ರಹ್ಮದಲ್ಲಿ ಲೀಯವಾದರು.

೬. ಉಪಾಧಿಕ ಮನವು, ಉಪಾಧಿರಹಿತ ಮನವು, ನಿಂದಲ್ಲಿ ನಿವಾತವಾಯಿತ್ತು. ಲಿಂಗೋದಯ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸುತ್ತಿದೆ, ಗುಹೇಶ್ವರಲಿಂಗವು ತಾನೇಯಾಗಿ !

೭.-ವಿಶ್ವತನು, ದನುಜಜಿತನು, ಸರ್ವಜಿತನು, ಸುತ್ತಾಮಜಿತನು, ಸುಸಂವೇದ್ಯನು, ವೇದನಾದಾತೀತನು, ತುರೀಯ ಪರಮಾ

ನಂದ ನಿರವಯ ಕೋಟಿ ಸೂರ್ಯ ಪ್ರಭೆಯ ಬೆಳಗಿನ ಸಹಸ್ರ ಕಿರಣ ದಗ್ಧ ಪಟಲದ ಬೆಳಗು ಕೂಡಲ ಸಂಗಮದೇವಾ.

೮. ಪಶ್ಚಿಮ ಗಿರಿಯ ಚಿತ್ತೂರ್ಯ ಉದಯವಾದುದ ಕಂಡೆ ! ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಿನ ಕತ್ತಲೆಯೆಲ್ಲ ಅತ್ತಿತ್ತ ಹರಿದು ಹೋಹುದ ಕಂಡೆ ! ಹತ್ತು ದಿಕ್ಕಿನ ಒಳಹೊರಗಲ್ಲ ಬೆಳಗಿನ ನೊತ್ತವೇ ತುಂಬಿ ತುಂಬಿದ್ದ ಕಂಡು ಮುಚ್ಚಿದ ಕಮಲಂಗಳೆಲ್ಲ ಬಿಚ್ಚಿ ಅರಳಾಗಿ, ಅಚ್ಚ ಹೊಸ ಗಂಧವು ದಿಶಿದಿಶಿಗೆ ಎಸೆದುದ ಕಂಡೆ ! ಇಂತಿದರ ಕೌಶಲನ ಕಂಡು ಬೆರಗಾದೆನಯ್ಯ ಅಖಂಡೇಶ್ವರಾ.

೯. ಬೆಳಗಿನೊಳಗಿನ ಬೆಳಗು ಮಹಾ ಬೆಳಗೆಂಬೆ. ಪ್ರಸಾದದಲ್ಲಿ ಒದಗಿದ ಪ್ರಸಾದಿಯ ಪರಿಣಾಮದ ಪರಮಾನಂದವನೇನೆಂದುಪಮಿ ಸುವೆನಯ್ಯ ? ಪರಮಾಶ್ರಯವೇ ತಾನಾಗಿ, ಕೂಡಲಸಂಗಮದೇ ವಯ್ಯ, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣನೆಂಬ ಮಹಾಪ್ರಸಾದಿ ಎನ್ನ ವಾಙ್ಮನಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರನಾಗಿದುದ ನಾನೇನೆಂದುಪಮಿಸುವೆನಯ್ಯ.

೧೦. ಉದಕದೊಳಗಣ ಕಿಚ್ಚಿನಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. ವಾಯು ನುಂಗಿದ ಪರಿಮಳದಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು- ಉರಿಯೊಳಡಗಿದ ಕರ್ಪುರ ದಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. ಭಾವವನರಪಿದ ಬಯಲಿನಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. ಅರಿವು ನುಂಗಿದ ಮರಹಿನಂತೆ ಲಿಂಗೈಕ್ಯವು. " ಯತೋವಾಚೋ ನಿವರ್ತಂತೆ ಅಪ್ರಾಪ್ಯ ಮನಸಾಸಹ " ಎಂದುದಾಗಿ ವಾಙ್ಮನಕ್ಕೆ ಅಗೋಚರವಾದ ಮಹಾಘನ ಶರಣನ ನೊಳಕೊಂಡು ಧಳಿಧಳಿಸಿ ಬೆಳಬೆಳಗಿ ಹೊಳೆ ವುತ್ತ ನೀಶಬ್ಧ ಬ್ರಹ್ಮನಾಗಿರ್ಪನಯ್ಯ ನಮ್ಮ ಶಂಭು ಜಕ್ಕೇಶ್ವರನು.

೧೧. ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಡಲ್ಲಿ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಎಲ್ಲಿ ಮುಟ್ಟಿದಡಲ್ಲಿ ನೀನೇದೇವಾ. ಎಲ್ಲಿ ಭಾವಿಸಿದಲ್ಲಿ ನೀನೇ ದೇವಾ. ಎಲ್ಲೆಡೆಯಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮಹಾಪ್ರಭೆಯೇ ಮುಸಕಿತಾಗಿ, ಅಖಂಡೇಶ ನಾನು ನೀನೆಂಬುದಕ್ಕೆ ತರಹಿಲ್ಲ ದೇವಾ.

ಲಿಂಗೈಕ್ಯನ ಸ್ಥಿತಿ.

ಭಾಗ ೨

೧. ನಿಮ್ಮಿಂದಲಾನಾದೆನು. ಎನಗೆ ದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಮನಃ ಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಾದವು. ಆದೇಹೇಂದ್ರಿಯ ಮನಃಪ್ರಾಣಾದಿಗಳಿಗೆ ಕರ್ತನು ನೀನೇ. ಅವರ ಆಗುಚಾಗು ಸುಖದುಃಖ ಎಲ್ಲವೂ ನೀನೇ. ಒಳಗು ನೀನೇ, ಹೊರಗು ನೀನೇ. ನಾನೆಂಬುದು ನಡುವಣ ಭ್ರಾಂತು. ನಿನ್ನ ವಿನೋದ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ ದೇವರಾಯ ಸೊಡ್ಡುಳಾ.

೨. ಎನ್ನೊಳಗೆ ನೀನು ಪ್ರವೇಶ. ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಾನು ಪ್ರವೇಶ. ದೇವ ನೀನಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಭಕ್ತನಾನಲ್ಲದಿಲ್ಲ. ಈ ಪರಯ ಮಾಡುವಂನಾರು ಹೇಳಾ? ಎನಗೆ ನೀನೇಗತಿ. ನಿನಗೆ ನಾನೇಗತಿ. ಇನ್ನೇಕೆ ಜವನಿಕೆ ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ?

೩. ಎನಗೆ ನೀನು ಪ್ರಾಣ. ನಿನಗೆ ನಾನು ಪ್ರಾಣ. ಇನ್ನೇನೋ? ಇನ್ನೇನೋ? ಹಂಗಿಲ್ಲ, ಹರಿ ಇಲ್ಲ. ಮತ್ತೇನೂ ಕ್ರಪಂಚಿಲ್ಲಾಗಿ, ನೀ ನಡಿಸಿದಂತೆ ನಡೆದೆ, ನೀ ನುಡಿಸಿದಂತೆ ನುಡಿದೆ, ನೀನೋಡಿಸಿದಂತೆ ನೋಡಿದೆ, ನೀ ಮಾಡಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ಸುಖದುಃಖ ಪುಣ್ಯ ಪಾಪಾತ್ಮಕ ನೀನೇ ಆಯ್ಕೆ ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

೪. ಎನ್ನ ಗತಿ ನಿನ್ನ ಗತಿ. ಎನ್ನ ಕೇಳಿಕೆ ನಿನ್ನ ಕೇಳಿಕೆ. ಎನ್ನ ನೋಟವೇ ನಿನ್ನ ನೋಟ. ಎನ್ನಂಗ ಸ್ವರ್ಶನವೇ ನಿನ್ನಂಗ ಸ್ವರ್ಶನ. ಎನ್ನಂಗ ಸುಖೋಪಭೋಗವೇ ನಿನ್ನಂಗ ಸುಖಭೋಗ. ಎನ್ನೊಳಗೆ ನೀನು, ನಿನ್ನೊಳಗೆ ನಾನು. ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನೀನು, ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣ ನಾನಾದ ಕಾರಣ ಎನ್ನ ಸೋಂಕೆತೆಲ್ಲ ನಿನ್ನ ಪೂಜೆಯಯ್ಯೆ ಉರಿಲಿಂಗ ಪೆದ್ದಿ ಪ್ರಿಯ ವಿಶ್ವೇಶ್ವರಾ.

೫. ಎನ್ನರಿವೆ ನಿನ್ನರಿವಯ್ಯೆ. ನಿನ್ನರಿವೇ ಎನ್ನರಿವಯ್ಯೆ. ಎನ್ನ ಜೀವನವೇ ನಿನ್ನ ಜೀವನವಯ್ಯೆ. ನಿನ್ನ ಜೀವನವೇ ಎನ್ನ ಜೀವ

ನವಯ್ಯ. ಎನ್ನ ಸುಖವೇ ನಿನ್ನ ಸುಖವಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ಸುಖವೇ ಎನ್ನ ಸುಖವಯ್ಯ. ಎನಗೆ ನಿನಗೆ ಸಂದು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲವಯ್ಯ. ಸಂದುಂಟೆಂದು ನುಡಿವುದೆಲ್ಲವು ಬಂಧದ ನುಡಿ ಕಾಣರೋ. ಆದಿಯಲು ಸಂದಿಲ್ಲ. ಅನಾದಿಯಲು ಸಂದಿಲ್ಲ, ಎಂದೂ ಸಂದಿಲ್ಲ ಶರಣ ಲಿಂಗಕ್ಕೆ ಮಹಾಲಿಂಗ ಗುರು ಶಿವ ಸಿದ್ಧೇಶ್ವರ ಪ್ರಭುವೇ.

೬. ಎನ್ನ ಕಾಯೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕಾಯವಿಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನ ಕಾಯೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಕಾಯವಿಪ್ಪುದು. ಎನ್ನ ಜೀವದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಜೀವವಿಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನ ಜೀವದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಜೀವವಿಪ್ಪುದು. ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣವಿಪ್ಪುದು. ನಿನ್ನ ಪ್ರಾಣದೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಪ್ರಾಣವಿಪ್ಪುದು. ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಪ್ಪವು. ನಿನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಇಂದ್ರಿಯಂಗಳಿಪ್ಪವು. ಎನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳಿಪ್ಪವು. ನಿನ್ನ ವಿಷಯಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ವಿಷಂಗಳಿಪ್ಪವು. ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳೊಳಗೆ ನಿನ್ನ ಕರಣಂಗಳಿಪ್ಪವು. ನಿನ್ನ ಕರಣಂಗಳೊಳಗೆ ಎನ್ನ ಕರಣಂಗಳಿಪ್ಪವು. ಇಂತೀ ನಾನೇ ರೂಪು ನೀನೇ ನಿರೂಪು. ರೂಪಿಂಗೆ ಕೇಡುಂಟು. ನಿರೂಪಿಂಗೆ ಕೇಡಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕರ್ತು ನೀನೇ ಜ್ಯೋತಿ. ಅನು ನಿಮ್ಮೊಳಚಗಿದೆನು ಕೂಡಲಚನ್ನಸಂಗಮ ದೇವಾ.

ನಿರವಯ.

೧. ಬಯಲು ಬಯಲನೇ ಬಿತ್ತಿ, ಬಯಲು ಬಯಲನೇ ಬೆಳೆದು, ಬಯಲು ಬಯಲಾಗಿ ಬಯಲಾಯಿತ್ತಯ್ಯ. ಬಯಲು ಜೀವನ ಬಯಲು ಭಾವನೆ ಬಯಲು ಬಯಲಾಗಿ ಬಯಲಾಯಿತ್ತಯ್ಯ. ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿದವರು ಮುನ್ನವೇ ಬಯಲಾದರು. ನಾ ನಿಮ್ಮ ಪೂಜಿಸಿ ಬಯಲಾದೆ ಗುಹೇಶ್ವರಾ.

೨. ತನು ಬಯಲು ನಿರವಯದೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಮನ ಬಯಲು ನಿರವಯದೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಭಾವ ಬಯಲು ನಿರವಯದೊಳಗಡಗಿತ್ತು. ಬಯಲು ಬಯಲು ಬೆರಸಿ ಬಯಲೇಯಾಯಿತ್ತು. ಕೂಡಲಚನ್ನ ಸಂಗಯ್ಯನೆಂಬ ನುಡಿಯಡಗಿತ್ತು.

೩. ತನು ನಷ್ಟ, ಮನ ನಷ್ಟ, ನೆನಹುನಷ್ಟ, ಭಾವ ನಷ್ಟ, ಜ್ಞಾನ ನಷ್ಟ, ಇಂತೀ ಪಂಚ ನಷ್ಟದೊಳಗೆ ನಷ್ಟವಾದೆನು. ಆ ನಷ್ಟದೊಳಗೆ ನೀನು ನಷ್ಟವಾದೆ. ಕಲಿವೇವರ ದೇವನೆಂಬ ನುಡಿ ನಿಶ್ಯಬ್ದ ಬ್ರಹ್ಮಮುಚ್ಯತೆ.

೪. ತನುವಳಿಯಿತ್ತು, ಮನವಳಿಯಿತ್ತು, ಭಾವವಳಿಯಿತ್ತು, ಬಯಕೆಯಳಿಯಿತ್ತು, ನಿಜವೆಂಬುದಳಿಯಿತ್ತು. ನಾನು ಸೀಮೆಯ ಬಯಲಲ್ಲಿ ಕಲಿವೇವರ ದೇವನಲ್ಲಿ ಬೆರಸಿ ಬೇರಿಲ್ಲದಿದೆನು.

೫. ಭಾವವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು, ಜೀವವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು, ಮೌನವಿಲ್ಲದ ಬಯಲು, ಅಖಂಡೇಶ್ವರನೆಂಬ ಬಯಲೊಳಗೆ ನಿವೃತ್ತಿಯಾಗಿಡೆನು.

೬. ಎಲವೋ, ಎಲವೋ, ನಿನ್ನ ಕೂಡದನ್ನಕ್ಕರ ಮುನ್ನ ಕಾಣೆ, ಕೂಡಿದಬಳಿಕ, ಮತ್ತೆ ಕಾಣೆನಯ್ಯ. ನಿನ್ನ ಕೂಡಿದ ಸುಖದಿಂದ ನಾನೇನೆಂದರೆಯೆನವ್ವ. ಎನ್ನ ಕಪಿಲ ಸಿದ್ಧ ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನಯ್ಯ ನೀನೇ ಬಲ್ಲೆ.

೨. ಹೊಳೆವ ಕೆಂಜೆಡೆಗಳು, ಮಣಿಮುಕುಟ, ಒಪ್ಪುವ ಸುಲಿ
 ಪಲ್ಲ, ನಗೆಮೊಗದ ಕಂಗಳ ಕಾಂತಿಯಿಂ ಈರೇಳು ಭುವನಮಂ
 ಬೆಳಗುವ ದಿವ್ಯ ಸ್ವರೂಪನ ಕಂಡೆ. ನಾನು ಕಂಡೆನ್ನ ಕಂಗಳ ಬರ
 ಹಿಂಗಿತ್ತೆಂದು, ಕಂಡ ಕಂಡರೆಲ್ಲರ ಹೆಂಡಿರಾಗಿ ಅಳುವ ಗುರುವನ
 ಕಂಡೆ. ನಾನು ಜಗದಾದಿ ಶಕ್ತಿಯೊಳು ಬೆರಿಸಿ, ಪರಮ ಗುರು ಚನ್ನ
 ಮಲ್ಲಿಕಾರ್ಜುನನ ನಿಲವ ಕಂಡು ಬದುಕಿದೆನು.

ಕಠಿಣ ಶಬ್ದಗಳ ಅರ್ಥ.

<p>ಅಚ್ಚುಕ (ಅಚ್ಚುಗ) = ಸ್ವರೂಪ, ಅಕೃತಿ, (೨) ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿರುವ ಸ್ಥಿತಿ</p> <p>ಅಜಾಂಡ = ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ</p> <p>ಅಡಗ = ಮಾಂಸ</p> <p>ಅನಲ = ಬೆಂಕಿ</p> <p>ಅನಿಲ = ವಾಯು</p> <p>ಅನಿವೇಷ (ಅನುಮಿಷ) = ಎವೆ ಇಕ್ಕದ, (೨) ದೇವ</p> <p>ಅನೇಧ್ಯ = ಅಶುದ್ಧ ವಸ್ತು, ಮಲ</p> <p>ಅರತು ಹೋಗು = ಅಡಗು, ನಾಶ ವಾಗು</p> <p>ಅರಿವು = ಜ್ಞಾನ</p> <p>ಅರುಹು = ತಿಳಿಸು</p> <p>ಅಲಗು = ಕತ್ತಿ</p> <p>ಅಹರ್ನಿಶ = ಯಾವಾಗಲೂ</p> <p>ಅಪೋಷಣ = ಸೀವುವುದು (೨) ಆಹಾರ</p> <p>ಆಯತ = ಸುತ್ತುಗಟ್ಟಲ್ಪಟ್ಟ, ಬಂಧಿಸಲ್ಪಟ್ಟ, ಒಳಗಾದ</p> <p>ಆರೋಗಣೆ ಮಾಡು = ಊಟ ಮಾಡು</p>	<p>ಆಲಿ = ಕಣ್ಣು</p> <p>ಆಳಿ = ದಾಸಿ</p> <p>ಇಂದ್ರಚಾಪ = ಕಾಮನಬಿಲ್ಲು</p> <p>ಉತ್ತುಮಾಂಗ = ತಲೆ</p> <p>ಉಸಾಧಿ (ಉಸಾಧಿಕೆ) = ಮೇಲೆ ಇರುವುದು, ತೋರಿಕೆ, ಸುಳ್ಳು</p> <p>ಎಕ್ಕಲ = ದೊಡ್ಡ, ಘನತರವಾದ (೨) ಕಾಡಹಂದಿ</p> <p>ಎಣೆ = ಸಮಾನ</p> <p>ಎರಕ = ಬೆಸಿಕೆ (೨) ಪ್ರೀತಿ</p> <p>ಎಲ್ಲೆಡೆ = ಎಲ್ಲಕಡೆ</p> <p>ಏತ = ಮಟ್ಟ, ಯಾತ</p> <p>ಒಕ್ಕುಡಿತಿ = ಒಂದೆ ಬೊಗಸೆ</p> <p>ಒಗತನ = ಬಾಳುವೆ, ನಡತೆ</p> <p>ಒಟ್ಟಣ = (ಒಟ್ಟಿಲು) ಸಮೂಹ</p> <p>ಒಡವೆರೆ = ಕೂಡು</p> <p>ಓಗರ = ಅನ್ನ</p> <p>ಓವು = ಕಾಪಾಡು</p> <p>ಕಟಕ = ಆಭರಣ</p> <p>ಕಟ್ಟಣೆ (ಕಟ್ಟಳೆ) = ನಿಯಮ</p>
--	--

ಕಡಹ = ಒಂದುತರದ ಗಿಡ (೨)
 ಕಡಿಯುವದು, ಮಂಥನ
 ಮಾಡುವದು (೩) ಬಲೆ
 ಕಂಠಿ = ರಗಟೆ, ದಸ್ಪಾದ ಅರಿವೆ
 ಕರ = ಅತಿಶಯ, ಬಹಳ, ದೊಡ್ಡ
 ಕಳಾಕುಳ = ಚಿಂತೆಯಿಂದ ತುಂ-
 ಬಿದ
 ಕೇಳಾಳು = ದುರ್ಬಲ ಮನುಷ್ಯ
 ಕುಂಭಿನಿ = ಸೃಷ್ಟಿ
 ಕೋಟಲೆ = ತೊಂದರೆ
 ಗರಳ = ವಿಷ
 ಗರುವ = ಶ್ರೇಷ್ಠ
 ಗಸಣಿ = ಚಿಂತೆ, ತೊಂದರೆ
 ಗಂಜಳ = ಹೊಲಸು, ರಾಡಿ
 ಗಣಿಲು (ಗಿಳಿಲು) = ಗಿಂಡಿ
 ಗುಳಿ = ತಗ್ಗು
 ಗೊತ್ತು = ಗುರುತು (೨) ನೇಮ
 (೩) ಜ್ಞಾನ (೪) ಮನೆ,
 ಆಶ್ರಯ,
 ಗೋರಿಗೊಳಿಸು → ಮನವೆಳಸು,
 ಎಳೆಯಲ್ಪಡು
 ಚುಳುಕು = ಸೂಕ್ಷ್ಮ, ಸಣ್ಣ
 ಜವ = ಯಮ
 ಜವನಿಕೆ = ತೆರೆ, ಪಡದೆ
 ಜಂಜಡ = ತೊಂದರೆ
 ಜಾತವೇದಿ = ಆಗ್ನಿ

ಟೋಣಿ = ಸುಳ್ಳು ಹೇಳು, ಠಕ್ಕೆಸು
 ತಗರ = ತುಡುಗ (೨) ಅಯೋಗ್ಯ
 ವಾದದ್ದು (೩) ಟೆಗರು
 ತತಿ = ಸಮೂಹ
 ತನೂರುಹ = ಮೈದೊಗಲು
 ತಬ್ಬಿಬ್ಬು = ಗಾಬರಿ
 ತಾತಿ = ತಾಯಿತ
 ತಿಯರ್ಗ್ಜಾತಿ = ಪಕ್ಷಿಗಳು
 ತಿಂಥಿಣಿ = ಸಮೂಹ (೨) ದಟ್ಟ
 ತೂರ್ಯ (ತುರ್ಯ) = ಸಂತೋ
 ಷ, ಪರಮ ಸುಖ, ಮೋಕ್ಷ
 ಸುಖ
 ತೆರಹು = ಸ್ಥಳ (೨) ಬರಿದಾದ ಸ್ಥಿತಿ
 (೩) ವೇಳೆ
 ದಿಂಡೆ = ದುಂಡಾದ ದೊಡ್ಡಕಲ್ಲು
 (೨) ಬುದ್ಧಿ ಇಲ್ಲವವ, ಅಜ್ಞಾನಿ
 ದೀಪ್ತಿ = ಪ್ರಕಾಶ
 ನನೆ = ಮೊಗ್ಗು, ಹೂವು
 ನಿಧಾನ = ದ್ರವ್ಯ ಸಂಚಯ
 ನಿರವಯ = ನಿರಾಕಾರ, ಬಯಲು
 ನಿರಾಳ = ಅಲುಗಾಡದ ಸ್ಥಿತಿ,
 ಸಮಾಧಾನ ಸ್ಥಿತಿ,
 (೨) ಸ್ವಚ್ಛ, ಶುದ್ಧ
 ನಿಲುಗಡೆ = ಸ್ಥಿತಿ, ರೀತಿ, ಸ್ವರೂಪ
 ನೀಳ = ಉದ್ದ, ದೊಡ್ಡ
 ನೆರಳು (ನೆಳಲು) = ಆಶ್ರಯ

ನೇಣು = ಹಗ್ಗ
 ನೋನು(ನೂನು) = ಬೇಡಿಕೊಳ್ಳು
 (೨)ಹರಿಕೆ ಹೊರು

(೩) ಪೂಜೆ ಮಾಡು

ಸರಿಣಮಿಸು = ಫಲವಾಗು

(೨) ಆನಂದ ಪಡು

ಸರಿಣಾಮ = ಅಂತ್ಯ

(೨) ಸಂತೋಷ

ಸರ್ಯಾಯ = ರೀತಿ, ವಿಧ,
 ರೂಪ,

ಪ್ರಣತೆ = ಪಣತೆ

ಪಾತೆ = ಮಡಿ.

ಪಾರು = ಇಚ್ಛಿಸು (೨) ಜಿಗಿ.

ಪಿಪಾಂಸೆ = ನೀರಡಿಕೆ

ಸುದುಕುಳಿಗೊಳ್ಳು = ಅಚ್ಚಾದಿಸ
 ಲ್ಪಡು(೨)ತೊಂದರೆಗೆ ಒಳ
 ಗಾಗು.

ವೆಂಪು = ಸೌಂದರ್ಯ

ಫೇನ = ಬುರುಗು

ಬರಬರ = ತೀವ್ರವಾಗಿ

ಬಂದಿಗಟ್ಟೆ = ಬಂಧನ ಮಾಡು
 ವವ

ಬಿತ್ತು = ಬೀಜ

ಬುದ್ಬದ = ಗುಳ್ಳೆ

ಬೂಟಕ = ಸುಳ್ಳು ಹೇಳುವವ

(೨)ವೇಷಧಾರಿ

(೩)ಬಡಾಯೀ ಹೇಳುವವ

ಬೆನಕ = ವಿನಾಯಕ, ಗಣಪತಿ

ಭೈತ್ರ = ನಾವು, ದೋಣೆ

ಮರೀಚಿ = ಕಿರಣ

ಮರುಜೀವಣೆ = ತಿರುಗಿ ಜೀವ

ಕೊಡು

ಮಾಣು = ಬಿಡು

ಮಿಟ್ಟೆ = ಎತ್ತರವಾದ ಸ್ಥಳ, ದಿನ್ನೆ

ಮುರುಟು = ಮುರಿಗಿಯಾಗು

ಮೆಟ್ಟು = ಹೆಜ್ಜೆ

ಮೆಯ್ಗಡು = ಶರೀರವನ್ನು

ಉಬ್ಬಿಸು, (೨)ಉಲ್ಲಾಸ

ಬಡು

ಮೊತ್ತ = ಗುಂಪು

ರೂಹು = ರೂಪು

ಲೊಟ್ಟೆ = ಪೊಳ್ಳು, ಬರಿದಾದ

ಲೋಗರು = ಜನರು

ವಜೆಗೊಳಿಸು = ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು

ವಾಯ = ಸುಳ್ಳು (೨) ಕಾಪಟ್ಟೆ

ವಾರಿಕಲ್ಲು = ಆಣೆಕಲ್ಲು

ವೇಧಿಸು = ಸಂಬಂಧಿಸು

ವ್ರೋಮ = ಆಕಾಶ

ಶೋಣಿತ = ರಕ್ತ

ಸಯ = ಯೋಗ್ಯವಾದದ್ದು

(೨)ತಪ್ಪಿಲ್ಲದೆ ಇರುವ

ಸ್ಥಿತಿ(೩)ಸೌಂದರ್ಯ

ಸಂಚಿ = ಸಮೂಹ, ಕೂಟ

(೨)ಮರ್ಮ, (೩)ಗುಪ್ತ ವಸ್ತು

ಸುಪ್ಪಾಣಿ = ಹೊಳಪುಳ್ಳ,

ಸುರಿಗೆ = ಕತ್ತಿ

ಸೈವೆರಗು = ವಿಶೇಷ ಆಶ್ಚರ್ಯ

ಸೋಣಗ = ನಾಯಿ.

ಹಗರಣ = ಚಕ್ಕಂದ, ಡೌಲು

(೨) ಆನಂದ (೩) ಡೌಲಿನ

ಮಾತು

ಹಡಲಿಗೆ = ಒಂದು ತರದ ಬುಟ್ಟಿ,

ಹರಿವಾಣ, ತಟ್ಟೆ,

ಹಣತೆ = ಪಣತೆ

ಹರಿವರಿದು = ಸುತ್ತಲು, ವಿಸ್ತಾರ

ವಾಗಿ

ಹಸೆ = ಆಸನ(೨) ಶೃಂಗರಿಸಿದ

ಸ್ಥಳ

ಹಿಳಿ = ಹಿಂಡು(೨) ಮುರಿ, ಒಡೆ.

ಹೆರಸಾರು = ಹೊರಗೆ ಹೋಗು

ಹೊರಟೆ = ಮೊಳ್ಳಾದದ್ದು

(೨) ನಿರರ್ಥಕ

ವಾದದ್ದು, ಹುರುಳಿಲ್ಲದ್ದು

